

Апелационен суд Штип
Суштинските причини за укинување на предмети во 2011 г.

Според извештаите за работа во Апелациониот суд Штип состојбата со укинати кривични второстепени „Кж“ предмети е следна:

Во 2010 год.	вкупно предмети за работа = 928
	вкупно решени = 830
	вкупно укинатите = 220

Состојбата на укинати предмети по судови е следната:

Основен суд Берово	= 13
Основен суд Винаца	= 14
Основен суд Делчево	= 8
Основен суд Радовиш	= 18
Основен суд Кочани	= 25
Основен суд Св.Николе	= 8
Основен суд Струмица	= 62
Основен суд Штип	= 72

Во **2011 год.** заклучно со 31.10.2011 г.

вкупно предмети за работа = 742
вкупно решени = 663
вкупно укинатите = 180

Состојбата на укинати предмети по судови е следната:

Основен суд Берово	= 9
Основен суд Винаца	= 12
Основен суд Делчево	= 11
Основен суд Радовиш	= 23
Основен суд Кочани	= 14
Основен суд Св.Николе	= 12
Основен суд Струмица	= 40
Основен суд Штип	= 59

Апелациониот суд Штип изготви заеднички преглед на сите укинати Одлуки „Кж“ за 2010 год. и заклучно со 31.10.2011 год. распоредени по Основни судови, од кои прегледи секој заинтересиран може да види кои одлуки се укинати и по кои основи и правните причини за нивното укинување, а кои прегледи можат да послужат на судиите и стручните соработници, каде најмногу се грешат во одлучувањето и примената на законските прописи за во иднина да не се повторуваат истите грешки.

Со цел за полесен преглед на дел од укинатите одлуки во овој преглед се обидовме од укинатите одлуки заклучно со 31.10.2011 год. да издвоиме и ги презентираме најмногубројните и најсуштествените повреди на законските прописи, за полесно снаоѓање на судиите од основните судови, во остранивање на идни грешки во изготвувањето на

првостепените кривични одлуки.

х

Б.=обвинетите вербално не упатиле сериозна закана дека ќе нападнаат врз животот и телото на приватниот тужител, меѓутоа од изведените докази на главен претрес се утврдува дека обвинетите преземале реални дејствија т.е.“мавање со камен“ и “гонење“. Дека вака преземените дејствија од страна на обвинетите, приватниот тужител сериозно ги сватил и се исплашил т.е. почувствувал загрозување по неговиот живот и тело, говорат неговите постапки, бидејќи веднаш по вака превземените дејствија т.е. реални закани истиот го напуштил местото на настанот и со трчање се упатил кон својот дом.

За постоење на предметното кривично дело не е нужно реализација на упатената закана, туку само закана која по својот карактер и околностите под кои е изразена, потребно е да биде објективно подобна кон лицето, кон кое е упатена, а во конкретниот случај према приватниот тужител С., да предизвика чувство на страв, лична загрозеност или несигурност, бидејќи објект на нападот на ова кривично дело е личната сигурност на друго лице, а дека такво загрозување и чувство на страв постоело, се утврдува од изведените докази на главен претрес.

х

-првостепениот суд донел ослободителна пресуда против обвинетите за кривичното дело што им се става на товар, а притоа воопшто не одржал главен претрес, ниту пак во пресудата се наведени причини зошто првостепениот суд донел пресуда без одржување на главен претрес. Ослободителна пресуда може да се донесе само по одржан главен претрес или во скратена постапка согласно чл.460 ст.1 од ЗКП (пресчитен текст) и тоа доколку Јавниот обвинител согласно чл.458 ст.1 од ЗКП (пресчитен текст) предложил да биде донесена пресуда без одржување на главен претрес. Во конкретниот случај од списите по предметот не произлегува дека постоел таков предлог за донесување на пресуда без главен претрес. Впрочем во конкретниот случај се работи за приватна тужба, а пресуда без одржување главен претрес како што е погоре наведено може да се донесе по предлог на јавниот обвинител.

Во никој случај првостепениот суд не можел да донесе ослободителна пресуда без одржување на главен претрес и без утврдување на околноста дали делото што му се става на товар на обвинетите е кривично дело или не односно дали е докажано или не е докажано.

х

- првостепениот суд не дава образложение од каде му се телесните повреди на тужителот кога не прифаќа да обвинетите му ги нанеле. Ако на сето ова се додаде и тврдењето на сведокот П. Г. уште повеќе се поткрепува сомневањето за правилно и целосно утврдена фактичка состојба. Згора на тоа не може судот да тврди при една таква состојба дека не се докажало да обвинетите му ги нанеле телесните повреди на тужителот, кога првостепениот суд не ги распрашал лекарите специјалисти од МЦ- К., кои ги потврдиле и опишале констатираните телесни повреди при прегледот на тужителот, ниту пак првостепениот суд дал анализа и оценка зошто лекарката М. К. го упатила тужителот во МЦ К. како итен случај по извршениот преглед од нејзина страна, ако не

е телесно повреден од обвинетите како што утврдува првостепениот суд во обжалената пресуда

Постоењето на евентуално недоличното однесување на тужителот не значи дека и нема докази да истиот е телесно повреден од обвинетите, особено при постоење на писмени докази и искажување на тужителот и еден сведок.

х

-обвинетиот ги превземал сите неопходни мерки на обезбедување на кучето, кое обезбедување е прописно, иако во изреката на обвинението не е наведено на кој пропис постапил спротивно обвинетиот, бидејќи ова кривично дело е од бланкетна природа, во конкретниот случај за овој суд се доведува под сериозно сомнение дали и во вака превземените дејствија од страна на обвинетиот се содржани елементите на предметното кривично дело за кое се товари, или пак штетната поиследица настапила поради субјективните пропуштања на оштетената. Од друга страна невакцинираноста на кучето не е причинска врска за последицата.

х

-причини зошто судот не му поклонува верба на изјавата на сведокот А. Р. за овој суд се правно неиздржани. Ова дотолку повеќе што не е изведувач никаков доказ за здравствената состојба на овој сведок, кој е млад на возраст од 34 години, за да се цени дека неговиот исказ е несигурен, конфузен, нејасен, кога овој сведок и во писмено заверената изјава пред нотар и при неговото сослушување пред судот кажал јасно што видел и кој од странките кое дејствие преземал, дури и сликовито опишал дека соборувањето на стеблата го извршил В., а А. му покажал како да се направи засек на која страна да падне стеблото и да А. бил во близина на стеблото. Од друга страна првостепениот суд пропуштил да цени дека обвинетиот А. го имал ангажирано за работник сведокот А. и дека воопшто обвинетиот не приговарал на изјавата на сведокот.

х

-суштествена повреда на постапката од чл.355 ст.2 в.в. со чл.219 ст.3 од ЗКП, бидејќи при сослушувањето на малолетната А. како во истрага, така и на главен претрес, не констатирал дали истата со оглед на возраста и душевната развиеност била способна да дава изјава пред судот, а својата оценка за ова околност судот е должен да ја даде и во донесената одлука, кое нешто недостасува во обжалената пресуда. Од утврдувањето на ова околност зависи и примената на чл.220 од ЗКП, бидејќи во конкретниот случај првостепениот суд донесената пресуда во најголемиот дел ја заснова на изјавата на малолетната А. Р.од П.

Првостепениот суд не го применил ни чл.223 ст.4 од ЗКП при сослушувањето на оштетеното малолетно лице А., бидејќи истата не е сослушувана во текот на главниот претрес ниту со помош на педагог или друго стручно лице, а педагогот М. А. е сослушана како сведок која теоретски пред судот кажува што се подразбира жртва на сексуална злоупотреба, а притоа воопшто судот преку нејзе или со ангажирање на други стручни лица не се позабавил со прашањето за возраста и душевната развиеност и нејзината здравствена состојба и дали таа ја зборува вистината пред судот или не.

х

-неправилно е утврдена имотната корист, која е битен елемент на предметното кривично дело. Начинот на кој што е утврдена имотната корист е според Правилник за услови за снабдување со електрична енергија на ЕВН, која во овој предмет не се појавува како оштетен, поради што е потребно со вештачење реално да се утврди потрошувачката на електрична енергија на семејствата на наведените лица според грејните тела кои ги користеле.

х

-Согласно член 382 точка 5 од ЗКП: Повреда на Кривичниот законик постои ако Кривичниот законик е повреден во прашањето дали со одлуката за казната, за условната осуда или за судската опомена, односно со одлуката за мерката на безбедност, или за одземање на имотната корист е пречекорено овластувањето што го има судот според законот.

Во конкретниот случај, првостепениот суд, за стореното кривично дело од чл.225-а ст.1 “Незаконита експлоатација на минерални сировини“, за кое обвинетиот го огласил за виновен, со обжалената пресуда, го казнил само со парична казна иако законодавецот, согласно содржината на цитираната кривично правна одредба, предвидел кумулативно изрекување на кривични санкции и тоа: казна затвор и парична казна како споредна казна

х

-првостепениот суд одржал главен претрес, спровел доказна постапка, а потоа донел решение со кое ја отфрлил приватната кривична тужба како ненавремена. Вака превземените процесни дејствија од страна на првостепениот суд се спротивни на одредбите од ЗКП и поради тоа и обжаленото решение е незаконито.

Ова од причини што согласно чл.448 ст.1 и 2 од ЗКП, првостепениот суд може да донесе решение со кое се отфрла приватната кривична тужба по претходно испитување на тужбата, исклучиво пред започнување на главниот претрес. Во конкретниот случај првостепениот суд закажал и одржал главен претрес и се впуштил во мериторно одлучување на овој кривично-правен настан, поради што и единствена законита одлука која требало да ја донесе првостепениот суд е “пресуда“ во смисла на чл.367, чл.368 или чл.369 од ЗКП (пречистен текст).

х

-В.=првостепениот суд го ослободил обвинетиот А. Ш. од обвинението да сторил кривично дело “Неплаќање издршка “ од чл.202 ст.1 од КЗ и како основ за ослободување навел дека не е докажано дека обвинетиот **го сторил прекршокот**, од кои причини не е јасно од што обвинетиот е ослободен од обвинение, за кривично дело или за прекршок. Од друга страна првостепениот суд го ослободил обвинетиот од обвинението согласно чл.368 т.3 од КЗ односно дека не докажано да го сторил делото за кое се обвинува, додека во образложението на пресудата од наведените причини за ослободување произлегува дека обвинетиот е ослободен бидејќи делото кое што му се става на товар не е кривично дело согласно законот во смисла на чл.368 т.1 од ЗКП. Сите овие противречности во изреката со образложението ја прават

пресудата нејасна и неразбирлива.

х

-првостепениот суд ниту во изреката, ниту во образложението на пресудата конкретно не го наведува времето на извршувањето на кривичното дело т.е. времето кога сторителите работеле или биле должни да работат, па со кое нешто првостепениот суд ги повредил законските одредби на чл.369 ст.1 т.1 од ЗКП, во која одредба конкретно е наведено што се треба да содржи пресудата со која обвинетиот се огласува за виновен.

времето на извршувањето на предметното кривично дело, е во најтесна функционална врска со временското важење на КЗ и примената на поблаг закон, а исто така од времето на извршувањето се утврдува статусот на сторителот, а од моментот на извршувањето започнува да тече и застареноста на кривичното гонење. Кај продолженото кривично дело времето на превземањето (непревземањето) на последното дејствие се смета за време на извршување на сите останати дејствија што влегуваат во неговиот состав.

х

-Согласно чл.406 ст.3 од ЗКП, првостепениот суд бил должен да постапи согласно решението на Апелациониот суд во Штип Кж.бр.175/10 од 28.09.2010 година, со кое беше укината првостепената пресуда К.бр.46/09 од 12.02.2010 година, да ги расправи сите спорни прашања и да ги изведе сите процесни дејствија на кои укажал Апелациониот суд во Штип.

првостепениот суд не наредил графолошко вештачење и покрај укажувањата на Апелациониот суд изнесени во решението Кж.бр.175/10 така што првостепениот суд не ги прифатил овие укажувања со образложение дека било нецисходно да се спроведува графолошко вештачење и дека тоа ќе предизвика непотребни трошоци во постапката.

х

-Првостепениот суд прифатил дека од паричните сретства што останале по извршената исплата на побарувањата на работниците, на стечајниот управник во 2002 година му бил исплатен износ од 787.000 денари, на име награда за извршена работа. Во првостепената пресуда не е наведено врз основа на кои докази првостепениот суд го утврдил овој решителен факт дека токму од тие парични сретства, на стечајниот управник му била исплатена награда за извршената работа при неспорен факт дека првостепениот суд прифатил за утврдено од изведените докази дека од 04 па до 13.12.2001 година обвинетата од жиро сметката на фирмата подигнала поголем износ од потрошениот износ-9.687.611 денари односно подигнала износ од 13.100.000 денари.

х

-од увидот во изреката на нападнатата пресуда се констатира дека првостепениот суд обвинетиот го ослободил од обвинение врз основа на чл.368 т.2 од ЗКП (пречистен текст) што подразбира дека постојат околности што ја исклучуваат кривичната одговорност на обвинетиот за кривичното дело "Нареда" од чл.173 ст.1 од КЗ. Меѓутоа, првостепениот суд во образложението на својата пресуда наведува дека обвинетиот го сторил делото, но во времето на сторувањето на делото не можел да управува со своите постапки, односно бил во состојба на битно

намалена пресметливост.

Ако обвинетиот во времето на сторувањето на делото бил со битно намалена пресметливост, односно ако неговата способност да го свати значењето на своето дело или способноста да управува со своите постапки била битно намалена, тогаш во тој случај согласно чл.12 ст.2 од КЗ, ваквата состојба претставува основ за поблаго казнување на обвинетиот, односно битно намалената пресметливост е основ за поблаго казнување на обвинетиот, а не е основ за исклучување на кривичната одговорност како што навел првостепениот суд во изреката на првостепената пресуда. Оттука повеќе од очигледно произлегува дека изреката на обжалената пресуда е противречна со причините за решителните факти.

х

-првостепениот суд утврдил дека обвинетиот Ј. Н. заедно со второобвинетиот Љ. Д. со намера да присвојат труѓи подвижни предмети се обиделе на ден 16.04.2010 г. да одземат одпадни крпи во количина од 340 кг. во вредност од 12.437,00 денари од оштетеното правно лице "Зона-Трико" Дооел В. со што првообвинетиот да сторил кривично дело "Кражба" од чл. 235 ст.1 в.в. со ст.4 од КЗ. Описот на дејствието како што е даден во изреката на пресудата преставува опис на соизвршителство на обвинетиот Ј.Н. со второобвинетиот Љ.Д. па неправилно Љ.Д. со истата пресуда под ст.2 е ослободен од обвинение за истото кривично дело. Ова ја прави изреката на пресудата нејасна и неразбирлива.

х

-сторил суштествени повреди на одредбите од кривичната постапка во смисла на чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст), која повреда се состои во тоа што првостепениот суд донел ослободителна пресуда со која обвинетите ги ослободил од обвинение врз основа на чл.368 т.3 од ЗКП, односно поради недокажаност, а во конкретниот случај по наоѓање на овој суд не се изведени доволно докази, односно првостепениот суд не ги извел сите нужни и расположливи докази кои одат во насока на утврдување на решителните факти, поради што и првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива и истата не содржи доволно причини за решителните факти.

за утврдување на правилна и потполна фактичка состојба било потребно првостепениот суд во доказна постапка да ги распраша полициските службеници кои биле присутни за време на овој кривично правен настан, имајќи во предвид дека само овие лица непристрасно и на објективен начин би можеле да ја опишат динамиката и хронологијата на целиот овој настан, бидејќи единствено само овие лица се незасегнати и незаинтересирани за исходот на оваа постапка.

било потребно првостепениот суд да го распраша лекарот кој го издал лекарското уверение по однос на видот и карактерот на телесната повреда констатирана во лекарското уверение, односно времето кога истата била нанесена, од што била нанесена и дали таквата повреда може да се нанесе со удар со тврд предмет - камен или не.

х

-утврдената фактичка состојба во обжалената пресуда поради истакнатите жалбени наводи се доведува под сериозно сомнение, дека

дејствијата кои ги преземал обвинетиот Б. не претставувале кривично дело според законот, особено од причина што не се изведени сите нужно потребни и предложени докази со поднесеното обвинение. Ова од причина што кај кривичното дело “Измама” од чл.247 од КЗ намерата, како и другите субјективни околности се утврдуваат посредно преку објективните околности т.е. врз основа на однесувањето на извршителот, дејствијата кои ги преземал и сите околности под кои се преземени тие дејствија. Возможно е да еден однос кој првобитно имал карактер на граѓанско-правен однос дополнително да прерасне во измама, ако сторителот почне да постаспува со намера за себе или друг да прибави противправна имотна корист. Кривичното дело “Измама” би постоело и кога сторителот заклучи со оштетениот договор за градба, па изведе мал дел или ништо не изгради, а парите ги потроши, а останатите градежни работи не ги доврши, а парите не ги врати на оштетениот. За постоење на кривичното дело Измама не е битно тоа што оштетениот тужител го тужел сторителот и обвинетиот го признал долгот, бидејќи кривичното дело “Измама” е свршено во моментот кога сторителот врз основа на лажното ветување кај оштетениот предизвикал да донесе одлука да му даде пари, а сторителот парите ги земал.

х

-по наоѓање на овој суд, вака превземените дејствија од страна на првостепениот суд се во спротивност со одредбие од ЗКП од следните причини:

Имено во чл. 86 ст.1 е пропишано дека “Обвинетиот кој од оправдани причини ќе го пропушти рокот за изјавување жалба на пресуда, решение или сл. судот ќе му дозволи враќање во поранешна состојба”. Во конкретниот случај воопшто не се работи за пропуштање на било каков рок за превземање на било какво дејствие, од причини што обвинетиот С.П. за цело време бил присутен на главниот претрес одржан на ден 18.05.2011 година кој претрес првостепениот суд го преотворил, без постоење на ниту еден законски основ за тоа. Првостепениот суд може повторно да го отвори главниот претрес ако по завршните излагање на страните најде дека треба да се изведат уште некои докази. Во конкретниот случај првостепениот суд одлучил да го преотвори главниот претрес од 18.05.2011 година, но не во фазата пред советувањето и гласањето заради донесување одлука, односно по завршните излагање на странките, туку по донесувањето на пресудата на кој начин првостепениот суд ја повредил одредбата од чл. 362 ст.1 и 2 од ЗКП.

Сторените суштествени повреди на одредбите од кривичната постапка од страна на првостепениот суд продолжуват и со донесувањето на пресудата К.бр.35/11 од 14.06.2011 година, од причини што првостепениот суд од непознати причини за овој суд, надвор од секоја законска одредба од ЗКП, самиот си ја ставил предходно донесената пресуда надвор од сила во еден дел и одлучил како во изреката на пресудата К-35/11 од 14.06.2011 година, која пресуда е незаконита поради што овој суд одлучи истата да ја укине, а се со цел заради правилна примена на одредбите на кривичната постапка.

Првостепениот суд може да стави надвор од сила своја поранешна пресуда само при повторување на постапката согласно чл.

423 ст.3 од ЗКП.

х

-првостепениот суд во образложението на својата пресуда покрај другото наведува дека тужителот навистина имал повреди, но дека постоело сомнение да истите ги задобил на друг начин, односно дека не му ги нанеле обвинетите, меѓутоа се поставува прашањето кој е тој друг начин, првостепениот суд бил должен да го утврди “тој друг начин“, во спротивно онаква каква што е состојбата во предметот, кога тужителот потврдува дека физички бил нападна од обвинетите и кога истиот поседува медицинска документација за нанесени телесни повреди, повеќе од очигледно е дека причините наведени за ослободителната пресуда се недоволни и во значителна мера противречни со содржината на изведените докази.

х

-суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.2 од ЗКП в.в. со чл. 406 ст.3 од ЗКП (Пречистен текст), каде е предвидено дека првостепениот суд е должен да ги изведе сите процесни дејствија и ги расправи сите спорни прашања на кои укажал второстепениот суд во својата одлука, така што не применувањето на оваа законска одредба на чл. 406 ст.3 од ЗКП на главниот претрес и при одлучувањето имало битно влијание за законито и правилно донесување на одлука од првостепениот суд.

Првостепената пресуда е донесена и при повторното судење без да се постапи по укажувањата на Апелациониот суд изнесени во решението Кж.бр. 562/2008 од 19.05.2009 година.

Првостепениот суд не ги прифатил и не постапил по укажувањата изнесени во пресудата на Врховниот суд на РМ Кзз.бр. 20/07 од 18.09.2007 година и насоките од решението на Апелациониот суд во Штип Кж.бр. 562/08 од 19.05.2009 година, не е сослушан претставник од Агенцијата на РМ, односно од Министерството за финансии - С. х

-сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст). Оваа повреда се состои во тоа што наведените причини во образложението на пресудата од кои се раководел првостепениот суд за решителни факти по однос на кривичните дела што му се ставаат на товар на обвинетиот, немаат поткрепа во содржината на изведените вербални и материјални докази во текот на постапката. Првостепениот суд во изреката на пресудата навел дека не биле докажани кривичните дела предмет на обвинението, меѓутоа од исказот на приватниот тужител, исказот на вештото лице Д.р. Ј. П. и издаденото лекарско уверение произлегува дека критичниот ден тужителот се задобил со телесни повреди како што е на ведено во самата тужба. Сето тоа ја прави пресудата нејасна, неразбирлива и се доведува во прашање нејзината законитост.

х

-Д.-сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст). Оваа повреда се состои во тоа што наведените причини во образложението на пресудата од кои се раководел првостепениот суд за решителни факти по однос на кривичните дела што му се ставаат на товар на обвинетиот, немаат

поткрепа во содржината на изведените вербални и материјални докази во текот на постапката. Првостепениот суд во изреката на пресудата навел дека не биле докажани кривичните дела предмет на обвинението, меѓутоа од исказот на приватниот тужител, исказот на вештото лице Д.р. Ј. П. и издаденото лекарско уверение произлегува дека критичниот ден тужителот се задобил со телесни повреди како што е на ведено во самата тужба. Сето тоа ја прави пресудата нејасна, неразбирлива и се доведува во прашање нејзината законитост.

х

- првостепениот суд при повторното судење не постапил по укажувањата од овој суд, со што е сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл.355 ст.2 в.в.со чл.380 ст.3 од КЗ, на што и се укажува во поднесената жалба од приватниот тужител И.

Исто така, основан е жалбениот навод на обвинетиот И. дека е сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл.355 ст.2, во врска со чл.334 од КЗ, бидејќи на истиот не му е овозможено да даде свој завршен збор, што се гледа од приложениот записник од главниот претрес одржан на ден 16.02.2011 г. со што му е повредено неговото право на одбрана.

х

-првостепениот суд во изреката на обжалената пресуда под ст.1, обвинетите ги ослободил од обвинение за кривичното дело што им се ставаат на товар не наведувајќи притоа дали се ослободени од обвинение затоа што делото за кое се обвинуваат не е кривично дело според законот или постојат околности што ја исклучуваат кривичната одговорност, односно поради недокажаност дека обвинетите го сториле кривичното дело за кое се обвинуваат.

х

-Сторената суштествена повреда-повреда на КЗ се состои во тоа што изреката на првостепената пресуда е нејасна и неразбирлива во делот на одлуката за изречената кривична санкција према обвинетиот.

Имено, првостепениот суд со обжалената пресуда обвинетиот Г. Д. го огласил за виновен за кривично дело «Загрозување на сигурноста» по «чл.144 ст.1» од КЗ, за кое го осудил на парична казна од 30 дневни глоби сметано по 10 евра за една дневна глоба во вкупна денарска противвредност од 12.300,00 денари. Вака изречената парична казна према обвинетиот за стореното кривично дело е нејасна од причини што паричната казна од 30 дневни глоби сметано по 10 евра во денарска противвредност од 615,00 денари за една дневна глоба или 300 евра, очигледно не одговара на денарската противвредност од 12.300,00 денари изразена во изреката на првостепената пресуда.

х

-сторени суштествени повреди на одредбите од ЗКП во смисла на чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП(пречистен текст) , бидејќи првостепеното решение не содржи доволно причини за решителни факти кои да упатуваат на сигурен заклучок дека поднесениот обвинител акт од оштетениот Д. М. од М.К. е ненавремен.

во изјавената жалба, се наведува дека уште во текот на истрагата кога оштетениот Ѓ. бил жив, адвокат Т. Х. му бил полномошник, но од списите по предметот неможе да се утврди дали и од кога адвокатот Т.Х.

му бил полномошник на сега покојниот Ѓорги или пак е полномошник на неговиот син Д., во списите во предметот нема полномошно, од истражниот предмет тоа неможе да се утврди, па од тие причини првостепениот суд треба да утврди дали адвокат Т.Х. бил полномошник на сега покојниот Ѓ., ако било така адвокат Т. требало да прими и првостепеното решение со кое е запрена постапката како и известување за можноста од продолжување на кривичното гонење, или пак адвокат Т.Х. е само полномошник на синот на сега покојниот Ѓ., Д. М. кој поднел супсидијарен обвинител акт преку полномошникот адвокат Т.Х. од В..

Од разјаснувањето на овие околности зависи и утврдувањето на решитениот факт дали поднесениот супсидијарниот обвинителен акт е навремено поднесен од овластено лице или е ненавремен.

х

-Обвинетата појаснила дека во полицијата и земале отисоци од прстите и ја фотографирале, меѓутоа од страна на овластените службени лица нема прибавено никаков доказ во врска со тоа дали доаѓа до совпаѓање на папиларните линии пронајдени на новчаникот на оштетената Л. Т. со оние на обвинетата.

Сомневањата во утврдената фактичка состојба ги доведува во прашање правилната примена на материјалното право кога обвинетата за наведените дејствија е огласена за виновна за сторено кривично дело “Кражба” од чл.235 ст.1 од КЗ.

Од друга страна, имајќи ја во предвид поединечната вредност на одземените предмети во двата случаи, се доведува во прашање правната квалификација на кривичното дело, а со тоа и дали има овластен тужител.

Имено, согласно чл.235 ст.5 од КЗ утврдено е дека превземањето на гонењето за кривичното дело од чл.235 ст.2 од КЗ се врши со приватна тужба од кои причини по наоѓање на овој суд повредени се и прописите на кривичната постапка по однос на прашањето дали постои обвинение од овластен тужител што претставува повреда од чл.381 ст.1 т.5 од ЗКП.

х

-содржината на самата приватна тужба не е јасно во што се состојат клеветничките зборови од обвинетиот према оштетениот, бидејќи сите зборови наведени во приватната тужба се извадени од контекст од писмениот доказ-„согледување“ кој е во списите во предметот, поради што е нејасно кои се тие инкриминирани зборови од кој оштетениот се почувствувал понижан, навреден кои биле неистинити, а кои му нанеле штета на неговата чест и углед. Од увидот во приложените писмени доказине може со сигурност да се утврди дека обвинетиот е тој кој што ги изготвил ова писмено согледување и дека е тој кој го организирал јавниот собир како неовластено лице, бидејќи овие писмени докази се во фотокопии, а првостепениот суд не извршил увид во оригинали, а пресуда врз основа на фотокопии не може да се засновува.

х

-во изреката на обжалената пресуда наведува дека обвинетиот се ослободува од обвинение согласно чл.342 т.3 од ЗКП, додека во образложението на пресудата првостепениот суд наведува дека во

дејствијата на обвинетиот не се содржани битните елементи на кривичното дело “Клевета“ од чл.172 ст.1 од КЗ, кое нешто првостепената пресуда ја прави нејасна и неразбирлива

х

-Во чл.375 ст.1 од ЗКП е наведено дека грешките во имињата и броевите како и други очигледни грешки во пишувањето и сметањето, недостатоци во формата и несогласноста на писмено изработената пресуда со изворникот ќе ги исправи со посебно решение претседателот на советот на барање на странките или по службена должност. Меѓутоа, со обжаленото решение првостепениот суд не извршил исправка во смисла да постојат грешки и недостатоци во формата и несогласноста во писмено изработената пресуда со изворникот, туку првостепениот суд донел дополнителна одлука со која условната осуда према обвинетиот ја условува и со друг услов - доколку обвинетиот во рок од еден месец по правосилноста на пресудата не ги исплати на оштетените придонесите за ПИОМ, а во тој случај условната осуда ќе биде отповикана и казната затвор ќе биде ефектирана и ќе се изврши, што е недопустливо, бидејќи првостепениот суд со решението донесува сосема друга одлука од онаа што ја донел во обжалената пресуда, поради што ова решение е незаконито и истото овој суд го укина

х

-кривично дело “Тешка телесна повреда “ од чл.131 ст.1 од КЗ. Вака утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд, по наоѓање на Овој суд се доведува под сериозно сомнение имајќи ги при тоа и жалбените наводи истакнати од страна на обвинетиот, бидејќи во конкретниот случај првостепениот суд своето уверување за кривичната одговорност на обвинетиот Б. В. од с.Т. не го засновал на доволно јасни и проверени докази и факти. Првостепениот суд иако од записникот за извршено испитување алкохолизираност со апарат дрегер над обвинетиот и од исказот на сведоците А. Ц. утврдил дека два часа по кривично-правниот настан содржината на алкохол во крвта кај обвинетиот изнесувал 1,67 промили, не го ставил под сомневање степенот на пресметливоста кај обвинетиот. При ваква состојба на работите, кога и обвинетиот во својата одбрана навел дека се осетил неспособен за возење на сопственото возило, поради тоа што ноќта пред настанот конзумирал алкохол, првостепениот суд бил должен да ја утврди душевната состојба кај обвинетиот преку лекар - неуропсихијатар. Овој суд смета дека првостепениот суд не дал причини поради кои смета дека обвинетиот со умисла го извршил кривичното дело, што оваа пресуда ја прави нејасна.

х

-Основани се жалбените наводи за одлуката за трошоци, бидејќи првостепениот суд определил 2.000,00 денари трошоци за претрес за 15.09.2010 год. без да даде образложение на што точно се однесуваат тие 2.000,00 денари, поради што во овој дел судот ја укина пресудата. При повторното одлучување согласно чл.89 ст.2 од ЗКП, првостепениот суд да утврди дали се основано признаени тие 2.000,00 денари како трошоци и точно да утврди по основи од Адвокатската Тарифа на што се однесуваат.

х

-Во конкретниот случај се работи за еден кривично-правен настан што се одиграл во с.3. на ден 04.04.2011 год. и поради кој биле поднесени две приватни тужби до Основниот суд во Д. К.бр.45/11 поднесена на 08.04.2011 год. и К.бр.59/11 поднесена на 22.07.2011 год., а во законски предвидениот рок од чл.48 ст.1 од ЗКП.

Според одредбите на чл.29 ст.7 од ЗКП првостепениот суд бил должен овие два предмети да ги суди заедно со спојување на постапката, бидејќи само на тој начин во ваквите случаи може да се донесе правилна и законита одлука. Со одделното судење на овие кривични предмети неминовно доаѓа до погрешно одлучување, особено поради тоа што странките и сведоците меѓусебно се поврзани и даваат контрадикторни изјави пред судот. Исто така во вакви случаи кога одделно се судат кривичните предмети, а произлегуваат од ист настан, се доаѓа до утврдување на различни фактички состојби, што не смее да се случи во судското постапување. Затоа неправилната примена, односно непримената на одредбата од чл.29 ст.7 од ЗКП има влијание на неправилно и незаконито донесување на обжалената пресуда, со што првостепениот суд сторил и суштествена повреда на одредбите од кривичната постапка од чл.355 ст.2 в.в. со чл.29 ст.7 од ЗКП.

х

-Р.-првостепениот суд погрешно го применил КЗ кога нашол дека во дејствијата превземени од страна на обвинетиот а конкретно наведени во изреката на првостепената пресуда се содржани објективните и субјективните елементи на кривичното дело “Телесна повреда” по чл. 130 ст.1 од КЗ и објективните и субјективните елементи на кривичното дело “Загрозување на сигурноста” од чл. 144 ст.1 од КЗ.

По наоѓање на овој суд, во конкретниот случај ако се има во предвид утврдениот факт дека обвинетиот спрема приватниот тужител, упатил сериозна закана со зборовите “ ќе те заколам како јаре, сега пред судот не бива, ама ако те сретнам во Радовиш, ќе видиш што ќе ти направам, ќе те тепам“ истовремено и во моментот кога било дејствието на извршување и на кривичното дело телесна повреда, не може да се прифати ставот на првостепениот суд дека обвинетиот сторил две кривични дела од чл 130 ст. 1 од КЗ и чл 144 ст. 1 од КЗ.

Во конкретниот случај, имајќи го во предвид, времето на извршувањето на двете кривични дела, овој суд смета дека, во дејствието на извршување на потешкото кривично дело од чл. 130 ст. 1 од КЗ се консумира дејствието на извршување на полесното кривично дело од чл 144 ст. 1 од КЗ. Со реализираниот физички напад врз приватниот тужител, и истовремено упатените заканувачки зборови, обвинетиот во тој момент ја реализирал и заканата во загрозувањето на сигурноста на приватниот тужител.

х

-Сторената суштествена повреда се состои во тоа што изреката на обжалената пресуда, противречи сама на себе и на содржината изведените докази, во обжалената пресуда не е утврден решителниот факт, дали обвинетиот кој бил одговорно лице во правното лице, (П а потоа П), може да биде задолжен како обвинет-физичко лице, со одлука за имотноправното барање.

Останува нејасно од кои причини во изреката на пресудата

обвинетиот како одговорно лице се терети и за временскиот период од 01 месец 2005 година до 15.03.2008 година, за кој период обвинетиот не бил одговорно лице при правното лице, а овој период не е опфатен во финансното вештачење како период кога на оштетениот Д не му биле плаќани придонеси за пензиско осигурување.

х

-од увидот во списите на предметот видно е дека обвинетиот Д. се товари за кривично дело “Силување” од чл. 186 ст.4 в.в. со ст.1 од КЗ.

Имајќи во предвид дека за предметното кривично дело првостепениот суд би требало да суди во совет составен од еден судија и двајца поротници, а од увидот во списите во предметот видно е дека судел судија поединец, во конкретниот случај повеќе од очигледно е дека првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбата на кривичната постапка, која повреда е од апсолутен карактер бидејќи првостепената пресуда ја донел суд кој не бил прописно составен, а поради кое нешто и истата е неподобна за испитување од страна на овој суд.

х

-првостепената пресуда по однос на обвинетите Т. и Ј. е протвечна со содржината на изведените докази, а исто така нападнатата пресуда во тој дел нема причини за решителниот факт, дека обвинетите Т. и Ј. знаеле дека направените лажни јавни исправи шасиите на предметните автобуси биле лажни. Во списите на предметот нема ниту еден доказ врз основа на кој би можело да се заклучи дека обвинетите го знале овој битен факт-дека направените лажни јавни исправи - шасиите на автобусите се со лажни броеви, односно со преправани броеви

х

-изрека на обжалената пресуда е нејасна од причина што не е наведено на кои услови не била приспособена брзината на движењето на возилото од страна на обвинетиот, ниту пак е наведено со која брзина обвинетиот го управувал возилото, односно која брзина не била прилагодена на условите и состојбата на патот.

првостепениот суд го огласил обвинетиот З. за виновен за кривичните дела што му се стават на товар, а од вештачењето од Бирото за судски вештачења се утврдува дека обвинетиот во моментот кога го управувал возилото удрил во запрега која што се движела пред него, односно со возилото удрил во задната страна од запрегата, која што на регионалниот пат се наогала неадекватно опремена за безбедно учество во сообраќај - ноќ, особено со оглед на фактот дека станува збор за регионален пат, па како таква, согласно вештото лице, истата претставувала потенцијална опасност, неосветлена подвижна препрека за другите учесници во сообраќајот, како и за обвинетиот во конкретниот случај.

х

-сослушано е само обвинетото одговорно лице П Т, но не и претставник на обвинетото правно лице, а со обжалената пресуда и обвинетото одговорно и обвинетото правно лице се огласени за виновни, осудени се на парична казна и тоа одговорното лице 30 дневни глоби во денарска противвредност од 18.420,00 денари, правното лице на

парична казна во износ од 100.000,00 денари, во смисла на чл. 96-в од КЗ.

Во глава 29 од ЗКП почнувајќи од законската одредба на чл. 511 до чл. 523 од ЗКП, се предвидени одредби за утврдување на кривичната одговорност на обвинетото правно лице, од покренувањето на кривичната постапка од овластениот јавен обвинител, па до донесувањето на одлука пред надлежниот суд, кои одредби не се применети од првостепениот суд во конкретниот случај. Меѓу другото, во чл. 514 ст.2 од ЗКП е предвидено дека, ако овластениот претставник на обвинетото правно лице е и самиот обвинет за кривичното дело, за кое се води постапка и против правното лице, во тој случај правното лице е должно да определи со писмено полномошно друг претставник од редот на одговорните лица, така што е предвидено и издавање на писмено полномошно, кое треба да се даде и пред првостепениот суд, а судот пред почетокот на главниот претрес ќе го утврди идентитетот на претставникот на правното лице и неговите овластувања од правното лице да учествува во постапката. Во ст.4 од истата законска одредба е предвидено дека, правното лице ако не си одреди претставник во рок од 8 дена од приемот на поканата за главен претрес, тогаш надлежниот суд одредува претставник на правното лице по службена должност и за тоа правното лице ќе го извести.

сторена е исто така и суштествена повреда во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (Пречистен текст), бидејќи изреката на пресудата е нејасна и неразбирлива по однос на обвинетото правно лице, односно во изреката на пресудата не е наведено во што се состојат преземените дејствија или пропуштени дејствија од страна на обвинетото правно лице, со кои е сторено кривичното дело „Употреба на исправа со неистинита содржина“ од чл. 380 ст.2 од КЗ, во смисла на чл. 3 од ЗИД на КЗ (Сл.весник на РМ бр. 114/09) каде се предвидени условите под кои правното лице може да биде одговорно за сторено кривично дело и во кој случаи може да постои кривична одговорност на правното лице.

х

-основано се поставува прашањето дали оштетениот со мопедот се движел прописно по булеварот, односно дали тој и сведокот М. прописно превзеле дејствие на прстигнување на обвинетиот А. А. од с. К., . Секако по наоѓање на овој суд одговор на овие прашања може да се добие само доколку се изврши сообраќајно вештачење, преку кое вештачење првостепениот суд ќе може да утврди дали учесниците во сообраќајната незгода или некој од нив какви пропусти имале, потоа да се утврди брзината на движење на мопедот на оштетениот и од какво влијание истата била за случување на сообраќајната незгода, потоа дали прстигнувањето на оштетениот со неговиот мопед на возилото на обвинетиот било прописно, дали откако обвинетиот со возилото се нашол на левата коловозна лента на булеварот, оштетениот Роберт требало да го пропусти обвинетиот да го заврши дејствието - свртување полукружно во лево или пак обвинетиот во конкретниот случај непрописно го превзел тоа дејствие на свртување, па како резултат на тоа дошло до сообраќајната незгода.

х

-суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381

ст.2 од ЗКП (пречистен текст) в.в. со чл. 406 ст.3 од ЗКП, бидејќи во текот на главниот претрес и при донесувањето на обжалената пресуда, првостепениот суд не применил одредба од ЗКП, а тоа е одредбата на чл. 406 ст.3 од ЗКП, а тоа влијаело врз законитото и правилно донесување на пресудата.

Согласно чл. 406 ст.3 од ЗКП, првостепениот суд е врзан за укажувањата изнесени во одлуката на повисокиот суд, во смисла на тоа да се изведат сите процесни дејствија и да се расправат сите спорни прашања на кој укажал второстепениот суд во својата одлука.

По оценка на овој суд првостепениот суд не сослушал вешто лице лекар специјалист неуропсихијатар за утврдување на фактот дали обвинетиот П во времето на извршувањето на кривичното дело бил свесен за своите постапки што ги превземал, така што првостепениот суд се става во улога на вешто лице и прифаќајќи ги исказите на сослушаните сведетели на главниот претрес, а тоа се овластените службени лица на ПС Р Д П и А А констатира без да постојат аргументи и изведени докази за тоа дека обвинетиот Панче и покрај тоа што имал висок процент на алкохол во организмот, за време на кривично правниот настан бил свесен за своите постапки, можел слободно да разговара со овластените службени лица и да се движи без помош од друго лице.

х

-Основани се жалбените наводи по однос на утврдената фактичка состојба која по наоѓање на овој суд е заснована на недоволно проверени докази и факти

Од сето погоре изнесено, имајќи во предвид дека обвинетите не се затекнати при извршувањето на делото, никој не ги видел на критичното време и место, нику кај нив се пронајдени противправно исечените дрва, кога и сведоците Ј. В. и Л. Н. шумочувари во ЈП „Македонски ш.“ распрашани пред првостепениот суд кажале дека извршиле увид во шумата на оштетената каде имало бесправна сеча, но немале никакви сознанија кој можел да ја изврши недозволената сеча, утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд е нецелосна, заснована на недоволно проверени докази и факти. Од овие причини се доведува во прашање правилната примена на материјалното право кога ги огласил обвинетите за виновни за сторено кривично дело “Кражба” од чл.235 ст.3 в.в.со чл.22 од КЗ, поради што следуваше обжалената пресуда да се укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење.

х

-сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од член 381 ст.1 т. 11 од ЗКП.

По наоѓање на овој суд вака дадената изрека во првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива, односно не е утврден со сигурност временскиот период за кој обвинетиот не ја дава издршката за неговото малолетно дете.

х

-Имено првостепениот суд го огласил обвинетиот С за виновен за кривично дело по чл.130 ст.1 од КЗ и за кривично дело по чл.173 ст.1 од КЗ и му изрекол условна осуда-парична казна, меѓутоа при изрекување на единствената парична казна првостепениот суд паричната казна не ја

изразил во глоби, согласно чл 44 ст 4 од КЗ в.в. со.38-а ст 2 од КЗ туку само ги собрал двете поединечно изречени парични казни за двете кривични дела, а истото се однесува и за обвинетиот Ќ Б кој е осуден за три кривични дела од по 20 дневни глоби сметано по 10 Евра во денарска противвредност од 614,00 денари за една дневна глоба или во вкупен износ од по 12.420,00 денари, меѓутоа во единствената парична казна не се наведени бројот на глобите како единствена парична казна, поради што изреката на првостепената пресуда, а со тоа и целата пресуда е нејасна и неразбирлива.

Имено првостепениот суд го огласил обвинетиот С за виновен за кривично дело по чл.130 ст.1 од КЗ и за кривично дело по чл.173 ст.1 од КЗ и му изрекол условна осуда-парична казна, меѓутоа при изрекување на единствената парична казна првостепениот суд паричната казна не ја изразил во глоби, согласно чл 44 ст 4 од КЗ в.в. со.38-а ст 2 од КЗ туку само ги собрал двете поединечно изречени парични казни за двете кривични дела, а истото се однесува и за обвинетиот Ќ Б кој е осуден за три кривични дела од по 20 дневни глоби сметано по 10 Евра во денарска противвредност од 614,00 денари за една дневна глоба или во вкупен износ од по 12.420,00 денари, меѓутоа во единствената парична казна не се наведени бројот на глобите како единствена парична казна, поради што изреката на првостепената пресуда, а со тоа и целата пресуда е нејасна и неразбирлива.

х

-Имено, од увидот во списите по предметот видно е дека обвинетите се товарат како соизвршители дека сториле продолжено кривично дело “Тешка кражба“ од чл.236 ст.4, така што изреката на пресудата содржи четири точки, додека во образложението на пресудата првостепениот суд не се произнесува по одделните дејствија за кои обвинетите ги огласил за виновни, ниту пак се наведени причините по однос на тоа од каде првостепениот суд извлекол заклучок дека и двајцата обвинети учествувале во извршувањето на сите пооделни дејствија наведени во изреката, со што сторил повреда на одредбата од чл.374 ст.6 од ЗКП.

х

-Сторената суштествена повреда се состои во тоа што изреката на пресудата е нејасна, неразбирлива и противречна на содржината на изведените докази .

Сериозно се доведува под сомнение утврдениот решителен факт на првостепениот суд, од кои причини посечената дрвна маса останала недутурена во планината . Дали тоа е поради пропуштањето на должниот надзор на овој обвинет, лошите временски услови или ненавремено извршен дотур на дрва од лицето ангажирано за тоа. Овој решителен факт по мислење на овој суд останал не утврден, а истиот е од битно влијание за утврдување на причините за настанатата штета.

х

-Поради напред сторената суштествена повреда се доведува под оправдано сомнение и утврдената фактичка состојба, посебно по однос на факот од кое лице и од каде потекнуваат телесните повреди констатирани кај приватниот тужител и дали таквите повреди навистина му ги има нанесено обвинетиот заедно со неговиот син, а на кое нешто

основано укажува жалителот во изјавената жалба. Од утврдувањето на овој решителен факт зависи и правилната примена на материјалното право, поради што следуваше обжалената пресуда да се укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно одлучување

х

-во останатиот дел обвинението останало непроменето, што значи првостепениот суд можел според обвинението обвинетиот «Е.З.» да го огласи за виновен за неплаќање на издршката на неговите три малолетни деца за периодот од 15.10.2010 година, па до 27.04.2011 година, а не како што е наведено во изреката “до денес”. Постапувајќи на тој начин како што е наведено во обжалената пресуда повеќе од очигледно е дека првостепениот суд го пречекорил обвинението во поглед на периодот, огласувајќи го за виновен обвинетиот дека одбегнувал да плаќа издршка на неговите деца за период за кој не бил обвинет со поднесениот обвинителен предлог на ОЈО Радовиш.

х

-во останатиот дел обвинението останало непроменето, што значи првостепениот суд можел според обвинението обвинетиот «Е.З.» да го огласи за виновен за неплаќање на издршката на неговите три малолетни деца за периодот од 15.10.2010 година, па до 27.04.2011 година, а не како што е наведено во изреката “до денес”. Постапувајќи на тој начин како што е наведено во обжалената пресуда повеќе од очигледно е дека првостепениот суд го пречекорил обвинението во поглед на периодот, огласувајќи го за виновен обвинетиот дека одбегнувал да плаќа издршка на неговите деца за период за кој не бил обвинет со поднесениот обвинителен предлог на ОЈО Радовиш.

х

-самиот факт што во истото ова графолошко вештачење е наведено дека со оглед на тоа што ракописот во потпис напишан во спогодбата за престанок на работен однос во рубриката “Работник”, претставува кратка графичка целина, без јасно оформени букви, вештите лица не биле во можност да извршат идентификациона постапка со која би можеле да утврдат дали спорниот ракопис во потпис е идентичен или не со доставениот неспорен потпис од обвинетиот.

Имајќи го во предвид горе наведеното, а со оглед на тоа дека обвинетиот во своја одбрана категорично тврди дека не го сторил кривичното дело “Фалсификување исправа”, напротив истиот наведува дека целата документација за фирмата се изготвувала од страна на лицата вработени во книговоството на фирмата, која одбрана првостепениот суд бил должен да ја провери, а дури потоа да изведе заклучок за неговата кривична одговорност, ова од причини што согласно чл.14 од ЗКП “Судот е должен вистинито и на полно да ги утврди фактите што се од важност за донесување на законита одлука и со еднакво внимание да ги испитува и утврдува како фактите што го товарат обвинетиот така и оние што му одат во корист“.

х

-првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл. 381 ст.1 т.10 од ЗКП на која повреда овој суд внимава по службена должност во смисла на чл. 393 ст.1 т.1 од истиот закон, каде определено е дека второстепениот суд ја испитува пресудата

во оној дел во кој се побива со жалбата, но секогаш мора да службена должност да испита дали постои повреда на одредбите од кривичната постапка од чл. 381 ст од т.1, 5, 6, 8 до 11 на овој закон.

Во конкретниот случај со донесувањето на обжалената пресуда е повредена одредбата на чл. 395 од ЗКП, според која доколку е изјавено жалба само во корист на обвинетиот, пресудата не смее да се измени во негова штета во однос на правната оценка на делото или на кривичната санкција.

х

-Изреката на пресудата е нејасна и неразбирлива со тоа што во неа не е наведено местото на сторувањето на делото за кое се огласени за виновни, каде се извршени дејствијата од страна на обвинетите А. А. и Е. И., на чија бензинска пумпа и со овие дејствија кому му е нанесена штетата, иако во обвинението овие факти изричито се наведени. Имајќи во предвид дека во изреката на обжалената пресуда треба да биде точно наведено времето, местото и начинот на извршување на кривичното дело, ваквиот недостаток на утврдување на местото на извршување на кривичното дело ја прави изреката на обжалената пресуда нејасна и неразбирлива.

х

-По оценка на овој суд првостепениот суд сторил повреда на КЗ и тоа на чл.242 ст.1 в.в. со чл.22 и в. в.со чл.122 т.30 од КЗ, бидејќи погрешен е ставот дека мопедот не е моторно возило. Имено од извршената анализа и на чл. 2 од ЗИД на ЗБСП (Службен весник на РМ бр.64/09 од 22.05.2009 год.) каде во т.8 се вели дека „мопед е возило на моторен погон со две или три тркала чија работна зафатнина на моторот со внатрешно согорување не е поголема од 50 см3, односно силата на електромоторот не поминува повеќе од 4 KW и чија брзина на рамен пат е ограничена на најмногу 45 км/час“, како и од анализата на содржината на т.20 од чл.122 од КЗ каде е пропишано дека „како моторно возило се смета секое сообраќајно средство на моторен погон во сувоземниот, водениот и воздушниот сообраќај“, видно е дека и во двете одредби станува збор за возило на моторен погон, па според ставот на овој суд е дека мопедот преставува моторно возило во смисла на одредбата од чл.122 т.20 од КЗ и преставува објект на заштита при негово неовластено одземање со цел за возење според чл.242 ст.1 од КЗ.

х

-Основани се жалбените наводи на Основниот јавен обвинител по однос на погрешно утврдена фактичка состојба за правното лице ДПТУ „Ч“ с. Л. во ослободителниот дел од пресудата под т.2, дека не се докажало дека истото го сторило кривичното дело за кое се обвинува. По наоѓање на овој суд, погрешен е ставот на првостепениот суд дека од описот на сторените или пропуштените дејствија за кривичното дело од диспозитивот на обвинението не може да се утврди кои дејствија се превземени од правното лице со кои би се оствариле елементите на битието на кривичното дело што му се става на товар.

Согласно даденото обвинение произлегува дека обвинетото правно лице во постапката на јавна набавка на посебен линиски превоз на ученици на СОУ „К С“ од Р за учебната 2010 - 2011 година учествувало како понудувач . Од тука јасно произлегува дека ги

превзело дејствијата на предметното кривично дело. Во конкретниот случај токму правното лице се јавува како понудувач во јавната набавка и како доказ во негова сопственост употребил препис од сообраќајна дозвола на наведеното возило кое што е со невестината содржина. Факт е дека обвинетиот Т П како управител на друштвото е единствено одговорен за законитото работење на друштвото а со тоа и на употребата на исправата со лажна содржина во јавната набавка. Меѓутоа, неспорно е дека сите дејствија тој како управител ги превземал во име и за сметка на обвинетото правно лице, односно правното лице сите дејствија ги врши преку одговорното лице - управителот. Во конкретниот случај обвинетиот Т П со наведените дејствија во изреката на пресудата постапувал во име и за сметка на правното лице чии што управител е тој, односно неговата намера била да се прибави корист за обвинетото правно лице, кое што да успее да го добие тендерот за јавната набавка на посебен линиски превоз на учениците за учебната 2010 - 2011 година.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот по основот на погрешна и нецелосно утврдена фактичка состојба.

Првостепениот суд при утврдувањето на фактичката состојба наведува дека обвинетиот го закачил - удрил приватниот тужител во предлот на левото уво, и дека така настанала телесната повреда. Не е јасно дали првостепениот суд прифаќа физички контакт, односно физички напад од обвинетиот спрема приватниот тужител или пак само закачување со раката во пределот на левото уво, што само по себе не претставува физички напад.(повредата да е сторена од небрежност).

Никој од сослушаните сведетели на главниот претрес не изјавил дека видел или пак забележал физички напад од обвинетиот спрема приватниот тужител - оштетениот.

Нејасно каде точно се случил кривично правниот настан.

х

-Св.Н.-Со соодветна анализа на материјалните докази за ваквите повреди а по потреба и дополнителни прегледи би се утврдило карактерот на повредите на оштетениот на кој начин се предизвикани, дали според судско медицинската наука се повреди од тежок вид односно дали скрешница на 8-мо ребро без дислокација и напукнато 9-то ребро без дислокација е тешка телесна повреда.

првостепениот суд треба да нареди медицинско вештачење при Институтот за с. м. во С., при што од целокупната медицинска документација на име на оштетениот Б. Р., треба да се утврди видот и карактерот на истите дали е нанесена тешката телесна повреда или само телесна повреда,

х

-Обележје на кривичното дело “Неплаќање издршка“ од чл.202 од КЗ е со неплаќање на издршка да се сака да се одбегне давањето издршка. Тоа значи дека само со недавање издршка не се извршува делото, туку е потребно да се одбегнува извршувањето на обврската за издржување. Ако задолжениот - обвинетиот за давање издршка од објективни причини е во неможност да ја извршува својата обврска поради на пример болест и др. не го извршува кривичното дело. Во

однос на вината потребна е директна умисла, што се состои во свест и сакање да се одбегне обврската за давање на издржување. Одбраната на обвинетата И. е дека таа не давала издршка за децата и покрај фактот што сакала да дава, бидејќи е работонеспособна поради болеста, а која болест кај нејзе е поткрепена со повеќе приложени и изведени докази во текот на главниот претрес, а кои се неправилно ценети од првостепениот суд.

х

-Во изреката на пресудата се наведува дека обвинетиот Д се ослободува од обвинение поради недокажаност, а во образложението на пресудата првостепениот суд прифаќа дека од извршеното вештачење на МВР - Управа за криминалистичка техника С бр. СН-....., на трагите од папиларни линии фиксирани при увидот на лице место на парче скршено стакло од прозорецот на една од просториите од Ветеринарната Станица С Н, потекнуваат од дланка на десната рака од обвинетиот Д И.

Овластените службени лица при ПС С Н постапиле согласно чл. 144 ст.1 од ЗКП, при земањето на отпечатоците од папиларни линии, во која законска одредба меѓу другото е предвидено дека во случај кога постои основи за сомневање дека е извршено кривично дело кое се гони по службена должност, МВР е должно да преземе потребни мерки, да се откријат и обезбедат трагите од кривичното дело и предметите што можат да послужат како доказ.

х

-сторил суштествени повреди на одредбите од ЗКП во смисла на чл.381 ст.1 т.11 и ст.2 в.в.со чл.406 ст.3 од ЗКП (пречистен текст), бидејќи во текот на главниот претрес и при донесувањето на обжалената пресуда првостепениот суд не ја применил одредбата од чл.406 ст.3 од ЗКП во смисла на тоа да се изведат сите процесни дејствија и да се расправат сите спорни прашања за да може со сигурност да се утврди постоењето или непостоењето на одредени решителни факти, кое нешто е неопходно за расветлување на кривично-правниот настан.

Самиот факт што на службеното возило кое што го управувала обвинетата, при извршениот увид било констатирано траги од оштетување на предниот браник лоцирани по крајниот десен дел и по должина на десната страна од истиот, а во отсуство на други докази не претставува доволно сигурен доказ за да на истиот судот го темели своето уверување за кривичната одговорност на обвинетата. Ова од причини што обвинетата во своја одбрана наведува дека критичниот ден во критичниот период возилото воопшто го немала управувано и дека трагите од оштетување на возилото потекнуваат од удар во метална ограда, кој удар се случил два месеци пред овој кривично-правен настан, која одбрана во целост била потврдена од страна на сведоците К., Е. и И. Во прилог на горе наведеното е и самото тоа што вештите лица во своите наоди и мислења неможеле да се произнесат по однос на староста на фрагментите на боја, а вештото лице В. А. во дополнителниот наод и мислење наведува дека при извршениот стерео-микроскопски преглед на примероци боја земени од желесната ограда било констатирано дека се со црна и метална обоеност. Во прилог на одбраната на обвинетата е и самиот факт што ниту еден од сослушаните сведоци како очевидци на овој кривично-правен настан категорично не

тврдат дека токму обвинета В. била таа која што го упаравувала пмв кое што удрило во оштетениот, ниту пак категорично изјавуваат дека предметното пмв го управувала жена, како што прифатил првостепениот суд.

х

-првостепениот суд при решавањето на овој кривичен предмет сторил суштествени повреди на одредбите од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст), бидејќи првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива, во образложението на пресудата не се наведени доволно причини за решителните факти од една страна, од друга пак наведените причини се нејасни и во значителна мера противречни со содржината на изведените докази

х

- проверени докази и факти. Имајќи ја во предвид изјавата на вештото лице Д-р. Н.А. специјалист по ОРЛ која што дала објаснување по однос на видот, карактерот на задобиената телесна повреда и начинот која што оштетениот можел да ја добие, преизлегува дека ваква повреда може да биде задобиена со многу јак удар, со повеќе удари, а можно е да се здобие и доколку самиот повреден удрил со неговиот нос во друг предмет

При повторното судење првостепениот суд ќе треба имајќи ги во предвид погоре наведените укажувања да нареди да се изврши вештачење при Институтот за судска медицина во Скопје, како би можело со сигурност врз основа на постојните докази и изјавите на обвинетите и оштетениот, да се утврди на кој начин истиот ја задобил повредата окарактеризирана како тешка телесна повреда, односно дали истата може да биде задобиена од самоповредување кога го удрил обвинетиот О. имајќи ја во предвид повредата и со која О. се задобил со овој кривично правен настан од нанесениот удар.

х

-При повторното судење првостепениот суд ќе треба имајќи ги во предвид погоре наведените укажувања да нареди да се изврши вештачење при Институтот за судска медицина во Скопје, како би можело со сигурност врз основа на постојните докази и изјавите на обвинетите и оштетениот, да се утврди на кој начин истиот ја задобил повредата окарактеризирана како тешка телесна повреда, односно дали истата може да биде задобиена од самоповредување кога го удрил обвинетиот О. имајќи ја во предвид повредата и со која О. се задобил со овој кривично правен настан од нанесениот удар.

притоа занемарувајќи го доприносот на оштетениот за случувањето на оваа сообраќајна незгода, така што во конкретниот случај првостепениот суд за случената сообраќајна незгода утврдил исклучиво вина на страната на обвинетата

Имено, првостепениот суд не го имал во предвид фактот дека зафаќањето на околу 1,9 метри од десниот раб на коловозот од страна на велосипедот со мотор, управуван од страна на оштетениот е во причинска врска со случената сообраќајна незгода, а кое нешто е констатирано и во изготвеното писмено вештачење од страна на вештите лица при Бирото за судски вештачења С, според кое „возачот на велосипедот со помошен мотор, не го управувал истиот согласно

позитивните прописи поблиску до десниот раб на коловозот, односно на растојание од најмалку 1 метар од работ. Вака неадекватно управуван велосипед со помошен мотор, претставува опасна подвижна препрека“.

Сето ова јасно упатува на заклучок дека оштетените иако бил должни да се движат што поблиску до десниот раб на коловозот и тоа мошне внимателно на начин на кој не би го попречувал сообраќајот на возилата, во конкретниот случај тоа не го сторил, а со кое нешто и допринел за случување на предметната сообраќајна незгода.

х

-Имајќи во предвид дека Записниците за идентификација - препознавање на лица се составени во полициска постапка, а притоа ваквото препознавање на обвинетиот Т. К. од страна на оштетените е извршено без наредба на истражен судија и без присуство на истражен судија при препознавањето, по наоѓање на овој суд вака извршеното препознавање на обвинетиот од страна на оштетените, а констатирано на записник, е спротивно на процесните норми на ЗКП и како такво, истото не може и не претставува мериторен доказ од кој би можело да се утврдат релевантни факти и врз основа на кој може да се заснова одлука на судот.

х

-Имајќи ја во предвид погоре цитираната законска одредба од чл.215 ст.1 од КЗ „Неовластено производство и пуштање во промет наркотични дроги, психотропни супстанции и прекурсори“ не постои сомневање за овој суд дека, како друг начин на пуштање во промет на психотропни супстанции наркотични дроги се подразбира било кој друг начин освен продажбата, па меѓу другото не само размената туку и позајмувањето, поклонувањето, подметнувањето како и самото пренесување на овие дроги и психотропни супстанции.

х

-првостепениот суд обжалената пресуда ја донел во отсуство на обвинетиот согласно чл.454 ст.4 од ЗКП (пречистен текст), неосновано прифаќајќи дека во конкретниот случај биле исполнети законските услови за судење на обвинетиот во негово отсуство и неосновано прифаќајќи дека неговото присуство не било нужно.

Конкретно, согласно чл. 454 ст.4 од ЗКП (пречистен текст) е предвидено дека: “Ако обвинетиот не дојде на главен претрес, иако уредно е повикан или поканата не можела да се врачи поради непријавување до судот поради промена на адресата или престојалиштето, судот може да одлучи главниот претрес да се одржи во негово отсуство под услов неговото присуство да не е нужно“.

Имајќи ја во предвид погоре цитираната законска одредба јасно произлегува дека во конкретниот случај не биле исполнети законските услови за судење на обвинетиот во негово отсуство од причини што видно од увидот во списите по предметот е дека обвинетиот воопшто не бил уредно поканет на закажаниот главен претрес, а од друга страна самиот факт што поканата на обвинетиот не можела да му се врачи поради тоа што обвинетиот не пријавил до судот промена на адресата или престојувалиштето, во конкретниот случај не значи дека биле исполнети законските услови за судење во негово отсуство од причини што видно од увидот во списите по предметот е дека обвинетиот

воопшто и не знаел дека против него е поведена кривична постапка, така што истиот и немал законска обврска да ја пријави промената на адресата или престојувалиштето до судот.

х

-Сторената суштествена повреда од чл.355 ст.1 т.8 од ЗКП се состои во тоа што обжалената пресуда се заснова врз доказ врз кој според одредбите на ЗКП, не може да се заснова пресудата.

Во конкретниот случај од образложението на побиваната пресуда, произлегува дека првостепениот суд пресудата ја засновал на докази (службени белешки за собирање на информации од граѓани), кои во образложението на пресудата се насловени како службена документација на П.С. С.Н., а врз основа на кои докази не може да се заснова пресудата, па од тие причини следувае овој суд по службена должност да ја укине пресудата.

х

-По наоѓање на овој суд обжалената пресуда е нејасна, неразбирлива, противречна самата на себе и на изведените докази во текот на постапката. Имено, првостепениот суд во изреката на пресудата обвинетите ги ослободил од обвинение врз основана чл. 342 т.3 од ЗКП, бидејќи сметал дека не се докажало дека го сториле кривичното дело за кое се обвинуваат. Во образложението на пресудата, првостепениот суд навел дека за постоење на кривичното дело што им се става на товар на обвинетите потребна е умисла, свест за своето дело и воља за негово извршување. При тоа прифатил дека наведените дејствија превземени од страна на обвинетите не претставуваат умислено дејствие во кое се содржани елементите на битието на кривичното дело што им се става на товар од чл. 225-а Незаконита експлоатација на минерални сировини од КЗ.

Ова ја прави пресудата нејасна и неразбирлива и не е јасно по кој основ обвинетите се ослободени од обвинение, дали поради недокажаност или поради тоа што делото за кое се обвинуваат не е кривично дело според законот.

х

-К.-сторени суштествени повреди на ЗКП од чл.355 ст.1 т.11, затоа што изреката на пресудата е противречна на причините на пресудата, во пресудата не се наведени доволно причини за решителните факти, а наведените се нејасни и противречни. Имено, неприфатлив е ставот на првостепениот суд без изведување на сите расположиви докази да се донесе ослободителна пресуда и притоа да се тврди дека не било докажано да обвинетата го сторила кривичното дело за кое се обвинува. Нејасни се и противречни причини за решителните факти дадени во пресудата, затоа што првостепениот суд наведува дека во обвинението не било точно прецизирано од донесените 1499 решенија од ЈИЦСР К. за кои точно лица и кога била прибавена имотна корист и дека доколку биле пронајдени, односно постоеле предметите за кои биле донесени овие решенија, ќе се утврдело дали исплаќањето на еднократната парична помош било основано, односно исплатено на лица кои ги исполнувале условите за еднократна парична помош или не, а со тоа и постоењето на кривичното дело за кое што обвинетата се обвинува.

х

= првостепениот суд со донесувањето на првостепената пресуда во обжалениот дел сторил суштествена повреда на одредбите од кривичната постапка во смисла на чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст). Суштествената повреда се состои во тоа што првостепениот суд донел ослободителна пресуда со која обвинетата М. ја ослободил од обвинение врз основа на чл.368 т.1 од ЗКП (пречистен текст), а во конкретниот случај по наоѓање на овој суд не се изведени сите нужни и расположиви докази кои одат во насока на утврдување на решителните факти и се од влијание за расветлување на овој кривично правен настан, поради што и првостепената пресуда во овој дел е нејасна, неразбирлива и истата не содржи доволно причини за решителните факти.

х

-сторил суштествени повреди на постапката од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, кои повреди се огледаат во тоа што изнесените причини за решителните факти во пресудата под ст.И се во директна противречност со изведените докази. Прифатените делови од изјавите на сведоците од првостепениот суд се во контрадикторност со вистинската содржина на доказите. Дури и утврдените решителни факти се во директна противречност со одбраната на обвинетите. Ова од причина што уште во првичните изјави обвинетиот В. вели: “Јас списокот на работници со бројот на дневници кој го водев на лист хартија го предадов на М.. Не сум учествувал во изготвување на Списокот од 09.05.2006 год. кој го има изготвено М.“, а Ј. вели „јас водев евиденција на работниците кои се присутни на работа во тетратка и ставав + (плус) на присутните, а - (минус) на отсутните. Тетратката со евиденција ја предадов на М.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот по основот на погрешна и нецелосно утврдена фактичка состојба.

Овие факти дека обвинетата парично ги помагала нивните две деца, купувајќи им и храна и облека, не ги порекнува ниту законскиот застапник на малолетните - таткото М Јод с. О.

Меѓутоа, овие факти не го исклучуваат постоењето на кривичната одговорност на обвинетата У за дејствијата опишани во изреката на пресудата.

Неспорно е дека обвинетата ги нема исплаќано паричните износи на име издршка, со кои е задолжена со извршна судска одлука - пресуда П.бр. 238/05 од 05.07.2005 година на Основен суд Кочани, со клаузула на извршност од 10.08.2005 година, од по 2.000,00 денари за секое од двете малолетни деца, па така за критичниот временски период не платила вкупно на име издршка сума во износ од 240.000,00 денари

По наоѓање на овој суд, во конкретниот случај се работи за едно кривично дело „Неплаќање издршка“ од чл. 202 ст.1 од КЗ, а не за две кривични дела како тоа се терети обвинетата со поднесеното обвинение, и е ослободена од обвинение за две кривични дела од чл. 202 ст.1 од КЗ со првостепената пресуда, бидејќи во законскиот опис на кривичното дело од чл. 202 од КЗ е наведено дека за да постои ова кривично дело треба сторителот да одбегнува да дава издршка определена врз основа на извршна судска одлука или порамнување, а во конкретниот случај со извршната судска пресуда П.бр. 238/05 од 05.07.2005 година, обвинетата

е задолжена со плаќање на издршка во вкупен износ од 4.000,00 денари, не за едно, туку за двете малолетни деца Р и В, па од тие причини, не се работи за две кривични дела од чл. 202 ст.1 од КЗ.

х

-суштествена повреда на одредбите од кривичната постапка по чл. 355 ст.1 т.3 и т.11 од ЗКП. Во конкретниот случај првостепениот суд сторил повреда на одредбата од чл. 355 ст.1 т.3 и чл. 355 ст.2 в.в. со чл. 428 ст.4 од ЗКП од причина што главниот претрес е одржан без лице чие присуство на главниот претрес е задолжително, односно без присуство на обвинетата С. Имено, на главниот претрес од 03.11.2010 година првостепениот суд констатирал дека не е присутна обвинетата, односно дека истата не е уредно поканета, а од страна на ПС Кочани било доставено известување дека обвинетата се наоѓа во Р. Германија на непозната адреса. Врз основа на чл. 428 ст.4 од ЗКП судот донел решение главниот претрес да се одржи во отсуство на обвинетата бидејќи на истата не можел да и достави покана заради промена на адресата, а обвинетата промената не ја пријавила. Согласно чл. 428 ст.4 од ЗКП утврдено е “Ако обвинетиот не дојде на главниот претрес иако уредно е поканет или поканата не можела да се врати поради непријавување до судот на промена на адресата или престојувалиштето, судот може да одлучи главниот претрес да се одржи и во негово отсуство под услов неговото присуство да не е нужно”.

Меѓутоа, во конкретниот случај не се исполнети условите во смисла на чл 428 ст.4 од ЗКП за судење во отсуство. Обвинетата не знаела дека против неа е поведено кривична постапка бидејќи нема примено обвинение за да би ја пријавила промената на адресаната на живеалиштето или престојувалиштето до судот. Од друга страна не е исполнети ниту условот за одржување на главен претрес во отсуство на обвинетата, ако нејзиното присуство не е нужно, бидејќи во текот на постапката видно е дека присуството на обвинетата било нужно од причина што од нејзината одбрана можат да се утврдат повеќе релевантни факти за правилно одлучување за постоењето на кривичното дело што и се става на товар.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот по основот на погрешна и нецелосна утврдена фатичка состојба.

Првостепениот суд прифатил дека со удирањето на приватната тужителка од страна на обвинетата во пределот на половината не била нанесена телесна повреда на тужителката опишана во приватната тужба-асиметрија на дископростор Л3-Л4 со можна дископатија на тоа ниво, туку била повредена честа и угледот на приватната тужителка. Меѓутоа, од содржината на изведените докази овие факти не се утврдуваат. Приватната тужителка со поднесената тужба и на главниот претрес, предлага обвинетата да биде огласена за виновна за кривичното дело “Телесна повреда “ од чл.130 ст.1 од КЗ, а не за кривично дело “Навреда “ така што приватната тужителка воопшто не е распрашана на околноста дали со удирањето од страна на обвинетата во пределот на половината, приватната тужителка се почувствувала омаловажена, дали нејзините колешки и се подбивале на тоа што и го сторила обвинетата, дали за тужителката тоа било вредносно негативен

суд што го изјавила обвинетата со превземените дејствија. Сето тоа останува не утврдено и не разјаснето. За овој суд, не е утврден и субјективниот елемент кај обвинетата дали таа во моментот на превземањето на дејствијата имала намера да ја омаловажи приватната тужителка пред нејзините колешки во средината каде таа работела или тоа било обична шега, или пак намерата на обвинетата телесно да ја пореди приватната тужителка. Сметаме дека релевантен факт што треба да се цени при утврдувањето на фатичката состојба и при одлучувањето дека тужителката и обвинетата биле во добри односи пред кривично правниот настан не биле скарани ниту пак имало некаква вербална расправија непосредно пред кривичниот правниот настан. Не секое буткање и удриање, а без да се утврди мотивот за тоа не претставува во секој случај сторување на реална повреда спрема тужителот.

х

-По наоѓање на овој суд неспорно се утврдените факти дека обвинетиот Б.С. критичниот ден во критичното време кај с.О. бил сопрен од страна на полицијата и неспорно е дека биле пронајдени напред наведените таблети, потоа неспорно е дека тие таблети се Анфетамин (Каптагон) и дека истите претставуваат психотропна супстанца, која е стимуланс на централниот нервен систем.

Меѓутоа, под сериозно сомнение се доведуваат утврдените факти од страна на првостепениот суд дека на 2-3 дена пред критичниот ден, односно пред 27.01.2009 година, обвинетите се слушнале телефонски, при што обвинетиот Т му кажал на обвинетиот Б. да му донесе риба сом за неговиот татко и дека сакал да се види со него, дека се виделе таа вечер во Штип и дека обвинетиот Т. на таа средба му ги дал предметните таблети на обвинетиот Б. да ги однесе до К. на лицето К. Н., бидејќи не се сослушани во својство на сведоци лицата Е. Н., Љ. М. и А. Н., затоа што обвинетиот Т. во своја одбрана изјавил дека критичниот ден, а и пред тоа и после критичниот ден обвинетиот не бил во Штип, туку бил во Скопје и престојувал кај лицата Е. Н. и Љ. М.. Обвинетиот Т. во текот на главниот претрес ги предлагал да бидат сослушани овие сведоци и според одбраната на обвинетиот преку сослушување на овие лица во својство на сведоци ќе се потврдела неговата одбрана, меѓутоа истите не се сослушани, бидејќи бранителот на обвинетиот Т. Т. по службена должност, адвокатот С. К., на записник за главен претрес од 04.02.2011 година се откажала од предлогот да бидат сослушани напред наведените лица во својство на сведоци. Со тоа што не се сослушани во својство на сведоци напред наведените лица, всушност не е проверена одбраната на обвинетиот Т.Т., а со тоа под сериозно сомнение се доведува еден дел од утврдената фактичка состојба и по однос на обвинетиот Б.С..

Неприфатливо е за овој суд да се одбие одбраната на обвинетиот Т. дека е неоснована и непоткрепена со ниту еден доказ, а притоа да не бидат сослушани во својство на сведоци лицата кои обвинетиот Т. ги предлагал за да ја поткрепат неговата одбрана, односно алибито дека истиот критичниот ден, а и пред тоа и после критичниот ден престојувал во Скопје кај сведоците Е. Н. и Љ. М. Впрочем од записникот за главен претрес од 22.10.2010 година се утврдува дека биле присутни во судот лицата Е. Н. и Љ. М. и тоа се јавиле во судот без покана, доведени од

страна на обвинетиот, но тој главен претрес не бил одржан поради отсуство на обвинетиот Б. С. и неговиот бранител. Од овој записник за главен претрес произлегува упорноста на обвинетиот Т.Т. кој навистина сакал да биде проверена неговата одбрана во смисла на тоа дека истиот критичниот ден кога се случил кривично-правниот бил во Скопје и дека не учествувал во извршувањето на кривичното дело.

Врз основа на погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба, како и поради сторените суштествени повреди на напред наведените одредби од ЗКП под сериозно сомнение се доведува и правилната примена на Кривичниот Законик.

х

-Основани се наводите во жалбата за погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба. Првостепениот суд прифатил дека во дејствијата на обвинетиот не се содржани битните елементи на кривичното дело за кое се обвинува, па истиот го ослободил од обвинението врз основа на чл.342 ст.1 т.1 од ЗКП. Притоа наведува дека недостасува причинско последичната врска помеѓу пропустите што обвинетиот како учесник во јавниот сообраќај ги сторил (возилото го управувал со неисправен уред за осветлување, без предно десно светло и со брзина на движење од 62 км на час, неприспособна на условите на патот, неговата ширина и нокно време) и настанатата последица, односно дека единствена причина за сообраќајната незгода и настанатите последици од неа било неадекватното однесување и постапување на сега покојниот, возачот на мопедот Томос кој наместо да го управува истиот поблиско до десениот раб на коловозот во правец на неговото движење, преминал со целиот габарит на спротивната страна, на половината од коловозот по која што се движело возилото управувано од обвинетиот, така што обвинетиот немал техничка можност да го избегне судирот.

Имено, од исказот на свидетелката К. се утврдува причината поради која оштетениот преминал на половината од коловозот по кој се движел обвинетиот со возилото. Од нејзиниот исказ произлегува дека во моментот пред да се случи незгодата, седела на мопедот позади сега покојниот Д. Р. и се движеле по десната страна од коловозот гледано во правец на нивното движење кога одеднаш од спротивната насока забележале светло, возило кое наидувало право кон нив, односно имале впечаток дека возилото се движело по нивната страна од коловозот. Од овие причини нејзината реакција била да му сугерира на сега покојниот да сврти во лево за да го избегне ударот. Непосредно пред ударот забележала дека не се работи за мотор туку за возило и му рекла на сега покојниот да се врати на десно, но во тој момент ударот веќе бил неизбежен.

Врз основа на правилна оцена на изведените докази во корелација со изјавата на овој сведок се поставува прашањето дали постои причинско последична врска за случувањето на сообраќајната незгода од пропустите сторени од страна на обвинетиот. Со фактот што возилото го управувал технички неисправно односно без предно десно светло што е спротивно на чл.319 од ЗБСП предизвикал забуна кај оштетените дека наидува возило на две тркала и со брзина на движење која што не била прилагодена на условите на патот, ширина на коловозот, нокни

услови и управување на возило без предно десно светло т.е. спротивно на чл.37 ст.1 од ЗБСП, што пак може да е причина за настанатата последица, смрт на оштетениот.

Со самото вештачење од Бирото за судски вештачења Скопје утврдено е дека незгодата би можела да се избегне или пак последиците од истата би можело да бидат помали во случај ако сега обвинетиот го управувал возилото со брзина од 40 км на час или помала, како што налагале условите имајќи во предвид дека станува збор за тесен коловоз, намалена видливост поради ноќта, со што би го сопрел неговото возило пред местото на судирот или ударот би го остварил со помала брзина на движење, а со тоа последиците од незгодата би биле помали. Како и доколку во функција му било десното предно светло со што немало да делува збунувачки кај останатите учесници во сообраќајот дека не станува збор за патничко возило туку за возило на две тркала како што произлегува од исказот на наведениот сопатник на мопедот.

Од погоре изнесеното, поради пропустите во правилната оцена на изведените докази во текот на постапката, а со тоа и во утврдувањето на фактичката состојба се доведува под сомневање заклучокот на првостепениот суд дека не постои причинско последична врска меѓу пропустите кај обвинетиот и настанатата незгода, односно правилната примена на материјалното право поради што следуваše обжалената пресуда да се укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно одлучување.

х

-Првостепениот суд врз основа на погрешна оцена на изведените докази и поради недоволно изведување на докази погрешно и нецелосно ја утврдил истата. Имено, првостепениот суд не ги сослушал предложението сведоци од застапникот на обвинението А. В. и А. К. на околностите дали согласно договорите овие лица вршеле контроли, односно проверувале зошто ЈТД Ч. не доставува документација како и тоа дали овие лица биле должни да вршат контроли во врска со склучените договори за обука на лица за конфекционери.

х

-Законскиот опис на поттикнување упатува на заклучок дека од решавачко значење е главното дејствие на извршителот, а дејствието на поттикнувачот е зависно од дејствието на извршителот, кон чие остварување е насочено, односно постоењето и степенот на одговорноста на поттикнувачот е зависно одутврдувањето на одговорноста на извршителот на кривичното дело.

За да постои одговорност на поттикнувачот е решавачко тоа да со противправните дејствија преземени од извршителот, да е остварено законското битие на кривичното дело, казнивоста на поттикнувачот зависи од претходно утврдената вина и одговорност, односно казнивост на извршителот на кривичното дело.

Првостепениот суд утврдил во изреката на пресудата со опишаните дејствија дека обвинетиот Б како поттикнувач сторил кривично дело „Кражба“ од чл. 235 ст.1 од КЗ, в.в. со чл. 23 ст.1 од КЗ, но од изведените докази не се констатира дека со првосилна пресуда е утврдена кривичната одговорност односно вината на сторителите на

кривичното дело „Кражба“ од чл. 235 ст.1 од КЗ.

Сторената суштествена повреда имала влијание и при утврдувањето на фактичката состојба од првостепениот суд, во тој дел од пресудата.

х

-сторил суштествени повреди на одредбите на кривичната постапка во смисла на чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП(пречистен текст), која повреда се состои во тоа што изреката на првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива и противречна на причините на пресудата наведени во образложението од кои судот се раководел при донесувањето на одлуката за трошоците во постапката.

Имено од увидот во списите по предметот видно е дека првостепениот суд со донесувањето на обжалената пресуда, покрај одлуката за главната работа, одлучил и за трошоците во постапката на начин што приватниот тужител С.Д. го задолжил да му ги надомести трошоците на постапката на обвинетиот М.Т. во вкупен износ од 15.810,00 денари во рок од 15 дена од денот на правосилноста на пресудата со примена на одредбите од чл.93 ст.3 од ЗКП(пречистен текст) . Вака донесената одлука би била во согласност со чл.93 ст.3 од ЗКП(пречистен текст), но само во случај доколку првостепениот суд утврдил дека застареноста на кривичното гонење настапила поради одложување на постапката кое може да се препише во вина на приватниот тужител. Во конкретниот случај таква вина на страна на приватниот тужител воопшто не е утврдена, а од друга страна неспорен е фактот дека поведената постапка против обвинетиот М.Т. за предметните кривични дела, во повеќе наврати била одложувана по барање на обвинетиот, поради необезбедено присуство на сведок како и поради поднесени барања за иземања на судечките судии од страна на приватниот тужител, отповикување на полномошното на неговиот полномошник и слично, но сето ова е во рамките на неговите законски права кои права му припаѓаат како странка во постапката.

х

-И покрај тоа што во касата недостасувале пари, обвинетата Г. во централата во банката во К. доставувала извештаи според кои немало кусок во касата во експозитурата во К., при што во извештаите не ја прикажувала вистинската состојба на паричните средства. Самата таа изјавува дека, и покрај тоа што знаела дека имала кусоци во благатајната, во централата во банката во К. доставувала извештаи, според кои немало кусок во касата во експозитурата и иако знаела дека кусоци се јавувале од работата на обвинетиот И., за тоа не ги известила одговорните лица во банката, туку на истиот му дозволила и понатаму да работи како шалтерски работник и да располага со пари, а известувањата во централата во К. што ги пракала, биле “фиктивни“, односно не одговарале на фактичката состојба.

Првостепениот суд прифатил дека сите овие парични средства обвинетиот И. ги присвоил, иако од изведените докази тоа не може да се утврди, бидејќи со парите во експозитурата располагал и обвинетиот И. и сведокот Е., како шалтерски работници, и обвинетата Г., како одговорно лице, на која од банката и биле доставувани и доверувани паричните средства, која често пати во присуство на И. и на Е. земала пари кои

понекогаш ги вракала, а понекогаш не ги вракала, така што не се знае од чие работење е недостатокот на парични средства во експозитурата.

х

-сторил суштествени повреди на одредбите од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, затоа што пресудата нема наведено причини за решителните факти, поради што првостепената пресуда е нејасна и неразбирлива. Првостепениот суд сторил суштествена повреда на постапката со тоа што постапувал по два обвинителни акти во кои што е обвинет Д. К., без да обвинителот изврши измена на прво поднесениот обвинителен акт Ко.бр.21/06 од 28.04.2006 год. во однос на обвинетиот Д. К., бидејќи дејствијата на извршување во однос на овој обвинет се различни во двата обвинителни акта.

Основани се жалбените наводи дека првостепениот суд не дал причини зошто обвинетиот Д. К. како претседател на Здружението за развој на селски туризам „М., Б. има својство на одговорно лице во смисол на чл.353 ст.5 в.в. со ст.4, 2 и 1 од КЗ. За утврдување на овој факт било потребно да се цени Статутот на Здружението, во кое се дефинираат статусот на Здружението, изворите на неговото финансирање и задачите и целите заради кое е формирано. Исто така првостепениот суд не утврдил дали за реализација на предметниот проект се трошени пари од Буџетот или од С. Б. Тоа е од суштинско значење за определување дали е исполнет битниот елемент на кривичното дело за кое е обвинет Д. К., а тоа е со неговото дејствие да е оштетен Буџетот на РМ.

х

-сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП. По наоѓање на овој суд обжалената пресуда е нејасна неразбирлива, противречна самата на себеси, и на содржината на изведените докази во текот на постапката. Имено, во изреката на обжалената пресуда првостепениот суд согласно чл.368 ст.1 т.1 од ЗКП ја ослободил обвинетата Т. И. од обвинението да сторила кривично дело “Примање поткуп” , бидејќи делата за кој се обвинува прифатил дека не се кривични дела според законот, додека во образложението на пресудата во наведените правни причини констатира дека за обвинението под т.1 од изреката не се докажало да обвинетата како лице што врши работи од јавен интерес, социјален работник во Центарот за с. р. К., имала задолжително облигаторна обврска за превземање на наведените дејствија, а за дејствијата под т.2 наведува дека од ниту еден доказ судот не утврдил дека обвинетата на критичниот ден превзела службено дејствие што би морала да го изврши.

При неспорни утврдени решителни факти дека обвинетата побарала и примила пари од оштетената за да изврши дејствија во рамките на своите овластувања кога парите се пронајдени одземени на лице место, по наоѓање на овој суд утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд е резултат на погрешна оцена на изведените докази. Овластувањата на обвинетата произлегуваат и од Законот за семејството каде што се наведени мерките што ги презема центарот преку своите вработени за обезбедување соодветна здравствена заштита, психосоцијална интервенција и третман, како и други мерки кај социјалните случаи, така да во конкретниот случај факт е

дека обвинетата превзела дејствија во рамките на своите службени овластувања и нелогично е мислењето на првостепениот суд дека наведените дејствија не биле од облигаторен карактер па со тоа недостасувале елементите на битието на делото согласно даденото обвинение. Од овие причини по наоѓање на овој суд се доведува во прашање правилната примена на материјалното право поради што следуваše обжалената пресуда да се укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно одлучување.

х

Ш-Основани се жалбените наводи на жалителот по основот на погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба.

Цениме дека фактичката состојба утврдена од првостепениот суд е нејасна и непотополна, и со истакнатите жалбени наводи по овој жалбен основ, истата се става под сериозно сомнение.

Не се изведувани доволно докази за утврдување на сите решителни факти од кривично правниот настан. Прифатена е одбраната на обвинетиот, без да се изведуваат доволно докази во тој правец, со кои истата би била проверена. Обвинетиот изјавил дека кај него после настанот биле пронајдени 550,00 денари кои подоцна односно утредента овластените службени лица на СВР Ш му ги вратиле. За утврдување на овој факт не се изведувани докази, дали навистина се најдени пари кај обвинетиот, во колкав износ и дали истите му се вратени како тој изјавил во своја одбрана.

При повторното судење првостепениот суд треба да ги отстрани суштествените повреди, да изведува нови докази освен изведените, да ги сослуша овластените слжбени лица кои биле на лице место критичниот ден, да изврши соочување меѓу обвинетиот и свидетелот Е за утврдување на битните факти и околности, да сослуша и вешто лице од областа на медицината во смисл ана горе наведените наводи, на кој начин ќе утврди правилна и целосна фактичка состојба која ќе биде во согласност со содржината на изведените докази.

х

-Во изреката на обжалената пресуда првостепениот суд прифатил дека обвинетите В. Н. Е. како одговорно лице управител на даночниот обврзник правното лице обвинетиот ДОО“М.“ од Ш., за тековната 2005 и 2006 година со намера да одбегнат делумно плаќање на данок на добивка постапиле спротивно на чл.8 , чл.39 и чл.40 од Законот за данок на добивка, дале лажни податоци за приходите на правното лице кои што се од значење за утврдување на износот на даночната обврска на кој начин помалку утврдиле и платиле данок на добивка за 2005 година во износ од 272.647 денари за 2006 година во износ од 660.635 денари. На овој начин првостепениот суд го навел само износот на неплатениот данок за наведените периоди не давајќи опис на превземените дејствија од страна на обвинетите, односно начинот на кои што е извршено кривичното дело со непресметување, со давање лажни податоци за остварените приходи за наведените периоди. Имено, нејасно е за сите поединечни години за што се однесува затаениот данок според Законот за данок на добивка, што по наоѓање на овој суд ја прави изреката на пресудата нејасна и неразбирлива и претставува суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл 381 ст1 т11 од ЗКП..

х

-Ова ја прави пресудата нејасна и неразбирлива од причина што судот прво прифаќа дека обвинетиот делувал со евентуална умисла, а потоа дава опис на дејствие на нужна одбрана дека обвинетиот за да одбие од себе истовремен противправен напад го извадил ножот и му ја нанел тешката телесна повреда на оштетениот.

Од утврдената фактичка состојба нејасно е дали обвинетиот делувал со евентуална умисла или во нужна одбрана или евентуално би се работело за пречекорување на нужната одбрана од страна на обвинетиот Илија во конкретниот кривично правен настан.

Поради наведената суштествена повреда се доведува под сомнение утврдената фактичка состојба и правилната примена на материјалното право.

х

-Овој суд испитувајќи ја обжалената пресуда во смисла на чл. 393 од ЗКП(пречистен текст), и по службена должност, внимавајќи дали се сторени суштествени повреди на одредбите на кривичната постапка од член 381 став 1 точки од 1, 5, 6, 8 до 11 од ЗКП(пречистен текст), најде дека во конкретниот случај, првостепениот суд при донесувањето на побиваната одлука, сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од член 381 ст.1 т. 8 од ЗКП(пречистен текст), .Во конкретниот случај, пресудата се заснова врз доказ врз кој според одредбите на овој закон не може да се заснова, освен ако со оглед на другите докази е очигледно дека и без тој доказ би била донесена иста пресуда

Од списите по предметот, имено содржината на записникот за главен претрес од ден 15.11.2010 година на првостепениот суд, видно е дека по давањето на завршните зборови на странките, првостепениот суд констатирал дека главниот претрес бил веќе завршен во 15,20 часот. Првостепениот суд, одкако на истиот записник од главен претрес, по неговото завршување, нотирал дека откако обвинетиот и оштетениот ја напуштиле судницата, истите веднаш се повратиле во судницата при што оштетениот изјавил дека, поради тоа што, критичната вечер бил многу пијан, не може да се сети и со сигурност да тврди дека обвинетиот бил тој што му ги одзел парите.

Согласно чл.365 од ЗКП(пречистен текст), судот ја заснова пресудата само врз фактите и доказите што се изнесени на главниот претрес. Во конкретниот случај, првостепениот суд, по мислење на овој суд, погрешно постапил кога при донесувањето на одлуката, ја засновал на овој исказ на оштетениот даден по завршувањето на главниот претрес без при тоа правилно да ги примени одредбите на Законот за кривична постапка, а со што ја сторил напред наведената суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот дека фактичката состојба погрешно и нецелосно е утврдена, бидејќи првостепениот суд во текот на постапката не ги извел сите потребни и расположливи докази и не ги утврдил решителните факти за овој кривично правен настан.

Обвинетиот се брани дека тој не ја одзел оваа картичка и не ги

подигнал и одзел овие пари од сметката, неможел да ја има картичката на оштетената а уште помалку да го знае пин кодот, меѓутоа според увидот во ЦД од видео надзорот на банкоматот ATM00052 од 14.04.2010 година, албумот со фотографии од МВР СВР Штип ПС Пробиштип, бр.31.10-837/1 од 05.07.2010 година и изводот од виза центарот од трансакција на извршување и писмо од М. А. до В. К., судот го утврдил постоењето на кривичното дело што се става на товар на обвинетиот.

Меѓутоа, првостепениот суд ваквите докази не ги предочил на обвинетиот, ниту пак ги испитал другите околности во врска со присуството на обвинетиот во канцеларијата во која работи со оштетената и другата колешка во локалната самоуправа, по однос на држењето на ташната во канцеларија, дали и како се чува ташната и другите лични предмети, дали навистина ја оставила во канцеларија ташната оштетената, дали навистина тој ден ја оставила во ташната предметната картичка. На оваа околност особено било потребно да се повика и распраша и лицето со која оштетената била излезена, на околноста каде биле, дали оштетената купувала(бидејќи било пазарен ден а излегла со нејзината керка), Дали картичката од 14.04.2010 година била кај оштетената бидејќи неспорно е дека ја имала кога на 19.04.2010 година со картичката била на банкоматот, а судот прифатил дека до тој ден немало забележано дека и недостасуваат пари од картичката.

х

-Сторени се суштествени повреди на постапката од чл. 355 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи изреката на решението и нејзиното образложение не произлегуваат од списите во предметот. Од списите во предметот произлегува дека тужителот «Т. А.» од «Ш.» поднел приватна тужба против С.,П. и Л. А. од Ш. за кривично дело “Тешка кражба” од чл. 236 ст.1 т.1 од КЗ откако со решение Ко.бр. 32/09 од 27.01.2009 година неговата кривична пријава била отфрлена од Основното јавно обвинителство Штип.

По таа кривична тужба првостепениот суд постапувал донесувајќи решение со кое утврдил дека оваа кривична тужба треба да се смета за барање за проведување на истрага бидејќи обвинетите С.,П. и Л. А. од Ш. се теретат за кривично дело “Тешка кражба” од чл. 236 ст.1 т.1 од КЗ за кое е запретена казна од 1 до 10 години затвор, за кое кривично дело спроведување на истрагата е задолжително.

По ова донесено решение распрашани се во истрага во предметот Ки.бр. 74/09 на Основен суд Ш. обвинетите и истражниот судија согласно чл. 169 од ЗКП не донел решение дали ќе спроведе истрага дали ќе изрази несогласување за спроведување на истрага туку со обично писмо ги вратил списите од овој кривичен предмет на Кривичниот оддел на Основен суд Штип, така што постапил спротивно на чл. 169 од ЗКП. Во писмото истражниот судија наведува дека во конкретниот случај истрагата не била задолжителна што е погрешно, бидејќи задолжителноста на истрагата произлегува од висината на запретената казна за кривичното дело, а не дали се работи за приватна тужба или обвинителен акт.

х

-Основани се жалбените наводи на Основниот јавен обвинител за сторени суштествени повреди на одредбите од чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП затоа што првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива, бидејќи истата нема доволно причини за решителните факти. Во конкретниот случај обвинетиот се обвинува за продолжено кривично дело “Злоупотреба на службената положба и овластување“ по чл.353 ст.2 в.в.со ст.1 и .в.со чл.45 од КЗ, а првостепениот суд под ст.2 донел одбивателна пресуда согласно чл.367 ст.,1 т.6 од ЗКП за дејствието од 28.06.2004 година, поради застареност на кривичното гонење, а во врска со чл.107 ст.1 т.5 и чл.108 т.6 од КЗ, прифаќајќи дека е настапена релативна застареност на кривичното гонење. Меѓутоа, во конкретниот случај се работи за продолжено кривично дело и во тој случај застареноста на кривичното гонење се смета од последното превземено дејствие, а според описот на обвинение последно преземено дејствие е на 26.09.2005 година. Имајќи го во предвид овој релевантен факт, како и да обвинителниот акт е поднесен на 27.06.2008 година произлегува дека не се поминати три години од извршување на кривичното дело.

вака утврдената фактичка состојба се доведува под сериозно сомнение, бидејќи овие одлуки се пишувани на обичен лист хартија, без деловоден број, потпишани од обвинетиот и членовите на М. з. и ставен печат од истата. Ваквите одлуки не биле презентирани од страна на одбраната во текот на истрагата, туку тие се презентирани во текот на главниот претрес во доказна постапка и тоа на обичен бел лист хартија, без деловоден број поради што ја доведуваат под сомнение веродостојноста на овие писмени докази. Од друга страна од изјавата на распрашаните сведели М. Ј., П. С. и В. Т. се доведува под сомнение утврдената фактичка состојба во обжалената пресуда, од причини што овие сведоци и во истрагата и на главниот претрес изјавиле дека не било вршени никакви активности од страна на М. з. по однос на поправки и дефекти на водоводна мрежа, ниту пак замена на некакви цевки од водоводната мрежа во с.Д. во критичниот период, како што стои во одлуките на М. з., односно како покритее за извадените пари од Стопанска банка. Во оваа насока е и изјавата на Претседателот на М. з. В. Т. кој на главниот претрес по однос на содржината и потписот на одлуките изјавил дека ниту ги признава ниту ги оспорува, поради што утврдената фактичка состојба се доведува под сомнение.

х

-Основан е жалбениот навод за сторени суштествени повреди на ЗКП од чл.355 ст.1 т.11, затоа што пресудата е нејасна и неразбирлива. Имено ниту во изреката, ниту во образложението на пресудата, не се наведени датите на раѓање на малолетните лица, така што за сите од нив не може да се утврди дали при сторувањето на кривичното дело имале наполнети 18 години, односно дали биле малолетни со оглед на фактот дека елемент на делото е служење на алкохол на малолетници. Исто сторена е суштествена повреда од чл.355 ст.2 в.в. со чл.428 од ЗКП, на која судот внимава по службена должност бидејќи е повредено правото на одбрана на обвинетото лице И.Ѓ.. Пресудата е донесена во отсуство на овој обвинет со примена на чл.428 ст.4 од ЗКП, во која што пресуда првостепениот суд наведува дека присуството на обвинетиот не е нужно и дека обвинетиот не ја пријавил промената на

престојувалиштето, односно живеалиштето за да му се достави покана. За да се примени чл.428 ст.4 од ЗКП претходно е потребно обвинетиот да е запознаен дека против него се води кривична постапка, да му е доставено обвинението, па во тој случај ако поканата не може да му се врати поради непријавувањето на судот на промената на адресата, тогаш судот може да одлучи главниот претрес да се одржи во негово отсуство ако отцени дека неговото присуство не е нужно. Од утврдените факти дека обвинетиот И.Ѓ. нема добиено уредна покана за првото закажано рочиште, ниту има примено обвинителен предлог, судот смета дека со тоа му е повредено правото на одбрана, со што е сторена суштествена повреда на постапката од чл.355 ст.2 од ЗКП.

х

-Постои суштествена повреда на одредбите од кривичната постапка од чл. 355 ст.1 т.11 од ЗКП. Пресудата е нејасна, неразбирлива, во образложението не се наведени причините за решителните факти, а наведените причини се нејасни и во значителна мера противречни. Постои суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 355 ст.1 т.9 од ЗКП, поради тоа што со донесената пресуда првостепениот суд го пречекорил поднесеното обвинение во смисла на чл. 338 ст.1 од ЗКП. Согласно наведената одредба пресудата може да се однесува само на лице кое е обвинето и на кривично дело што е предмет на обвинението во поднесеното изменето или проширеното обвинение, така што помеѓу обвинението и пресудата треба да постои субјективен и објективен идентитет. Во конкретниот случај првостепениот суд го нарушил објективниот идентитет на обвинението, бидејќи во изреката на првостепената пресуда е извршена измена на описот на превземените дејствија од страна на обвинетите В. Б. и Т. И., со што е изменет и описот на кривично правниот настан во целина.

Поради напред наведените суштествени повреди се доведува под сомнение и утврдената фактичка состојба.

Основан е жалбениот навод на застапникот на обвинението дека дадениот опис и начин на извршување на кривичното дело Фалсификување на службена исправа е консумирано во битието на кривичното дело „Злоупотреба на службената положба и овластување,, од чл. 353 од КЗ. Навистина судот не е врзан за правната квалификација на делото, но за овој суд е нејасно зошто првостепениот суд прифаќа дека второобвинетиот Тодор не остварил корист кога и во самото образложение на пресудата наведува дека со предметната потврда му се овозможило купување на станот, што секако претставува некаква корист за второобвинетиот Тодор Иванов.

Основан е жалбениот навод на застапникот на обвинението дека првостепениот суд дал неразбирливи причини за преквалификацијата на кривичното дело што му се става на товар на второобвинетиот И. Т.,затоа што овие причини не произлегуваат од изведените докази, затоа што во секој случај предметната потврда има карактер на јавна исправа издадена од јавно претпријатие согласно чл. 122 ст.11 од КЗ.

х

-сторена суштествена повреда од чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП. Изреката на пресудата е нејасна, неразбирлива, контрадикторна, а причините за решителните факти се нејасни. Судот утврдил дека обвинетиот на

28.12.2009 год. околу 02:55 часот со општо опасно средство - запалива течност бензин ја испрскал влезната врата од Угостителскиот објект "К. т." во П. со општо опасно дејство - пожар предизвикал пожар и значителна опасност за животот и телото на луѓето и имотот од големи размери.

Од извршеното вештачење на пластично шише со етикета "Пелистерка" пронајдено во близина на објектот, со анализа на непознатата материја во истото утврдено е дека во екстрактот од шишето е констатирано совпаѓање со хроматограмот на нафтен дериват - дизел гориво. Имајќи го предвид ова, изреката на пресудата е нејасна и неразбирлива во смисол на средството со кое е предизвикан пожарот.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т. 11 од ЗКП. Сторената суштествена повреда се состои во тоа што побиваната пресуда противречи со содржината на изведените докази, во побиваната пресуда не се наведени доволно образложени причини поради кои судот смета дека во конкретниот случај не било сторено кривичното дело од чл. 172 ст.1 од КЗ. Во побиваната пресуда не е утврден решителниот факт дали во содржината на претставката се изнесени неистинити кои можат да наштетат на честа и угледот на приватниот тужител и дали со упатувањето на претставката е сторено кривично дело клевета а од што зависи примената на одредбата од чл. 3 ст. 2 од Законот за постапување по претставки и предлози (Сл.весник на РМ бр. 82/08 од 08.07.2008 година) на која во образложението на пресудата се повикува првостепениот суд. Наведената причина за донесувањето на побивната пресуда дека во конкретниот случај не станувало збор за изнесување и пренесување на неистинити нешта а со намера да се наштети на угледот и честа на тужителот не е доволно образложена и не произлегува од содржината на изведените докази.

Овој суд имајќи ја во предвид содржината на оваа законска одредба смета дека претставка односно предлог во смисла на чл. 2 од Законот за постапување по претставки и предлози, подносителот на истата може да ја поднесе до надлежен орган заради заштита и остварување на негови права и интереси како и за заштита на јавен интерес утврден со закон. Во конкретниот случај од содржината на предметното писмено, произлегува дека подносителот-обвинетиот истатото не го поднел за заштита на негово право и интерес, ниту пак на јавен интерес утврден со закон. Поради тоа за овој суд неприфатливо е толкувањето на првостепениот суд дека во конкретниот случај со упатувањето на писменото до Републичкиот просветен инспекторат обвинетиот сакал да ги заштити интересите на образовниот процес, со оглед на фактот дека во списите од предметот не постојат докази дека наводите во писмениот поднесок се вистинити, ниту обвинетиот презентира такви докази пред првостепениот суд.

х

-Овој суд имајќи ја во предвид содржината на оваа законска одредба смета дека претставка односно предлог во смисла на чл. 2 од Законот за постапување по претставки и предлози, подносителот на

истата може да ја поднесе до надлежен орган заради заштита и остварување на негови права и интереси како и за заштита на јавен интерес утврден со закон. Во конкретниот случај од содржината на предметното писмено, произлегува дека подносителот-обвинетиот истатото не го поднел за заштита на негово право и интерес, ниту пак на јавен интерес утврден со закон. Поради тоа за овој суд неприфатливо е толкувањето на првостепениот суд дека во конкретниот случај со упатувањето на писменото до Републичкиот просветен инспекторат обвинетиот сакал да ги заштити интересите на образовниот процес, со оглед на фактот дека во списите од предметот не постојат докази дека наводите во писмениот поднесок се вистинити, ниту обвинетиот презентира такви докази пред првостепениот суд.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителите дека фактичката состојба не е правилно и целосно утврдена. Првостепениот суд утврдил дека поднесената приватна кривична тужба од страна на оштетените за сторено кривично дело “Телесна повреда” по чл 130 од КЗ била доставена до Основниот суд во Штип после истекот на рокот во смисла на чл.48 од ЗКП од три месеци од денот кога лицето кое е овластено за подесување на приватната тужба узнало за кривичното дело и за сторителот. Притоа, прифатил дека А. и Г. В. знаеле за кривичното дело и за сторителот на ден 1.11.2008 година, а истите пријавиле кривичен прогон и побарале надомест на штета во текот на истрагата и тоа А. на 13.04.2009 година, а Г. В. на 13.05.2009 година, што значи по истекот на рокот од три месеци.

Меѓутоа, во чл.49 од ЗКП утврдено е дека ако самиот оштетен поднесе кривична пријава или стави предлог за остварување на имотно правно барање во кривичната постапка ќе се смета дека со тоа ставил предлог за гонење. Кога оштетениот поднел кривична пријава или предлог за гонење, а во текот на постапката се утврди дека станува збор за кривично дело за кое се гони по приватна тужба, пријавата односно предлогот ќе се сметаат како навремена приватна тужба, а која е поднесена во рокот предвиден за приватна тужба. Имајќи ја во предвид наведената законска одредба заради правилно утврдување на спазувањето на роковите за поднесување на приватна тужба првостепениот суд ќе треба да утврди дали и кога оштетените-сега приватните тужители го пријавиле кривично правниот настан до овластените органи, при што од МВР-ПС-П. да побара писмено известување за службена белешка за примена пријава бр.3806 која што е наведена во образложението на поднесената кривична пријава од страна на МВР до Основното јавно обвинителство Штип, за да се види кој го има пријавено кривичното дело по таа службена белешка.

х

-Првостепениот суд со донесувањето на побиваната одлука сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка во смисла на чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП, која повреда се состои во тоа што изреката на првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива, истата не наоѓа поткрепа во содржината на изведените докази, како и поради тоа што во образложението на пресудата првостепениот суд не дал доволно причини за решителните факти кои би упатувале на заклучок дека во

дејствијата превземени од страна на обвинетиот не се содржани елементите на предметното кривично дело за кое се товари, а наведените причини се нејасни и во значителна мера противречни на изведените докази во текот на доказната постапка.

Согласно чл.33 од Законот за ДДВ “како услов кој треба да биде исполнет за да се искористи правото за одбиток на ДДВ искажан во авансната фактура е авансот да е платен на добавувачот до крајот на пресметковниот период”.

Согласно чл.43 од Законот за ДДВ “даночниот обврзник е должен за секој пресметковен или даночен период да го исплати данокот кој го пресметал според чл.40 ст.1 и 2 од Законот за ДДВ”.

Имајќи го во предвид горе наведеното јасно произлегува дека даночниот обврзник “М.” можел да го искаже износот од 281.441,00 денари како одбитна ставка само под услов да авансната фактура била платена до крајот на пресметковниот период т.е.до 31.05.2007 година.

Во конкретниот случај обвинетиот и покрај сето ова ја поднел даночната пријава и притоа дал лажен податок за висината на ДДВ за поврат, а кој факт е од влијание за утврдување на износот на ДДВ, а со кои дејствија обвинетиот дал лажен податок дека авансната фактура била платена, така што неосновано побарувал од државата одбиток од ДДВ кој не го следува.

Поради напред наведеното, следувааше да првостепената пресуда се укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење.

х

-Утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд не е заснована на доволно проверени докази и факти. Решителните факти кои првостепениот суд ги прифатил за утврдени, не наоѓаат поткрепа во изведените докази. Имено, првостепениот суд прифатил дека обвинетата ја направила лажната исправа, потврда бр. 187/08 во која внела дека, второобвинетиот С. Ш. е во редовен работен однос во ДТУ „К. К.“ ДООЕЛ Ш., како и месечна даночна пресметка на исплатувачот на плати за месеците јули, август 2008 година, кој ги заверила со своерачен потпис, ставила штембил и печат на фирмата ДТУ „К. К.“, се со намера таквите исправи да се употребат како вистинити, а кои што лажни исправи второобвинетиот иако знаел дека се невивистинити, ги употребил како да се вистинити во АД „Стопанска Банка“ за добивање на кредит во вредност од 116.231,00 денар.

обвинетата во текот на постапката не признава дека тоа е нејзин ракопис, од кои причини првостепениот суд бил должен да изврши графолошко вештачење, да утврди дали ракописот е нејзин или на друго лице, врз основ на што ќе ја провери дадената одбрана на обвинетата, а со тоа ќе ги отстрани сомневањата по однос на решителните факти за постоењето на елементите на битието на кривичното дело што и се става на товар.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т. 11 од ЗКП. Сторената суштествена повреда се состои во тоа што изреката на побиваната пресуда е неразбирлива, пресудата е противречна со

содржината на изведените докази, односно со сигурност не е утврдена пазарната цена и видот на предметот на конкретното кривично дело Тешка кражба, за кое се терети обвинетиот. Имено со диспозитивот на обжалената пресуда, обвинетиот е огласен за виновен за кривично дело Тешка кражба од чл.236 ст.4 од КЗ затоа што, критичниот ден, место и време од ТМВ на оштетениот одзел 100 литри нафта за домаќинството по цена од 57,00 денари за литар. За ваквата своја одлука, во образложението на пресудата, првостепениот суд прифатил дека од ТМВ на оштетениот била одземена нафта за домаќинството, т.н. црвена нафта. По однос на вредноста на одземаната нафта судот без да изведува други докази, прифатил за веродостоен исказот на оштетениот кој изјавил дека одземаната нафта, претходно била набавена за цена од 57,00 денари за литар.

х

-Испитувајќи ја по службена должност обжалената пресуда во смисла на чл.393 од ЗКП (пречистен текст), овој суд најде дека првостепениот суд при решавањето на овој кривичен предмет сторил суштествени повреди на одредбата од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи нападнатата пресуда нема доволно причини за решителните факти од една страна, а од друга пак причините што се наведени во обжалената пресуда се противречни со содржината на изведените докази.

Во списите на предметот не постои ниту еден доказ врз основа на кој може да се заклучи или утврди дека обвинетиот предметната наркотична дрога - марихуана да ја набавил заради продажба. Напротив, од доказите произлегува дека обвинетиот наркотичната дрога - марихуана ја набавил за лична употреба, бидејќи е долгогодишен зависник од наркотична дрога.

прифаќањето на овој суштински елемент на кривичното дело од чл.215 ст.1 од КЗ, дека обвинетиот дрогата ја набавил заради продажба е заснован исклучиво на претпоставки, а осудителна пресуда не може да биде заснована на претпоставки, туку истата мора да биде заснована на сигурни докази. Првостепената пресуда како таква е неподобна за испитување.

х

-диспозитивот на пресудата првостепениот суд наведува дека обвинетиот не платил данок на додадена вредност за периодот од 1.10.до 31.10.2005 година во износ од 41.850 денари, за периодот од 1.12.д 31.12.2005 година износ од 75.149 денари, а за периодот од 1.05.до 31.05.2006 година и до 30.11.2007 година да не платил данок во износ од 561.845 денари, односно го испуштил износот од 692.240 денари неплатен данок за периодот од 1.05.до 31.05.2006 година даден согласно поднесеното обвинение што ја прави изреката на обжалената пресуда нејасна и неразбирлива.

Од друга страна првостепениот суд го навел само износот на неплатениот данок за наведените периоди недавајќи опис на преземените дејствија од страна на обвинетиот, односно начинот на кој што е извршено кривичното дело со непресметување и неплаќање данок на додадена вредност за наведените периоди. Имено, нејасно е за сите поединечни години, за кои стоки и за кои предмети се однесува затаениот данок, односно по кои фактури.

Од сето погоре изнесено изреката на обжалената пресуда е нејасна, неразбирлива, поради што првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП.

х

-Основани се жалбените наводи да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т. 11 од ЗКП. (пречистен текст). Сторената суштествена повреда се состои во тоа што првостепениот суд донел одлука да се одржи претресот во отсуство на обвинетиот за кој немало доказ дека е уредно повикан а не се наведени причини за донесување на таквата одлука за судење во отсуство на обвинетиот. Имено првостепениот суд, со обжалената пресуда го одбил обвинението спрема обвинетиот П. А. од Ш. да сторил кривично дело “Поднесување лажни докази“ од чл.366-а ст.2 в.в.со ст.1 од КЗ и кривично дело “Измама“ од чл.247 ст.4 в.в.со ст.1 од КЗ, врз основа на чл.367 ст.1 т.5 од ЗКП(пречистен текст), наоѓајќи да во конкретниот случај се работи за веќе пресудена работа за која претходно со решение Кс.бр.169/09 на Основен суд Штип, потврдено со решение на Апелациониот суд во Штип со решение Ксж.бр.60/10 , било одлучувано.

Со оглед дека постојат повреди од напред наведениот член, основани се и жалбените наводи на жалителот да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т. 3 од ЗКП(пречистен текст) . Сторената повреда, која се состои во тоа што главниот претрес е одржан без лице (во конкретниот случај обвинетиот) чие присуство на главниот претрес е задолжително според законот. Судот на закажаниот и одржан главен претрес од ден 27.01.2011 год. на записник констатирал дека нема доказ дека обвиниот е уредно повикан, неговиот бранител не дал согласност да се одржи претресот во негово отсуство, полномошникот на субсидијарниот тужител не дал предлог да се суди во отсуство на обвинетиот, се противел на донесување на решение да се одржи закажаниот главен претрес во отсуство на обвинетиот. Првостепениот суд донел решение согласно член 328 од ЗКП главниот претрес да се одржи а за обвинетиот П. А. закривично дело“Подесување лажни докази“ од чл.366-а ст.2 в.в.со ст.1 од КЗ и кривично дело “Измама“ од чл.247 ст.4 в.в.со ст.1 од КЗ, за кои е поднесено субсидијарниот обвинителен акт од супсидијарниот тужител С. Н. Со тоа а при одржување на претрес во отсуство на обвинетиот, првостепениот суд, по наоѓање на овој суд, сторил суштествена повреда од чл. 381 ст.1 т. 3 од ЗКП, а воедно постои и суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од релативен карактер согласно одредбата од чл. 381 ст.2 в.в. со чл. 454 ст.4 од ЗКП(пречистен текст) која била од влијание за законито и правилно одлучување. По наоѓање на овој суд, одредбата од чл. 454 ст.4 од ЗКП е применлива во постапката пред судот што суди во прв степен за кривични дела за кои како главна казна е пропишана парична казна или затвор до три години. Истата Со оглед дека обвинението према обвинетиот се однесува и за кривично дело“Измама“ од чл.247 ст.4 в.в.со ст.1 од КЗ , за кое е запретена казна

затвор во траење од една до десет години, за кое кривично дело не се предвидува скратена постпка, а обвинетиот не бил претходно испитан, па жалбените наводи на тужителот истакнати со поднесената жалба преку неговиот полномошник овој суд ги прифати како основани.

х

-Првостепениот суд при донесувањето на побиваната одлука сторил суштествена повреда на одредбите од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст), која повреда се состои во тоа што изреката на првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива и противречна на решителните факти кои се утврдуваат од содржината на изведените докази.

Имено од изведените докази во текот на доказна постапка првостепениот суд утврдил дека критичниот ден 20.06.2010 година се случиле два кривично правни настани од кој едниот околу 4,30 часот, во кој обвинетата Љ. телесно го повредила приватниот тужител М., а другиот кривично-правен настан во 06,00 часот, во кој настан обвинетите М. и О. како соивршители телесно ја повредила приватната тужителка Љ., меѓутоа од содржината на изведените докази произлегува дека критичниот ден се случил само кривично-правен настан во периодот околу 06,00 часот.

х

-Првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП. Суштествената повреда се состои во тоа што изреката на пресудата противречи со содржината на изведените докази, односно во пресудата за решителните факти постои значителна противречност помеѓу она што се наведува во причините на пресудата за содржината на исказите во записникот дадени во постапката и самиот записник. Имено, во наодот и мислењето на вештото лице Д-р Ѓ. К. за можноста да дојде до помешување на личностите кај оштетениот за време на критичниот настан, на записникот од главен претрес наведува дека тоа зависи од тоа дали оштетениот прв пат ја гледа таа личност, од која страна оваа личност му пријдува и други околности, поради што вештото лице остава да се ценат исказите на сведоците, за да првостепениот суд во пресудата децидно наведува дека вештото лице дало наод да кај оштетениот неможело да дојде до помешување на личностите за време на критичниот настан. Првостепениот суд необразложувајќи дали постоеле параметрите на кои укажува вештото лице и тоа дали прв пат оштетениот го видел обвинетиот и од каде му пришол, во конкретниот случај погрешно го интерпретира наодот на вештото лице. Сето тоа од единствена причина што само оштетениот е сведок кој го посочува обвинетиот В. како сторител на кривичното дело.

х

-Првостепениот суд сторил суштествени повреди на постапката од чл. 355 ст.1 т.11 и ст.2, в.в.со чл.380 ст.3 од ЗКП, бидејќи наведените причини за решителните факти во првостепената пресуда се нејасни и во значителна мера противречни со изведените докази, а при повторното судење судот во целост не постапил по укажувањата во решението на Апелациониот суд во Штип Кж.бр.245/10 од 14.07.2010 година, така што не ги извел сите процесни дејствија и не ги расправил сите спорни прашања, кои се од битно значење за донесување на одлуката.

Така, и со извршеното соочување помеѓу обвинетиот и оштетениот, како и со извршеното сослушување на сведокот Ц. К., не е утврдено дали навистина на критичната вечер обвинетиот и оштетениот се сретнале во близина на домот на оштетениот, како што категорично тврди обвинетиот, при која средба разговарале меѓусебе околу набавката, односно купопродажба на опојна дрога. Исто така, за овој суд повторно останува неразјаснето прашањето дали кај обвинетиот критичната вечер бил вршен претрес или не и доколку бил вршен претрес дали кај него биле пронајдени парите за кои се обвинува дека противправно ги одзел, односно присвоил од куќата на оштетениот Љ.

х

- Сторената суштествена повреда се состои во тоа што во побивната пресуда не се наведени доволно образложени причини за нејзиното донесување. Првостепениот суд, со обжалената пресуда го одбил обвинението спрема обвинетата А. Н. од Ш. да сторила кривично дело “Фалсификување исправа” од чл.378 ст.3 .в.со ст.1 од КЗ. а тоа врз основа на чл.367 ст.1 т.5 од ЗКП наоѓајќи да во конкретниот случај се работи за веќе пресудена работа за која претходно со пресуда К.бр.149/03 на Основен суд Штип преиначена по жалба Кж.бр.290/06 било одлучувано.

Вака наведената причина за донесување на обжалената пресуда е недоволно образложена и противречна на содржината на изведениот доказ-пресуда на Основен суд Штип К.бр.149/03 од каде е видно дека согласно содржината таа пресуда, обвинението било поднесено против обвинетата за употребата на јавната исправа на расправа од ден 18.12.2001година.

Поднесениот предметен обвинителен акт од супсидијарниот тужител опфаќа друг временски момент, (употреба на јавна исправа на ден 16.01.2009година) различен од временскиот момент наведен во пресудата К.бр. 149/03 на Основен суд Штип поради што по наоѓање на овој суд неприфатливо е становиштето на првостепениот суд дека се работи за пресудена работа.

Основани се жалбените наводи на жалителите да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т. 1 од ЗКП(пречистен текст) . Сторената суштествена повреда се состои во тоа што судот бил непрописно составен или ако во изрекувањето на пресудата учествувал судија или судија-поротник кој не учествувал на главниот претрес а на кое нешто децидно е укажано во изјавената жалба.

Основани се жалбените наводи на жалителите да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т. 3 од ЗКП(пречистен текст) . Сторената суштествена повреда се состои во тоа што главниот претрес е одржан без лице (во конкретниот случај обвинетата) чие присуство на главниот претрес е задолжително според законот. Судот на главен претрес од ден 23.12.2010 год. на записник констатирал дека за обвинетата има сознание дека е со нарушена здравствена состојба и поради тоа донел решение согласно чл. 454 ст.4 од ЗКП главниот претрес да се одржи во нејзино отсуство. За фактот на

кој се повикал првостепениот суд при донесувањето на решението главниот претрес да се одржи во отсуство на обвинетата, во списите на предметот не постои соодветен доказ-лекарско уверение, ниту пак таков доказ подоцна е прибавен и приложен во предметот иако синот на обвинетата, на главен претрес на ден 04.02.2011год. без покана, пристапил пред судот и изјавил дека за нарушената здравствена состојба на неговата мајка-обвинетата, поседува медицинска докуменација.

Со таквото постапување и одржување на претрес во отсуство на обвинетата, првостепениот суд по наоѓање на овој суд ја сторил наведената суштествена повреда од чл. 381 ст.1 т. 3 од ЗКП, а воедно постои и суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од релативен карактер согласно одредбата од чл. 381 ст.2 в.в. со чл. 454 ст.4 од ЗКП(пречистен текст) која била од влијание за законито и правилно одлучување. По наоѓање на овој суд, одредбата од чл. 454 ст.4 од ЗКП е применлива во постапката пред судот што суди во прв степен за кривични дела за кои како главна казна е пропишана парична казна или затвор до три години. Со оглед дека обвинението према обвинетата А. Н. се однесува за кривично дело “Фалсификување исправа” од чл.378 ст.3 .в.в со ст.1 од КЗ, за кое е запретена казна затвор во траење од 3 месеци до пет години, за кое кривично дело не се предвидува скратена постапка, па жалбените наводи на оштетениот истакнати со поднесените жалби преку неговите полномошници овој суд ги прифати како основани.

x

-Во конкретниот случај , испитувајќи ја нападнатата пресуда, овој суд наоѓа да првостепениот суд при донесување на нападнатата пресуда сторил суштествена повреда на одредбите од член 381 став 1 точка 11 од ЗКП, односно изреката на истата е нејасна , неразбирлива, во образложението на истата не се наведени причините за решителните факти, а наведените причини се нејасни и во значителна мера противречни со содржината на изведените докази.

одредбата за кривичното дело Незаконита експлоатација на минерални сировини од член 225 - а од КЗ, кој има четири става, првостепениот суд во диспозитивот на својата пресуда не навел под кој став од напред наведениот член го квалификува дејствието на обвинетиот , што истата ја прави, нејасна неразбирлива, односно воопшто неподобна за испитување.

Согласно членот 225 - а од КЗ, во став 1 како што е наведено погоре се пропишува казни со затвор од шест месеци до три години и со парична казна. Од тука произлегува дека законодавецот пропишал за ова кривично дело да се казнува сторителот со казна затвор од шест месеци до три години и со парична казна, односно кумулативно казна затвор и парична казна. Вака изречената парична казна произлегува дека е одмерена како главна казна а не се повикаува на одредбите за ублажување на истата, а при тоа ја одредува во дневни глоби, како и кумулативно со неа утврдува условна осуда па не е јасно која од нив е главна а која споредна казна.

Согласно член 38 став 6 од КЗ , кога паричната казна се изрекува

како споредна казна , покрај казна затвор, судот ја утврдува во паричен износ без примена на одредбите од став 1 до став 5 од КЗ. Од тие причини доколку првостепениот суд во конкретниот случај ја изрекол како споредна казна постои повреда на материјалниот закон од член 38 став 6 од КЗ од причина што паричната казна ја изрекол во дневни глоби, наместо во паричен износ.

х

-Обвинетиот В. пред првостепениот суд при изнесување на неговата одбрана наведува дека материјалите кои што стојат во потврдата за привремено одземени предмети, тој ги одзел но не од АД “Б“, туку од депонијата место викано “Т. с.“ каде овие материјали биле исфрлени како неупотребливи и тоа во количина од седум шлепери, го посочува возачот МК кој го управувал ТМВ со кое бил исфрлен отпадот и дека тоа се случило на 27.08.2009 година и на 28.08.2009 година, ваквата одбрана на обвинетиот не е проверена од првостепениот суд, преку сослушувањето на возачот К, дали бил исфрлен отпаден материјал од фабриката “Б“ на споментатите дати, во што се состои тој отпаден материјал, дали во него имало штикли, калапи, фонови, тапаници, кожа, лепаци и другид материјали.

Не е сослушан во својство на свидетел инспекторот по екологија Ч В заради утврдување на фактот дали по негово укажување бил исфрлен материјал од фабриката “Б“ во критичниот временски период 2009 година и ако такви материјали се исфрлени, од неговиот исказ да се утврди поради кои причини тоа било сторено, дали се тоа исправни материјали и во врска со тоа да се изврши увид во записникот на надлежниот инспектор по екологија, што било од негова страна точно утврдено, и дали тој укажал каде и во која депонија да се исфрли материјалот како неупотреблив и што било сторено од оштетениот АД“Б“ од Ш.

Останало неразјаснето дали оштетената АД“Б“ има магацин во селото Б, дали во текот на 2009 година биле фрлени од магацините на оштетената АД“Б“, дел од материјалите кои порано се користеле при производството на чевли, а сега станале неупотребливи, дали овие материјали биле фрлени во депонијата на местото викано “Т с“ и какви биле тие материјали.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т. 11 од ЗКП. Сторената суштествена повреда се состои во тоа што изреката на побиваната пресуда е неразбирлива, побиваната пресуда противречи самата на себе си, како и на причините на пресудата. Во обжалената пресуда не се наведени доволно образложени причини за утврдените решителните факти врз основа на кои утврдени факти, првостепениот суд ја заснова донесената ослободителна пресуда. При тоа, првостепениот суд, за еден дел од дејствијата наведени во диспозитивот на пресудата, го ослободил обвинетиот од обвинение бидејќи не се докажало дека обвинетиот ги сторил инкриминираните дејствија а за останатите дејствија наведени во изреката на пресудата, донел ослободителна пресуда, бидејќи дејствијата на обвинетиот не

преставуваат кривично дело, без притоа да наведе доволно јасни и образложени причини поради кои смета дека обвинетиот не го сторил продолженото кривично дело кое му се става на товар.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 355 ст.1 т. 12 од ЗКП. Сторената суштествена повреда се состои во тоа што судот ги повредил одредбите за употреба на јазикот во постапката од чл.7 ст 3 од Законот за кривична постапка.

Од списите на предметот (записник од главен претрес од ден 10.12.2010 год.) видно е дека на обвинетиот, кој по националност е Влаш, не му е предочено и дадено правото во постапката да го употребува јазикот на националноста на која припаѓа, со што е сторена погоре наведената суштествена повреда.

х

-Со донесувањето на обжалената пресуда, првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл. 381 ст.1 т.1 од ЗКП(пречистен текст), бидејќи обжалената пресуда во одбивателниот дел е донесена од страна на суд кој бил непрописно составен. Имено, кривична постапка спрема малолетник се поведува за сите кривични дела само по барање на јавниот обвинител, а во судовите постојат совети за малолетници што можат да учествуваат во водење на посебно определана постапка спрема малолетни сторители на кривични дела. Во конкретниот случај, одбивателната пресуда по однос на обвинетите М. М. и Г. Ј. како обвинети малолетни сторители за кривично дело „Телесна повреда“ спротивно на одредбите од ЗКП и Законот за малолетничка правда, ја донел суд во состав кој што не е определен за водење на малолетнички предмети, а согласно Законот за малолетничка правда. Првостепениот суд било потребно да ја прекине постапката кога утврдил дека станува збор за обвинети лица кои се малолетни и кривичната пријава да ја достави до јавниот обвинител кој што ќе одлучи дали против наведените лица ќе се води постапка за кривичното дело што им се става на товар, а за понатамошниот тек на постапката може да одлучува судијата за малолетници, определен во рамките на првостепениот суд, а согласно напред наведениот закон.

х

-Одредбата од чл.72 ст.3 од ЗКП за повикување на подносителот да ги отстрани недостатоците на неразбирливост и нецелосност на поднесокот е одредба од општ карактер. Постојат и посебни одредби за враќање на поедини поднесоци на исправка.

Поднесокот не може да се отфрли поради неуредност без претходен обид недостатокот да се отклони. Судот е должен ако е потребно на странката да и даде помош во отклонување на недостатокот во поднесокот - чл.12 од ЗКП.

Обвинителниот предлог, односно приватната тужба согласно чл.421 ст.1 од ЗКП треба да содржи „име и презиме на обвинетиот со лични податоци доколку се познати“, но сепак името и презимето на обвинетиот можат да изостанат, ако оштетениот - приватниот тужител не е во состојба да ги дознае, а во можност е да обвинетиот на друг начин

доволно го идентификува. Бидејќи оштетениот како тужител и приватниот тужител во прибирањето на овие податоци не може да користи помош од државните органи, како што е во конкретниот предмет, па затоа на приватниот тужител и оштетениот како тужител им се овозможува да постават барање до истражниот судија во скратената постапка да преземе поедини истражни дејствија. После дадената идентификација судот мора да се да се погрижи да го прибави името и презимето на обвинетиот.

Вршењето на исправка во поглед на името на обвинетиот, по истекот на рокот од 3 месеци е возможно, бидејќи се работи за иста личност, а ако се утврди да се работи за друга личност, приватниот тужител т.е. оштетениот како тужител, дури тогаш дознал - узнал за сторителот и рокот од 3 месеци тогаш започнува да тече.

Ни измената на датата на извршување на кривичното дело во приватната тужба не ја доведува во прашање нејзината навременост, бидејќи рокот за поднесување приватна тужба од чл.48 ст.1 од ЗКП не се смета од датата на извршување на кривичното дело, но од дознавањето за кривичното дело и сторителот.

Поради горе изнесеното, а со оглед на фактот да СВР - Ш. не му дал податоци на тужителот за името и презимето на обвинетиот иако се обратил и усмено и писмено, како и со оглед на фактот да судот се обратил писмено до СВР - Ш. и добил официјален податок дека може извршител на кривичното дело е лицето З. Ѓ. од Ш. и тој податок му го сопшил на оштетениот како тужител на закажаниот претрес на 20.04.2011 год и тужителот изјавил пред судот дека бара да судот се произнесе по поднесената тужба сега против лицето З. Ѓ., а исто така тужителот тоа го побарал од судот и со писмен поднесок од 21.04.2011 год., во тој случај првостепениот суд погрешил кога го донел обжаленото решение под ст.1 со кое приватната кривична тужба поднесена од приватниот тужител С. М. од Ш. против В. Б. од Ш. за кривично дело "Навреда" од чл.173 ст.1 од КЗ ја отфрла како неуредна, бидејќи повеќе не постои тужба против В. Б., но постои против лицето З. Ѓ. од Ш., по која тужба првостепениот суд воопшто не расправал и нема донесено одлука.

х

- донел нападнатата пресуда со која го ослободил истиот од обвинение согласно член 368 точка 3 од ЗКП за предметното кривично дело кое се става на товар на обвинетиот Уништување и оштетување на јавни инсталации од член 291 став 2 в.в. став 1 од КЗ.

Меѓутоа, вака утврдена фактичка состојба очигледно се доведува под сомнение од следните причини :

Првостепениот суд не извршил проверка на одбраната на обвинетиот во целост односно не утврдил, не прибавил доказ дали и од кој орган е барано да се издаде документ за да се утврди дали има или нема подземен катастер за О. П., дали ова е потребно да го прибави инвеститорот -Министерството за образование и наука или изведувачот на градежните работи. Во конкретниот случај единствено поклонила верба на исказот на сведокот Н. С. кој за дадените наводи не приложил соодветни материјални докази.

Првостепениот суд не повикал и не сослушал претсавник на Министерството за образование и наука од кој би можел со сигурност да утврди дека истиот бил инвеститор, не повикал

претставник на надлежен орган за урбанизам за да се утврди кој би должен да обезбеди документација за подземните инсталации за да при изведување на градежните работи не дојде до оштетување на истите. Исто така овој суд најде дека со изведените докази, првостепениот суд не утврдил со сигурност дали таква обврска има обвинетиот во конкретниот случај, а прифатил дека со таквото оштетување и прекин на наведениот телефонски сообраќај не се нарушило значително редовниот живот на граѓаните, па во својата пресуда го ослободил од обвинение обвинетиот дека кривичното дело што му било ставено на товар е недокажано а во образложението на истата дава коментар дека во наведените дејствија нема елементи на предметното кривично дело од член 291 став 2 в.в. став 1 од КЗ.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот по основот на сторени суштествени повреди на одредбите од ЗКП во смисла на чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст), изреката на пресуда е нејсна и неразбирлива, противречна на самата себе си и на образложението на пресудата, бидејќи во изреката со која обвинетите се ослободуваат од обвинение согласно чл.368 т.1 од ЗКП нема конкретен опис на дејствијата за кои се терети секој од обвинетите и за кое кривично дело се терети, за сите кривични дела постои заеднички опис за сите обвинети, па така неможе со сигурност да се утврди за кои дејствија и за кое кривично дело се ослободуваат од обвинение секој од четворујцата обвинети, а се работи за повеќе обвинителни предлози и два обвинителни акти за кои се терети обвинетата В С Ј.

х

-Утврдената фактичка состојба во обжалената пресуда по оценка на овој суд е нецелосна, бидејќи не се утврдени решителните факти во целост, од кои ќе може со сигурност да се утврди дека обвинетиот е сторител на кривичното дело за кое е огласен за виновен. Имено, според писмената документација стои обврската на обвинетиот Д. за одвртување - демантирање на цревата за компримиран воздух од машината за бушење после секое извршено минирање во самиот рудник. Од друга страна, и обвинетиот, и оштетениот Д., и сведоците З. А. и Г. И., потврдуваат дека никогаш такво одвртување на предметното црево не се вршело, ниту некој им кажал, ниту пак им било наредувано од сега покојниот Г. Б., кој работел како надзорник и од кој обвинетиот и оштетениот Д. добивале усмени налози секој ден што да работат и кој вршел контрола над нивното работење. Од друга страна, сведокот Г. И. појаснува пред судот дека „машините со кои се копа рудата - со кои се буши работат на компримиран воздух и обично пракса било кога рударите влезат во јамата машините за бушење не работат и немаат воздух и им го пуштаат воздухот откако ќе се влезе во јамата, а да воедно машините со воздух ги исклучуваат пред да завршат со работа и тоа еден час пред да излезат од јамата, а тоа го вршат луѓето од надвор и тие луѓе не се во јамата. И да се одмантира цревата за компримиран воздух од машината за дупчење (бушење), воздух нема да има се додека не дојде друга смена“. Понатаму овој сведок појаснува точно во секоја смена во колку часот се пушта компресорот со воздух.

Овој факт на кој укажува овој сведок по оценка на овој суд е од

битно значење за утврдување дали постои одговорност на обвинетиот Д. или не, а кој факт првостепениот суд не го утврдувал, бидејќи ако се исклучува машината за компримиран воздух од која машина воздух зема и машината за копање (бушење) руда и тоа еден час пред да заврши со работа смената, тогаш основано за овој суд се поставува и прашањето која е последицата од неодмонтирањето (неодвртувањето) на цревото кое донесува компримиран воздух од машината за бушење и како би се вршело проветрување кога во цревото нема доток на компримиран воздух. Затоа овој суд цени дека во тој дел фактичката состојба не е целосно утврдена.

Понатаму за овој суд се поставува основано прашањето која е одговорноста на обвинетиот Д. за падот на покојниот Г. од ускопот, кога тој како надзорник по дознавањето за несреќата за оштетениот Д., иако бил предупреден неколку пати од инженерите В. Ѓ. и Б. С. да не се качува по скалите до ускопот и да слезе од истите, бидејќи не знаеле која е причината што Д. С. паднал и се повредил, бил упорен во идејата да се качи према ускопот со образложение дека многу пати дотогаш се качувал, проверувал и немало никакви проблеми, што од друга страна укажува дека тој свесно - смислено сам одлучил да влезе во ризик по својот живот.

х

-Поради истакнатите жалбени наводи, по оцена на овој суд утврдената фактичка состојба во обжалената пресуда по однос на решителниот факт кој ја изготви и потпиша „Потврдата бр.158/08 од 10.04.2008 год. за обвинетиот Ж. М. дека е во редовен работен однос во ДПТУ ХВЗ “З. -Т.“ - З. ДООЕЛ ДБ: ... Потврдата да му послужи за мобилна телефонија“ е нецелосна и се доведува под сомнение да истата ја има изготвено и попишано обвинетата В. Ова од причина што обвинетата В. во целост го негира кривичното дело да го извршила. Од друга страна, лицето - сведокот З. С. во истрагата на ден 27.03.2009 год. изјавила дека на обвинетиот М. Ж. кога дошол во нејзината фирма за да бара работа, по негово барање му дала Потврда дека истиот е во редовен работен однос во нејзината фирма, која му била потребна за да се стекне со право на користење на мобилни телефони. Обвинетиот М. иако трипати ја мени својата одбрана сепак потврдува во одбраната дадена на главниот претрес од 26.10.2010 год. дека Потврдата и обрасците М1 и М2 му ги има дадено сведокот З. С. При една факва состојба првостепениот суд согласно чл.15 од ЗКП бил должен да одреди графолошко вештачење на потписот на потврдата бр.158/08, за да може со сигурност да се утврди дали пописот на потврдата го ставила обвинетата В. или сведокот З. или друго лице. Не е доволно по оцена на овој суд фактот што сведокот З. се повикува да го заборавила несесерот со печатот и штембилот од нејзината фирма кај обвинетата В. и да по него се вратил нејзиниот сопруг В. после 2-3 дена, а кој факт во целост го негира обвинетата В., да се вади сигирен заклучок дека обвинетата В. е изготвувач и пописник на предметната потврда.

х

-Првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (Пречистен текст), решителните факти на кои се занимава постоењето на кривичната

одговорност на обвинетите Д Ч и Е М, двајцата од Ш, не наоѓа поткрепа во содржината на изведените докази пред првостепениот суд, односно со изведените докази не се докажува дејствието на извршување на предметното кривично дело од чл. 268 ст.2 в.в. со ст.1 од КЗ - прибавување на лажни пари, со намера да се пуштат во оптек како вистински.

Кај обвинетиот треба да постои умисла дека презема дејствие кое води кон прибавување на лажни факти.

Во конкретниот случај, со оглед на фактот дека обвинетите не се теретат за дејствија на извршување- пуштање во оптек на лажните пари како вистински, за кои знаат дека се лажни, туку за прибавување на лажни пари, сметаме дека во изреката на пресудата нема опис на противправните дејствија на прибавување на лажни пари од страна на обвинетите, кои се теретат како соизвршители, од каде прибавиле таква лажна банкнота од 1.000,00 денари, во кое време ја прибавиле, од каде и на кој начин, со утврдување на овие факти ќе се утврди времето, место и начинот на сторување на предметното кривично дело.

х

-Имено, од изведените докази на главен претрес првостепениот суд прифатил за докажано дека обвинетата го сторила предметното кривично дело за кое се обвинува на начин и во време како што тоа е опишано во изреката на првостепената пресуда. Меѓутоа, по наоѓање на овој суд, а притоа имајќи ги во предвид и истакнатите жалбени наводи од страна на обвинетата, утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд се доведува под сериозно сомнение, бидејќи во конкретниот случај првостепениот суд своето уверување за кривичната одговорност на обвинетата О. не го засновал на доволно јасни и проверени докази и факти од кои со сигурност ќе може да се утврди дека обвинетата го сторила предметното кривично дело за кое се обвинува.

Ова од причини што обвинетата во своја одбрана категорично го негира кривичното дело за кое се обвинува, наведувајќи дека таа ниту ги составила ниту ги имала потпишано фактурата бр.125/04 и меѓународниот товарен лист бр.007108, а дел од продуктите набавени од АД В. П. по фактури и број 4242-0036 и 4242-0037 критичниот период т.е.2004-2005 од магацинот на К. биле продавани на повеќе фирми и тоа: Д. од Б., И. П. од С., Г. 94 од П., М. од С., Е. К. од С., за кое нешто според обвинетата постоела уредна документација, испратници и фактури кои се наоѓале во книговодството на К.

Имајќи го во предвид горе наведеното, а посебно фактот што и самото вешто лице на главен претрес изјавило дека за да се утврди со сигурност решителниот факт дали навистина дел од производите кои фирмата К. ги купила од АД В. П. биле продавани на повеќе фирми во РМ, а конкретно наведени од страна на обвинетата, односно да се утврди дали таква продажба воопшто била евидентирана во книговодството на К., било неопходно да се изврши дополнителен увид во книговодствената евиденција на К. ДОО Ш., поради што по наоѓање на овој суд, во конкретниот случај првостепениот суд бил должен да нареди дополнително вештачење на оваа околност, а кое нешто не го сторил.

х

-Основан е жалбениот навод на обвинетиот да првостепениот суд сторил суштествена повреда на постапката од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, која повреда се состои во тоа што изреката на пресудата под т.1 е во директна противречност со изведените докази и причините за утврдените решителни факти не произлегуваат од содржината на изведените докази. Имено, од одбраната на обвинетиот Т., која одбрана во постапката е и доказ, не произлегува т.е. не се утврдува дека пронајдената количина на марихуана од 106,6 грама при претресот во неговиот стан, каде живее, ја држел заради продажба, како што се тврди со поднесеното обвинение. Друг конкретен доказ, освен доказ за количината на марихуаната и дека со вештачењето е утврдено да пронајдената растителна материја во станот на обвинетиот преставува марихуана, не постои да обвинетиот дрогата ја држел за продажба. Не постои ни еден изведен доказ да обвинетиот Т. пронајдената дрога кај него при претресот во станот да била на друго лице, да ја нудел за продажба на друго лице, нити да ветил на некое друго лице дека ќе му набави и продаде дрога, нити да на било кој друг начин ставил дел од пронајдената дрога во промет, нити пак постои доказ да истиот покажал било каква друга активност за продажба на дрогата. Обвинетиот Т. е јасен во својата одбрана дека пронајдената дрога ја држел за себе, бидејќи од поодамна истиот конзумирал марихуана, а во прилог на неговата одбрана оди и самото вештачење дека во земената и вештачена урина од него е утврдена присутност на метаболити, кои потекнуваат од консумирање дрога.

Извршениот претрес на станот во кој живее обвинетиот е извршен на незаконит начин спротивно на чл.200 ст.3 и ст.4 од ЗКП, бидејќи не е извршен во присуство на двајца полнолетни граѓани како сведоци, па основано се поставува прашањето дали овој доказ е валиден и дали на истиот може да се заснова судска пресуда.

Основано со изјавената жалба на Јавниот обвинител се укажува дека првостепениот суд го повредил КЗ при изрекувањето на поединечните казни за трите кривични дела, за кои обвинетиот го огласува за виновен, бидејќи извршил ублажување на казите спротивно на чл.41 од КЗ за кривичното дело од чл.215 ст.1 од КЗ, за кое дело според законот е запрета казна затвор од 3 (три) до 10 (десет) години, а согласно чл.41 ст.1 т.5 од КЗ за ова дело казната може да се ублажи до 1 (една) година затвор, а не до 8 (осум) месеци како што изрекол судот. За кривичното дело од чл.215 ст.4 од КЗ, првостепениот суд исто така извршил ублажување на казната согласно чл.41 ст.1 т.9 од КЗ, но воопшто не навел кои се тие особено олеснителни околности на што е задолжен со законот.

Исто така првостепениот суд погрешил и при изрекувањето на казните за трите кривични дела, бидејќи не ги применил одредбите за стек од чл.44 ст.1 од КЗ, бидејќи за трите кривични дела не изрекол единствена казна.

Првостепениот суд го повредил и чл.215 ст.7 и чл.396 ст.4 в.в. со чл.100-а од КЗ, бидејќи не ја одземал од обвинетиот нити марихуаната, нити семките, нити муницијата, иако тоа бил должен да го стори и без предлог на тужителот, затоа што одземањето на истите по цитираните одредби е задолжително.

х

-Со донесувањето на обжалената пресуда првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи не ги утврдил сите решителни факти за предметниот кривично правен настан, изреката на пресудата е нејасна, спротивна на изведените докази во текот на постапката по однос на времето на сторувањето на кривичното дело, што ја прави обжалената пресуда нејасна, неразбирлива и не може да се испита нејзината законитост. Наведената суштествена повреда на одредбите на постапката претставува повреда од апсолутен карактер на која овој суд внимава по службена должност во смисла на чл.393 ст.1 т.1 од ЗКП и од значење за законитоста на пресудата.

Меѓутоа, од увидот во кривичната пријава кога оштетениот го пријавил настанот во полициската станица видно е дека пријавата е поднесена на 24.03.2010 година, од записникот за извршен увид на местото на настанот утврдено е дека на ден 24.03.2010 година во 8 часот и 50 минути е извршен увид на местото каде што се случил кривично правниот настан, а и потврдите за привремено одземени и вратени предмети се од 24.03.2010 година. Имајќи ги во предвид наведените факти утврдени од изведените материјални докази во текот на постапката се доведува под сомневање времето на сторувањето на кривичното дело за кое судот прифатил дека настанот се случил ноќта помеѓу 24 и 25.03.2010 година, што претставува битен елемент при утврдувањето на вината кај обвинетиот за делото што му се става на товар.

х

-Основани се жалбените наводи за сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП од причина што првостепениот суд не извел доволно докази за утврдување на сите решителни факти за предметниот кривично правен настан кои што се од значење за правилно одлучување. Наведените причини во образложението на пресудата немаат доволна поткрепа во содржината на изведените докази што ја прави пресудата нејасна, неразбирлива и неможе да се испита нејзината законитост.

Од сето погоре изнесено по наоѓање на овој суд во конкретниот случај се појавува сомневање по однос на тоа дали кај оштетената В. во критичниот момент со кршењето на стаклото била предизвикана телесна повреда. Ова посебно со оглед фактот што истата се јавила на преглед 5 дена после настанот, а ниту еден од сведоците во текот на постапката не потврдил дека кај неа забележале повреда ниту пак вештото лице - докторот можел со сигурност да каже дека повредата која што била во фаза на заздравување може да е задобиена од кришење на стакло. Имајќи во предвид дека нанесената повреда претставува битен елемент на битието на кривично дело "Телесна повреда" за кое обвинетиот е огласен за виновен, утврдената фактичка состојба се доведува под сомневање, а со тоа и правилната примена на материјалното право во тој дел поради поради што следуваše обжалената пресуда да се укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење.

х

-Основани се жалбените наводи за сторени суштествени повреди

на одредбите од чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП. Имено, првостепениот суд го ослободил обвинетиот од обвинението поради недокажаност, бидејќи од изведените писмени и усмени докази не се докажало дека обвинетиот го сторил кривичното дело према оштетената. Во образложението на пресудата се наведува дека оштетената М. изјавила дека обвинетиот ја удрил со лактот во пределот на левата јаболчница на главата, но во овој дел не биле констатирани никакви телесни повреди во смисла на црвенило, огреботина или слично. Меѓутоа од приложеното лекарско уверение на оштетената Т. М. покрај останатите повреди се наведува дека постојат видливи повреди - црвенило во пределот на левата јаболчница, црвенило пропратени со болки во десен рачен зглоб и црвенило со бескрвна огреботина во пределот на десното колено во ширина и должина од 2 см, поради што се доведува под сомнение утврдената фактичка состојба. Ова лекарско уверение е издадено од Д-р С. П., а првостепениот суд во склоп на сите докази ќе треба да ја распраша во својство на вешто лице и Д-р С. П. на околности битни за утврдување на релевантните факти, односно за повредите во лекарското уверение, за начинот на нанесување на телесните повреди и истата да се изјасни за сите телесни повреди кои ги констатирала во лекарското уверение, кога, на кој начин и како се настанати овие телесни повреди и од што истите можат да бидат нанесени и пред колку време.

х

-Како резултат на суштествена повреда на одредбите од чл. 355 ст.1 т.11 вв. со чл. 367 од ЗКП, фактичката состојба нецелосно е утврдена, односно првостепениот суд во пресудата не навел доволно причини за решителните факти, а оние кои се наведени се нејасни и во значителна мера противречни. Иако во образложението на пресудата наведува дека оштетениот и обвинетиот биле комшии и секојдневно се среќавале и дека имале недоразбирање околу меѓата околу нивните ниви, сепак не му поклонувал верба на исказот на оштетениот кој децидно го посочува обвинетиот како лице кое го нападнало критичната вечер, а одлуката ја засновува на исказот на сведокот Ј. Г. кој наведува дека не препознал кое било тоа лице. Судот воопшто не ги ценел материјалните докази во склоп со сите други докази. Посебно не ценел дека и на привремено одземените предмети мотика и бастун има крвави траги, а дека траги од крв биле пронајдени и на блузата привремено одземена критичната вечер од обвинетот, а во тој склоп на докази не го ценел фактот дека обвинетиот критичната вечер имал повреди во пределот на главата.

х

-Со обвинителниот предлог обвинетите се теретат дека свесно не се придржувале кон чл.31 од Законот за безбедност и здравје при работа кое било причина за незгодата и настаната последица-смрт на Т. С. од Ш, вработен во обвинетото правно лице. Овој суд при укинување на првостепената пресуда К.бр.387/08 од 14.12.2009 година во своето решение Кж.бр.51/10 од 16.03.2010 година укажа да се спроведе вештачење за да се утврди дали сега покојниот посетувал обука за работа со предметниот камион за собирање на смет, дали имало нужна потреба од тоа и дали немањето на обука било причина за настанување на незгодата и последицата од истата. Било извршено вештачење, од

вештото лице К.К. при Бирото за судски вештачења па врз основа на вештачењето и сите останати докази првостепениот суд донел ослободителна пресуда против обвинетите за предметните кривични дела поради недокажаност.

Меѓутоа вака утврдената фактичка состојба се доведува под сериозно сомнение, а пред се поради извршеното вештачење кое од страна на првостепениот суд не е ценето правилно од кое не произлегуваат утврдените релевантни факти кои ги наведува првостепениот суд во поткрепа на ослободителната пресуда. Имено од извршеното вештачење неспорно се утврдува дека работодавецот морал на секој вработен да му обезбеди соодветни обуки за безбедност и здравјето при работа. На денот на вештачењето сите присутни изјавиле дека починатото лице Т С бил обучуван за работа со механизмот за подигање на смет на работно специјализирано возило марка „И“ со дозволена носивост од 2100 кг.. Меѓутоа вештото лице во продолжението на вештачењето наведува дека за ваквото тврдење не му било доставено писмено уверение за обученост за безбедноста и здравјето при работа согласно Законот за безбедност и здравје при работа (Сл.весник на РМ бр.92/07). Оваа околност од битно влијание за утврдување на фактичката состојба, а со тоа и правилната примена на КЗ.

х

-Првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, која повреда се состои во тоа што изреката на првостепената пресуда е нејасна и неразбирлива и истата е во противречност со дадените причини во пресудата за решителните факти во однос на временскиот период за кој што обвинетиот одбегнувал да дава месечна издршка за својата ќерка, оштетената Л. З. Имено, според поднесениот обвинителен предлог, кој во завршниот збор на главниот претрес од страна на јавниот обвинител е изменет, обвинетиот Д. З. се товари дека издршката за својата ќерка, оштетената Л. З., преку нејзината законска застапничка, мајката Д. З., не ја плаќал во временскиот период од 15.12.2006 до 30.04.2010 година. Спротивно на тоа првостепениот суд во изреката навел дека оваа издршка се однесува за периодот од 15.12.2007 до 30.04.2010 година и истиот овој временски период е наведен и во изворникот на првостепената пресуда, внесен во записникот од одржаниот главен претрес. Спротивно на тоа, во изреката на првостепената пресуда е наведено дека на обвинетиот му се наложува на законската застапничка, мајката на оштетената Л. З., да го плати износот од 40.000 денари за неплатената издршка за периодот од 15.12.2006 до 30.04.2010 година, а истото е наведено и во образложението на првостепената пресуда.

Поради ваквите противречности изнесени во пресудата во поглед на временскиот период за неплаќање на досудената издршка од страна на обвинетиот, овој суд не можеше да се произнесе за законитоста на првостепената пресуда, како и за одлуката за кривичната санкција, поради што следувае првостепената пресуда да се укине и предметот врати на повторно судење.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителката истакнати во

пднесента жалба , да првостепениот суд со донесување на побиваното решението сторил суштествена повреда на одредбата од член 381 став 2 од ЗКП во врска со член 118 став 3 од ЗКП (пречистен текст). која повреда можела да влија врз законито и правилно одлучување на судот.

Поради ваквата повреда по мислење на овој суд дошло и до погрешно и нецелосно утврдување на фактитичката состојба во оспореното решение. Имено од увидот во спсите по предметот произлегува да оштетената А. И. од Ш. поднела кривичната пријава до надлежното Основно јавно обвинителство Штип, против А. Д. од Ш. за кривично дело од член 244 став 2 од КЗ, а преку полномошникот Ф. Т. од Ш. Со Решението на Основно јавно обвинителство Штип, Ко број 68/10 од 18.03.2010 година, истата е отфрлена. Првостепениот суд извршил увид во доставницата на предметното решение на име на оштетената А. И. од Ш., која го примила на ден 22.03.2010 година, а преку полномошникот адвокат Ф. Т. поднела до Основниот суд во Штип субсидијарен обвинителен предлог на ден 31.03.20101 година , па па првостепениот суд врз основа на тоа со оспореното решение го отфрлил како ненавремено поднесен, односно по протекот на законскиот рок од 8 дена кој истекувал на 30.03.2010 година.

Согласно одредбата од член 118 став 3 од ЗКП(пречистен текст) , Ако оштетениот како тужител или приватниот тужител има законски застапник или полномошник , доставувањето ќе му се изврши на овој, а ако ги има повеќе , само на еден од нив.

Имено, оштетената имала полномошник при поднесување на кривичната пријава до Основното јавно обвинителство Штип ,кое произлегува од самиот диспозитив на тоа решение, а првостепениот суд не утврдил дали таквото решение е доставено и кога на полномошникот на приватната тужителка согласно напред наведената законска одредба, за да може со сигурност да утврди дали предметниот субсидијарен предлог е поднесен во навремениот законски рок.

х

-Од изведените докази, одбраната на обвинетите и материјалните докази - вештачењата на вештото лице, првостепениот суд утврдил дека навистина во критичниот период по однос на предметната фактура бр.156/04/СТ е книжен ДДВ, кој правното лице немало право да го книжи и побарува во висина на предметниот износ, со тоа што тој е книжен како одбитен данок, но првостепениот суд не утврдил дека тоа е сторено со умисла и со цел заради избегнување на плаќање данок, ниту пак дека со тоа се давани лажни податоци во поглед на книжењето на ДДВ.

Сето тоа првостепениот суд го заснова на тоа што предметната фактура била книжена во книговодствената евиденција на правното лице и истата можела да биде предмет на контрола од надлежните органи и го прифаќа мислењето на вештото лице дека станува збор за грешка на почетокот на работењето на фирмата. При една вака утврдена фактичка состојба, изреката на пресудата и причините што се дадени се гледа дека постои една голема противречност. Ако обвинетиот, односно обвинетите ги сториле наведените дејствија што го зема за утврдено првостепениот суд, тогаш недостатокот на субјективниот елемент - умислата да не се плати данок што требало да се плати, единствено може да се подведе под чл.368 т.1 од ЗКП дека дејствијата на

обвинетите не се кривично дело. Од тие причини овој суд смета дека е сторерна суштествена повреда на одредбите од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, на кои судот внимава по службена должност.

Исто така фактичката состојба што ја утврдил првостепениот суд е нецелосна, од причини што нити од вештачењето, нити од исказите на обвинетите со сигурност не е утврдено за каков должничко-доверителски однос е издадена спорната фактура за да може конкретно да се утврди основот за обврска за плаќање на ДДВ, а исто така не е појаснето на што се заснова прифатеното од првостепениот суд дека спорната фактура можела да биде и била предмет на контрола од страна на надлежните органи, тоа посебно кога се гледа дека контролата од Управата за јавни приходи е извршена после 2 години и 6 месеци од издавањето и книжењето на спорната фактура.

х

-Првостепениот суд сторил суштествени повреди на одредбите од кривичната постапка од член 381 став 2 во врска со член 454 став 4 ЗКП(пречистен текст), со кое сериозно е доведено во прашање правото на одбрана на обвинетиот со оглед дека првостепената пресуд е осудителна а на обвинетиот не е овозможено остварување на правот на одбрана.

Имено од списите по предметот е видно да првостепениот суд постапувајќи по поднесениот обвинителен предлог против обвинетиот А. Д. од С., за кривично дело загрозување на безбедноста на сообраќајот од член 297 став 1 од КЗ закажал и одржал претрес на ден 18.11.2010 година на кој ја донел нападната пресуда со која во отсуство на обвинетиот, без при тоа да има сигурни докази, го огласил за виновен за предметното кривично дело и осудил на парична казна од 40 дневни глоби во износ од 400 евра во денарска противвредност од 24.400,00 денари со која одредил вредност на една дневна глоба од 10 евра во денарска противвредност, како и му изрекол споредна казна Завраќање на управување со моторно возило од Б категорија во траење од 9 месеци.

Од увидот во списите по предметот, конкретно од доставените покани на име на обвинетиот А. Д. од С., на адреса наведена во обвинителниот предлог овој суд најде дека истите не се доставени согласно одредбите од член 117 од ЗКП. Имено, од испратените доставки по пошта произлегува да истите прво имаат назнака иселен, а потоа назнака недоволна адреса, од кои со сигурност не може да се утврди дали обвинетиот примил уредно покана за главен претрес со обвинение, односно дали е извршена уредна достава.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителите да првостепениот суд со донесувањето на првостепената пресуда во обжалените делови под ст. I и ст. IV од изреката сторил суштествени повреди на одредбите од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП(пречистен текст) која повреда се состои во тоа што изреката на пресудата во овој дел е нејасна, неразбирлива истата не наоѓа потрепа во содржината на изведените докази како и поради тоа што во образложението на пресудата првостепениот суд не наведува доволно причини за решителните факти од кои се раководел при одлучувањето, а наведените причини се нејасни и во значителна мера противречни на изведените докази во текот на доказната постапка.

Ова од причини што првостепениот суд ги ослободува од обвинение обвинетите Т. В. и П. И. да сториле кривично дело “Телесна повреда” према приватните тужители согласно чл.368 т.3 од ЗКП, поради недокажаност, а од увидот во списите по предметот видно е дека првостепениот суд извел доволно материјални и вербални докази кои укажуваат на фактот дека предметните телесни повреди со кои се здобиле приватните тужители произлегуваат од овој кривично-правен настан.

Во колку првостепениот суд утврди дека телесните повреди со кои се здобиле приватните тужители, а конкретно наведени во издадените лекарски уверенија на нивно име се како резултат на дејствијата превземени од страна на службените лица ќе биде потребно првостепениот суд да изведува и други докази со цел да може да утврди со сигурност дали во конкретниот случај овластените службени лица постапиле во рамките на своите службени овластувања, односно дали биле превземени сите неопходни мерки заради извршување на службеното дејствие, па во смисла на тоа и да употребиле физичка сила и дали во конкретниот случај може да стане збор за прекумерна употреба на физичка сила, а со тоа и пречекорување на нивните овластувања.

Сторените суштествени повреди имаат допринос за погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба, а поради кое нешто не може да се испита ниту правилната примена на КЗ, па затоа следувахе да првостепената пресуда во обжалените делови се укине и предметот во овој дел врати на првостепениот суд на повторно судење

х

-Основани се жалбените наводи на тужителот за сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл.355 ст.1 т.7 од ЗКП, бидејќи првостепениот суд наполно не го решил предметот на обвинението. Имено, со поднесениот и на главниот претрес изменет и дополнет обвинителен акт, обвинетиот М. С., меѓу другото, се обвинува и за тоа дека на ден 23.09.2008 година околу 22,00 часот пред сендвичарата “Д.” во С. Н., од претходно набавениот сиров опиум катран иситнил и препакувал две пакувања и тоа едното од 3,1 грам, а другото од 0,02 грама и истите неовластено заради продажба ги држел и тоа едното пакување во негоиот џеп, а другото пакување од 3,1 грама во скрил во задното седиште на ПМВ “Застава 128” со рег.бр.ШТ-188-РФ сопствениот и управувано од М. Д. од П. Меѓутоа, за ова дејствие на обвинетиот првостепениот суд воопшто не се произнел со првостепената пресуда.

Од друга страна, тој се обвинува за сторени две продолжени кривични дела и тоа “Невластено производство и пуштање во промет на наркотични дроги, психотропни супстанции и прекурсори” од чл.215 ст.1 в.в.со чл.45 од КЗ и “Овозможување на употреба наркотични дроги” од чл.216 ст.1 в.в.со чл.45 од КЗ, додека со првостепената пресуда тој е огласен за виновен само за едно продолжено кривично дело “Неовластено производство и пуштање во промет на наркотични дроги, психотропни супстанции и прекурсори” од чл.215 ст.1 од КЗ. Погоре опишаното дејствие на обвинетиот во образложението на првостепената пресуда воопшто не е опфатено, односно за истото првостепениот суд

не се произнел. Со тоа првостепениот суд напoлно не го решил предметот на обвинението и со тоа е сторена погоре наведената суштествена повреда на постапката.

Оваа сторена суштествена повреда на постапката е од влијание и за фактичката состојба, која што во овој дел не е утврдена, бидејќи првостепениот суд непроизнесувајќи се за ова дејствие на обвинетиот, во тој дел и не ги утврдил решителните факти, како и самото преземено дејствие на обвинетиот во извршувањето на ова кривично дело.

Основани се и жалбените наводи на тужителот за повреда на Кривичниот законик. Во конкретниот случај, како што прифатил првостепениот суд, не се работи за истородни кривични дела според чл.45 ст.2 и ст.3 од КЗ, бидејќи дејствијата во извршувањето на овие кривични дела, “Неовластено производство и пуштање во промет на наркотични дроги, психотропни супстанции и прекурсори” од чл.215 ст.1 и “Овозможување на употреба на наркотични дроги” од чл.216 ст.1 од КЗ, не се истоветни, тие не се од иста правна норма, туку се работи за различна квалификација на овие кривични дела, па за секое од нив може да се работи само за две продолжени кривични дела според чл.45 ст.1 од КЗ, а не според чл.45 ст.2 и ст.3 од КЗ.

х

-Првостепениот суд од изведените докази нашол дека не се докажало да обвинетите го сториле кривичното дело “Телесна повреда” по чл.130 ст.1 од КЗ прама оштетениот В. А. на начин како што е подробно опишано во изреката на првостепената пресуда прифаќајќи ги одбраните на обвинетите и сведоците кои сведочеле во корист на обвинетите - дека истите го немаат физички нападнато приватниот тужител, а не му поклонил верба на приватниот тужител и на писмениот доказ - лекарското уверение, како и на сведокот Б. поради што утврдената фактичка состојба се доведува под сериозно сомнение, а со тоа и правилната примена на КЗ.

Имено првостепениот суд ги прифатил одбраните на обвинетите дека физички не го нападнале тужителот, да тој бил под дејство на алкохол, да истиот ги нападнал обвинетите, а не обратно како што е во приватната тужба и да тој повредиле ги задобил од паѓањето на замјата, бидејќи бил пијан, а било на рамен терен. Во поткрепа на ослободителната пресуда првостепениот суд ги зел како веродостојни исказите на сведоците Б. Ј., Ѓ. Н. и Љ. С. кои ја потврдиле одбраната на обвинетите - дека истите не го физички нападнале оштетениот туку тој се повредил паѓајќи на замјата.

Меѓутоа вака утврдената фактичка состојба се доведува под сериозно сомнение, а пред се поради исказот на оштетениот и приложеното лекарско уверение со констатираните телесни повреди на име на оштетениот.

х

-Овој суд испитувајќи ја обжалената пресуда во смисла на чл. 393 од ЗКП и по службена должност внимавајќи дали се сторени суштествени повреди на одредбите на кривичната постапка од член 381 став 1 точки од 1, 5, 6, 8 до 11 од ЗКП, најде дека во конкретниот случај првостепениот суд при донесувањето на побиваната одлука сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381

ст.1 т. 11 од ЗКП.

Сторената суштествена повреда се состои во тоа што изреката на обжалената пресуда е неразбирлива, а во побивната пресуда не се наведени причините за решителните факти.

Според содржината на изреката на обжалената пресуда обвинетиот е виновен дека примил како вистински, лажни пари (една банкнота во апоени од 200 евра) и така примената лажна пара, критичната вечер ја пуштил во оптек на начин утврден во образложението на првостепената пресуда. Во изреката на пресудата првостепениот суд не навел и не прецизирал по кои обележја пуштената лажна банкнота во оптек се разликува од оригиналната таква банкнота, што ја чини изреката на пресудата неразбирлива, а самата пресуда неподобна за испитување.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетата дека првостепениот суд при решавањето на овој кривичен предмет сторил суштествени повреди на одредбите од чл. 381 ст.2 в.в. со чл. 395 од ЗКП(пречистен текст), бидејќи во конкретниот случај е повреден принципот reformatio in peius. Имено, од увидот во списите на предметот се констатира дека обвинетата со пресуда на Основен суд Штип К.бр. 490/08 од 23.06.2009 година била огласена за виновна за кривично дело “Неплаќање издршка“ од чл. 202 ст.1 од КЗ, за кое кривично дело и била изречена условна осуда со која и била утврдена казна затвор во траење од шест месеци која казна нема да се изврши доколку обвинетата во рок од една година не стори ново кривично дело. Оваа пресуда по жалба на обвинетата била укината со решение на Апелациониот суд во Штип КЖ-531/09 од 21.12.2009 година.

Постапувајќи по напред наведеното решение на овој суд, првостепениот суд по одржан главен претрес и спроведена доказна постапка, со нападнатата пресуда К.бр. 34/2010 од 17.11.2010 година, повторно обвинетата ја огласил за виновна за кривично дело “Неплаќање издршка“ од чл. 202 ст.1 од КЗ и изрекол условна осуда со која и утврдил казна затвор во траење од шест месеци која казна нема да се изврши доколку обвинетата во рок од една година не стори ново кривично дело, но покрај оваа обврска кон условната осуда првостепениот суд на обвинетата и ставил уште два дополнителни услови и тоа: “и доколку ја плати доспеаната, а неплатена издршка за периодот од 16.06.2007 година до 17.11.2010 година за нејзината малолетна ќерка во вкупен износ од 82.000,00 денари во рок од 90 дена по правосилноста, како и доколку во иднина уредно ја плаќа издршката“. Оттука произлегува дека и покрај тоа што во конкретниот случај жалба била изјавена само во корист на обвинетата, првостепениот суд при повторното судење со обжалената пресуда ја изменил пресудата на штета на обвинетата по однос на кривичната санкција со тоа што со условната осуда како што е веќе погоре наведено, покрај основниот услов “дека утврдената казна затвор во траење од шест месеци нема да се изврши доколку обвинетата во рок од една година не стори ново кривично дело“, првостепениот суд и ставил уште две дополнителни обврски за да не биде извршена утврдената казна затвор во траење од шест месеци и тоа доколку ја плати стасаната, а не платена издршка за

нејзината малолетна ќерка во износ од 82.000,00 денари и доколку во иднина ја плаќа издршката. Со таквото постапување при повторното судење повеќе од очигледно е дека првостепениот суд го повредил принципот *reformatio in peius*, односно на штета на обвинетата ја изменил првостепената пресуда по однос на кривичната санкција по укинувањето на првата пресуда

х

-По оцена на овој суд утврдената фактичка состојба во обжалената пресуда е погрешна и нецелосна. Имено од изведените докази првостепениот суд утврдил дека не се докажало дека обвинетиот го сторил кривичното дело за кое е обвинет, односно дека нема причинско-последична врска помеѓу неговите дејствија и хаваријата на механизмот на лифтот, како причина за падот на истоит и задобивањето на повредите на оштетените во кривично-правниот настан, дека нема каузалитет помеѓу дејствијата на обвинетиот и конкретната опасност - опасната ситуација, хаваријата на лифтот и неговиот пад.

Првостепениот суд од исказот и од наодот и мислењето на вештото лице утврдил дека причина за хаварија и падот на лифот била поради дејствување на надворешна механичка сила, односно веројатноста да причина за падот на лифтот да е од преоптовареноста да е многу мала.

За правилно утврдување на наводите во наодот на вештото лице, за правилно утврдување на причината за напукнување на полжавот на редукторот било потребно непосредно сослушување на вештото лице на главниот претрес и при тоа истот да даде објаснување и точно мислење за начинот на настанување на дефектот на предметниот полжав, на кој начин е дошло до пукање на истиот, дали со директно делување на полжавот со механичка сила или поради други фактори.

Првостепениот суд прифаќајќи го контрадикторното и нејасно вештачење на вештото лице како доказ, погрешно утврдил дека не се докажало дека обвинетиот го сторил кривичното дело за кое е обвинет, а имајќи го предвид фактот, кој е констатиран и од самото вешто лице дека обвинетиот за монтираниот лифт не располагал со техничка документација со изведување на конструкцијата на лифтот, составните делови кои влегуваат во конструкцијата на лифтот, димензиите на лифот, носивоста на истиот, како и други околности од областа на безбедноста при употребата на лифот, како и дека нема направено технички прием и нема дозвола од овластен орган за употреба на лифтот.

Поради погрешно утврдената фактичка состојба погрешно е применето материјалното право, поради што следуваше да се жалбата уважи и пресудата укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење.

х

-Со оглед дека обвинетиот негира дека го има извршено ова кривично дело, односно дека на критичната ноќ тој има влегувано во куќата на оштетените и дека од таму тој ги има земено предметите наведени во првостепената пресуда, а други докази за тоа не постојат, ниту усмени ниту пак материјални, се поставува прашањето дали

обвинетиот го има извршено ова кривично дело. Како единствен доказ првостепениот суд го прифатил разговорот преку наведената сим картичка, која тој ја купил, со претплатнички број ....., но преку наведениот ИМЕИ број кој завршува со бројот 0, според известieto на ВИП операторот, додека обвинетиот се обвинува и е огласен за виновен со првостепената пресуда дека ИМЕИ бројот на телефонот “Н.....“ ..... е со истиот ИМЕИ број, но кој завршува со бројот 7. И според доставената детална листа од Т-мобиле, преку телефонски број ....., кој бил сопственост на оштетениот Т., е разговарано преку ИМЕИ со истиот број кој завршува со последната бројка 0, а не со број 7.

Од сето ова произлегува дека обвинетиот се обвинува и е огласен за виновен дека од оштетениот го има одземено овој мобилен телефон “Н.“ ..... со ИМЕИ број што завршува со 7, иако според изведените докази тој со неговата сим картичка разговарал во телефонски оператор со ИМЕИ број што завршува со бројката 0.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот дека првостепениот суд при решавањето на овој кривичен предмет сторил суштествени повреди на одредбите од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст), бидејќи првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива, во образложението на пресудата не се наведени доволно причини за решителните факти од една страна, од друга пак наведените причини се нејасни и во значителна мера противречни со содржината на изведените докази.

Ваквата изрека на пресудата не наоѓа поткрепа во утврдената фактичка состојба од првостепениот суд како и во причините на пресудата. Сосема е нејасно кои се тие дејствија што оштетените службени лица ги превзеле за чување на јавниот ред и мир, а при кое вршење да биле нападнати од обвинетите.

Сето погоре наведено укажува дека службените лица постапувале спротивно на одредбите од Законот за полиција и Правилникот за начинот за вршење на полициските работи поради што овие нивни дејствија не можат да добијат третман на објект на заштита на кривичното дело «Напад врз службено лице при вршење работи на безбедноста» по чл «чл.383 ст.2 в.в.ст.1 и в.в.чл.22» од КЗ.

Поради сите овие релевантни факти кои не се со сигурност утврдени од страна на првостепениот суд се доведува под сомнение дали е целосно утврдена фактичката состојба, а со тоа и правилната примена на КЗ поради што овој суд одлучи првостепената пресуда да ја укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење.

х

-Во КЗ не е пропишан привилегиран облик на Царинска измама од чл.278-а, кога избегнувањето на целосно или делумно плаќање на царински давачки и даноци е од помала вредност (чл.122 ст.33 од КЗ), но само е пропишан основниот облик на кривичното дело “Царинска измама“, каде како елемент на ова дело се бара избегнатата царина и другите царински давачки да биде од поголема вредност (чл.122 ст.34), а во ст.2 и ст.3 се пропишани потешките облици. Према тоа за да постои кривичното дело “Царинска измама“ од ст.1 на чл.278-а од КЗ нужно е да се работи за еднократно дејствие на пренесување стока од поголема

вредност, а за да постои продолжено кривично дело на Царинската измама од чл.278-а в.в.со чл.45 од КЗ, потребно е секое одделно дејствие да ги исполнува обележјата на Царинската измама според износот на затаената царина и другите царински давачки со законот определен како услов за постоење на делото. Кај продолженото дело дејствијата треба да се сторени едно по друго во континуитет прекинуван со кратки временски интервали во рамките на разумна временска дистанца.

Според изнесеното кога се анализираат дејствијата за кои се обвинува обвинетата, по оценка на овој суд произлегува и со право на тоа укажува и жалителот дека во дејствијата преземени на 05.03.2007, 12.11.2007, 08.04.2008 год., 11.09.2008 год., 11.09.2008 год. и 17.11.2008 год. не се содржани елементите на основното кривично дело “Царинска измама” од чл.278-а од КЗ, бидејќи го нема елементот на „поголема вредност“. Имено ако се земе во предвид дека просечната нето плата во 2007 год. била 14.584,00 денари x 5 просечни плати = 72.920,00 денари и во 2008 год. просечната нето плата 16.090,00 денари x 5 просечни плати = 80.450,00 денари, тогаш јасно произлегува дека вредноста на неплатената царина и другите давачки била како што следи: 05.03.2007 год. = 20.467,00 денари, на 12.11.2007 год. = 46.662,00 денари, на 08.04.2008 год., = 19.271,00 денари на 11.09.2008 год. = 2.2.238,00 денари, на 11.09.2008 год. = 62.547,00 денари и на 17.11.2008 год. = 36.092,00 денари, јасно произлегува дека сите износи се испод наведените износи што преставуваат поголема вредност и во 2007 и во 2008 год., што значи дека утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд во тој дел е погрешно утврдена.

Првостепениот суд го повредил и КЗ кога воопшто не одлучувал нити по пријавеното оштетно побарување од преставникот на Царинската управа на РМ Д. В., кој јасно на претресот пред судот истакнал оштетно побарување према обвинетите во износ од 627.976,00 денари, бидејќи со избегнувањето на плаќање на царината и другите царински давачки е оштетен Буџетот на РМ, нити пак судот ги извел како доказ изготвените решенија од Царинската управа за дополнителна наплата на царинскиот долг, нити пак судот ја одзел т.е. конфискувал прибавената имотна корист од обвинетите, иако бил должен тоа да го стори согласно одредбите од КЗ.

х

-Повреден е КЗ во корист на обвинетите - чл.356 т.1 од ЗКП . По оценка на овој суд погрешен е заклучокот на првостепениот суд кога и двајцата обвинети врз основа на чл.342 т.1 од ЗКП ги ослободува од обвинение, бидејќи делото за кое се обвинуваат не е кривично дело според законот, т.е. да во преземените дејствија на двајцата обвинети немало елементи на кривичното дело за кое се обвинуваат, но да нивните преземени дејствија преставувале прекршок од чл. 38 ст.3 и 4 и чл.39, а казнив по чл.76 од Законот за шумите (Службен весник на РМ бр.47/97 од 19.09.1997 год), ова од причина што во случај на идентичност помеѓу прекршок и кривично дело разграничувањето се врши врз основа на интензитетот на општествената опасност на дејствијата. Дејствијата што се од помала или просечна општествена опасност претставуваат прекршок, а дејствијата со поголема општествена опасност преставуваат

кривично дело. Во конкретниот предмет обвинетите се товарат дека со превземените противправни дејствија предизвикале поголема имотна штета на оштетените во висина од 175.217,00 денари. Во чл.122 ст. 26 од КЗ е одредено што се подразбира под поимот „поголема имотна штета“ - кога штетните последици го надминуваат износот од 5 просечно исплатени месечни нето плати во РМ во времето на извршувањето на делото (во 2008 год. нето исплатена месечна плата е 16.090,00 денари x 5 = 80.450,00 денари).

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот по основот на сторени суштествени повреди на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (Пречистен текст), бидејќи изреката на пресудата во нејзиниот втор дел по однос на обвинетиот - оштетениот З. Р од Ш, за кривично дело од чл. 142 ст.2 од КЗ, за кое кривично дело З е ослободен од обвинение поради недокажаност е нејасна, неразбирлива, противречна на самата себе си како и на содржината на изведените докази пред првостепениот суд.

При ваква состојба на работите, кога од вештите лица се изнесуваат повеќе можни начини на стекнување со оваа тешка телесна повреда, а првостепениот суд прифатил еден од можните начини, удар на ивицата од степениците, без да утврдува дали постојат последици од тоа - хематом на кожата, за овој суд останува нејасно начинот како е нанесена оваа тешка телесна повреда, дали постојат можни последици од тоа, поради кои причини било потребно медицинско вештачење од стручна медицинска установа за утврдување на горните факти. Првостепената пресуда не содржи доволно причини за решителни факти, кои да упатуваат на сигурен заклучок дека на оштетениот - обвинетиот П не му се нанесени повеќе телесни повреди, со физички напад и со преземените дејствија од Р З во полициската станица, детално опишани во ослободителниот дел од пресудата, во ст.2 од истата.

Основани се жалбените наводи на жалителот по основот на погрешна и непотполно утврдена фактичка состојба.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетите истакнати со поднесената жалба да првостепениот суд сторил суштествени повреди на одредбите од ЗКП. Во конкретниот случај по наоѓање на овој суд првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП, изреката на пресудата по однос на кривичното дело “Незаконита експлоатација на минерални сировини “ од чл.255-а ст.1 од КЗ , за кое се товари и е огласен за виновен обвинетиот Р. Х. од Ш., е нејасна и неразбирлива,

Имено од законското битие на кривичното дело “Незаконита експлоатација на минерални сировини“ од чл.255-а ст.1 од КЗ, е од бланкетна природа и од тие причини во изреката на пресудата не е наведен материјалниот закон односно според кој член од Законот за минералните сировини, ископувањето на предметниот песок и чакал како и според која законска одредба е потребно за тоа да се поседува дозвола или концесија за експлоатација.

Покрај тоа, првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи

изреката првостепената пресудата согласно чл.225-а ст.4 од КЗ од обвинетиот Х. Р. се одземени во корист на РМ,-1-еден трактор марка "Масеј Фергусон" со број на шасија SHMDY .... со регистерски број ШТ-...-БЛ и 1-една тракторска Фергусонска приколица тип Емро К., и песокот во количина од 1,7 м 3, а не е нагласено чија сопственост се истите. Од приложените и изведени докази произлегува дека одземените предмети се сопственост на трети лица, а по однос на тоа нема образложение во пресудата.

х

-С-Првостепениот суд сторил суштествена повреда на постапката од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, затоа што изреката на пресудата е нејасна и неразбирлива. Имено, во изреката на пресудата првостепениот суд навел дека обвинетиот заедно со НН лице одзеле туѓи подвижни предмети во вкупна вредност од 20.000,00 денари, а понатаму во последниот ред од изреката на пресудата стои дека одзеле предмети во вкупна вредност од 30.700,00 денари. Ова нешто изреката на првостепената пресуда ја чини нејасна и неразбирлива.

По оцена на овој суд основани се жалбените наводи за повреда за правото на одбрана на обвинетиот, затоа што првостепениот суд иако претресот го одржал во отсуство на уредно повиканиот обвинетиот согласно чл.428 ст.4 од ЗКП,сепак по оцена на овој суд не биле исполнети условите за судење во отсуство, од причина што присуството на претресот на обвинетиот М. итекако било нужно, поготово што не е спроведено истражно дејствие во кое обвинетиот би дал своја одбрана. од друга страна не постои ниту еден вербален или материјален доказ дека обвинетиот М. е извршител на делото за кое се товари. Имено кај обвинетиот не се пронајдени украдените предмети, нити постои доказ да тој продал или дал по било кој основ на друго лице од украдените предмети, обвинетиот не е затекнат на лице место, нема директни очевидци кои потврдуваат дека ПМВ „О. А.“-жолта боја, сопственост на П. С. да го управувал лично обвинетиот, нити сослушаните сведоци Ф. Н., Г. М., Ѓ. Т., З. Н., директно и прецизно не го лично потврдуваат да во возилото бил обвинетиот М. Значи по оцена на овој суд вината за ова дело на обвинетиот М. да тој е сторител на делото за кое е огласен за виновен се сведува на претпоставка, само поради фактот што тој бил возач во такси компанијата 15-92 сопственост на лицето П. С., кој факт пак за овој суд ништо не значи конкретна сигурност во отсуство на други конкретни и веродостојни докази дека обвинетиот е сторител на делото. Токму поради сите овие причини по оцена на овој суд нужно било претресот да се одржи во присуство на обвинетиот кој не е недостапен на органите.

х

-По наоѓање на Овој суд првостепениот суд сторил повреда на чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи не се изведени доволно докази кои одат во насока за утврдување на решителните факти поради што првостепената пресуда е најасна, неразбирлива и не содржи причини за решителните факти.

Имено, од сите изведени докази во текот на првостепената постапка врз основа на кои судот ја утврдил фактичката состојба не произлегува дека обвинетиот токму во тој период го сторил кривичното

дело, односно дека во периодот од 12.12.2008 година до 11.12.2009 година противправно присвојувал електрична енергија. Во текот на првостепената постапка не се изведени доволно докази кои одат во правец на утврдување на решителните факти и тоа по однос на времето на сторување, односно периодот на сторување на кривичното дело, како и по однос на утврдениот износ што обвинетиот го присвоил за кој износ и е задолжен со првостепената пресуда да го надомести на оштетеното ЕВН М ЕСМ -КЕЦ С. Имајќи го во предвид наведеното првостепениот суд исто така скоро во целост ја прифаќа пресметката за новластена потрошувачка на ЕСМ ЕВН М, но без притоа да се спроведе вештачење на таа околност а како доказ да се изведе и Правилникот за услови за снабдување на електрична енергија.

Овој суд исто така констатира дека првостепениот суд не дал причини во образложението на својата пресуда како е утврдена вредноста на противправно потрошената електрична енергија. Ова од причини што првостепениот суд и покрај тоа што на страна 2 во образложението на нападнатата пресуда наведува дека овој решителен факт-вредноста на противправно потрошената електрична енергија, ја утврдил од записникот и пресметката изготвени од страна на оштетениот но, ако се внимателно анализира истото не ги содржи сите потребни елементи за да врз основа на него се утврди напред наведениот релевантен факт. По наоѓање на Овој суд првостепениот суд произлегува дека вредноста на потрошената електрична енергија ја утврдил само од пресметката за неовластено потрошена електрична енергија на оштетеното ЕСМ М, без притоа со извршеното вештачење преку кое врз основа на стварната состојба би се утврдил реалниот износ на противправно присвоената електрична енергија.

х

-Основани се жалбените наводи за сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл.381 ст.1 т.7 и т.11 од ЗКП. Од увидот во списите видно е дека првостепениот суд извршил спојување на поднесена приватна тужба од страна на тужителот Т. А. против обвинетиот Р. С. за кривично дело “Навреда“ и “Телесна повреда“, како и поднесен обвинителен предлог против С. Р. за кривично дело “Загрозување со опасно орудие при тепачка или караница“по чл.133 ст.1 од КЗ.

Во текот на постапката пред првостепениот суд Основниот јавен обвинител се откажал од гонењето за кривичното дело “Загрозување со опасно орудие при тепачка или караница“. При вакво повлекување на обвинителниот предлог согласно чл.367 ст.1 т.3 од ЗКП првостепениот суд требало да донесе одбивателна пресуда, бидејќи овластениот тужител од започнувањето до завршувањето на главниот претрес се откажал од обвинението. Од увидот во изреката на обжалената пресуда видно е дека првостепениот суд воопшто не се произнел по наведеното кривично дело по однос на поднесениот обвинителен предлог од Основниот јавен обвинител поради што сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл.381 ст.1 т.7 од ЗКП, односно судот со својата пресуда не го решил наполно предметот на обвинението.

х

-Првостепениот суд сторил суштествена повреда на постапката од чл.355 ст.1 т.11 в.в. со чл.380 ст.3 од ЗКП, бидејќи во новата постапка која и претходела на донесување на сега обжалената пресуда, првостепениот суд не ги извел сите процесни дејствија и расправил сите спорни прашања на кои укажал Апелациониот суд - Штип во своето решение КЖ-309/10 од 07.06.2010 год., со кое е укината претходно донесената пресуда, а како резултат на сето ова не се утврдени сите решителни факти, ниту пак острани противречностите за одлучните факти на кои се укажува со изјавените жалби од страна на приватниот тужител преку неговиот полномошник.

Согласно чл.380 ст.3 од ЗКП првостепениот суд, безусловно е врзан за одлуката на повисокиот суд за тоа да изведе одредени докази и утврди постоење или непостоење на одредени факти на кои е укажано во решението на повисокиот суд, со кое е укината првостепената одлука. Таквата обврска не би постоела само во случај само ако после укинувањето на пресудата состојбата на предметот така се измени да изведувањето на некои од овие докази и утврдувањето на некои факти на кои укажал повисокиот суд, постанало очигледно непотребно. Во конкретниот предмет таква изменета состојба не постои, од причини што приватниот тужител останал во целост при поднесената приватна кривична тужба, со која обвинетиот се обвинува дека критичниот ден - 03.05.2009 год. сторил кривично дело "Навреда" од чл.173 ст.1 од КЗ и кривично дело "Телесна повреда" од чл.130 ст.1 од КЗ, а при повторното судење првостепениот суд не ги утврдил сите решителни факти на кои е укажано со решението на овој суд, а кое нешто е неопходно за расветлување на овој кривично-правен настан.

х

-Основани се жалбените наводи за одлуката за трошоците, бидејќи првостепениот суд погрешно го применил чл.8 II ст.3 од Тарифата за награда и надоместок на трошоците за работа на адвокатите, бидејќи од списите на предметот се гледа дека се преземени 4 одбрани од страна на бранителот на обвинетите.

При повторното одлучување првостепениот суд точно да ги утврди по основи висината на кривичните трошоци на обвинетите согласно Адвокатската Тарифа.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот за сторени суштествени повреди на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (Пречистен текст), пресудата не содржи причини за решителните факти од кои неспорно би се утврдило дека обвинетиот го сторил кривичното дело за кое се терети, од чл. 366-а ст.1 од КЗ. Решителните факти кои ги прифатил првостепениот суд за докажани, не се утврдуваат од содржината на изведените докази.

Првостепениот суд во образложението на пресудата изнесува тврдења дека навистина книгата за работно време на вработените во ТД „С“ ДОО С не се водела и дека таа дополнително била изготвена, дека оваа книга била лажна, со цел да се одбие тужбеното барање на оштетениот - тужителот М И, без да ова тврдење го аргументира со докази дека од содржината на истите да произлегуваат горе наведените

факти, сметаме дека нема целосна и правилна анализа на голем дел од изведените докази пред првостепениот суд, како што се исказите на свидетелите Т А, Н Б, С Г и Р Б, кои изјавиле дека во друштвото се водела книга за работно време на вработените во текот на 2010 година и тоа од почетокот на 2010 година и дека свидетелите Г К и Д Ј најавиле уште пред новогодишните празници дека нема да доаѓаат на работа и барале да бидат одјавени од работа, па според тоа и не биле заведени во списокот - книгата за работно време за месеците јануари и февруари 2010 година, тие потврдиле дека во јануари 2010 година овие двајца свидетели Г и Д, доаѓале на работа да помогнат во кафичот, кои факти се потврдиле и со одбраната на обвинетиот М.

По наоѓање на овој суд, не е проверена одбраната на обвинетиот М, ниту пак е извршена правилна анализа и оценка на исказите на свидетелите Н Б, С Г, Т А и Р Б, кои дале јасни и недвосмислени искази дека претходно на обвинетиот како управител на друштвото му било укажано од трудовиот инспектор дека требало задолжително да се води книга за работно време на вработените и тоа при извршената контрола во 2009 година и дека таква книга за работно време почнала да се води од почетокот на јануари 2010 година, па во таа смисла не бил сослушан во својство на свидетел надлежниот трудов инспектор, не се изведувани докази од кои би се потврдила или би била одбиена одбраната на обвинетиот како неоснована, изнесена на главниот претрес.

х

-Основани се жалбените наводи на Основниот јавен обвинител од Струмица за сторени суштествени повреди на одредбите од ЗКП. Првостепениот суд при решавањето на овој кривичен предмет сторил суштествени повреди на одредбите од чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП (Пречистен текст), бидејќи обжалената пресуда нема доволно причини за решителните факти, оние причини што се наведени се противречни самите на себе си и со содржината на изведените докази, а постои противречност и помеѓу изреката на пресудата со причините за решителните факти кои се нејасни и неразбирливи.

директор на ШИК П. АД Р. ги превзел опишаните дејствија под точка 1 од изреката, во смисла на тоа дека како директор-одговорно лице на ШИК П., без да има одлука од Собрание на акционери на ШИК П. дал налог за продавање на 24.062 акции во корист на заложниот доверител Л. Т., повеќе од очигледно е дека истиот постапил спротивно на наведените одредби од Статутот на ШИК П кога дал налог за продажба на 24.062 акции кои биле продадени за сума од 23.863.550,00 денари, тогаш неодржливо е образложението на првостепениот суд дека во конкретниот случај не била потребна нова согласност од собранието на акционери и одборот на директори на ШИК П. затоа што претходно кога акциите биле заложени таква согласност-одлука имало. Ако постоела и ако била потребна одлука на Собрание на акционери на ШИК П.-Р. во моментот кога 24.062 акции биле заложени заради кредитот на Л. Т., а неспорно е дека таква одлука, односно согласност постоела, тогаш нејасно и неразбирливо е образложението на првостепениот суд дека нова согласност-одлука од Собрание на акционери или одбор на директори за продажба на заложените 24.062 акции не била потребна,

х

-Со донесувањето на обжалената пресуда, по наоѓање на овој суд првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст), која повреда се состои во тоа што изреката на пресудата е нејасна, неразбирлива, истата не наоѓа поткрепа во содржината на изведените докази како и поради тоа што во образложението на пресудата првостепениот суд не дал доволно причини за решителните факти од кои се раководел при ослободувањето на обвинетата од обвинението, а наведените причини се нејасни и во значителна мера противречни со содржината на изведените докази во текот на доказната постапка.

Имено, од изведените докази на главен претрес првостепениот суд утврдил дека во дејствијата превземени од страна на обвинетата М. не се содржани елементите на кривичното дело «Спречување службено лице во вршење службено дејствие» поради кое нешто истата ја ослободил од обвинение врз основа на чл.368 т.1 од ЗКП (пречистен текст). Од изведените докази првостепениот суд утврдил дека дејствијата што ги превземала обвинетата М. биле превземени по извршувањето на службеното дејствие во конкретниот случај одземање на предмети - моторна пила, поради што и прифатил дека битното обележје т.е. извршителот на предметното кривично дело дејствијата да ги превзема во моментот кога службеното лице го презема службеното дејствие во конкретниот случај отсуствува како елемент на кривичното дело од чл. 382 од КЗ

вака утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд е погрешно утврдена од причини што првостепениот суд од изведените докази погрешно го утврдил решителниот факт - дека службеното дејствие кое што било превземено од страна на службеното лице - оштетениот Ж. К. веќе било превземено, односно завршено кога обвинетата М. Ѓ. дошла на местото на настанот и ги превземала дејствијата предмет на обвинението.

изведените докази јасно произлегува дека службеното лице Ж.К. како шумски полицаец критичниот ден, место и време вршел службено дејствие во рамките на неговите службени овластувања и тоа: привремено одземање на предмети и средства со кои е извршено кривичното дело или прекршок, како и дејствието - предавање на одземените предмети во службата, кое пак дејствие е неопходно потребно за да докрај се спроведе, односно реализира службеното дејствие одземање на предмети.

Исто така самиот факт што обвинетата М. Ѓ. му удрила еден шамар на оштетениот Ж., на кој начин истиот го навредлива, а притоа зела и едно дрво во раката со која замавнувала према оштетениот Ж. - на кој начин манифестирала сила, вака превземените дејствија од страна на обвинетата, а се со цел да се спречат службените лица да ја предадат во службата моторната пила која претходно била одземена од З.-зет и Ж.-син на обвинетата, поради бесправна сеча, со потврда на привремено одземените предмети, односно ваквото активно спротивставување на обвинетата претставува дејствие на извршување на кривичното дело «Спречување службено лице во вршење службено дејствие по чл.382 ст.2 од КЗ, кое дејствие останало во обид од причини што обвинетата не успеала да ја поврати, односно одземе моторната

пила.

х

-Поради горе наведената суштествена повреда на одредбите од ЗКП се доведува во прашање и утврдена фактичка состојба од страна на првостепениот суд по однос на временскиот период на сторување на предметното кривично дело “Телесна повреда“ за кое се обвинува обвинетиот М. С., поради што следуваше да првостепената пресуда се укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно судење.

х

-Основани се жалбените наводи на застапникот на обвинението по однос на погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба. По наоѓање на овој суд, првостепениот суд од изведените докази погрешно утврдил дека не се докажало дека обвинетиот на начин конкретно опишан во изреката на првостепената пресуда го сторил предметното кривично дело за кое се обвинува.

кое нешто воопшто не го негира ниту самиот обвинет, како и тоа дека нивните меѓусебни односи биле нарушени од пред седум-осум години поради кавга помеѓу децата и дека обвинетиот во повеќе наврати му се имал заканувано на оштетениот, овој суд воопшто не се сомнева во веродостојноста на исказот на оштетениот по однос на тоа оштетениот со сигурност го препознал обвинетиот како и мотивот на обвинетиот да го стори предметното кривично дело за кое се обвинува.

Дека обвинетиот се здобил со тешка телесна повреда-изразена во вид на скршеница на аголот на долната десна вилица се утврдува од приложената медицинска документација, како и од непосредниот распит на вештото лице Д-р.В. Т. кој во својот исказ го појаснил видот и карактерот на повредата со која се здобил оштетениот, како и начинот на кој истата би можела да се нанесе, кое нешто во целост кореспондира со дејствијата за кој се обвинува обвинетиот Д., бидејќи начинот на кој што оштетениот опишал дека обвинетиот го сторил предметното кривично дело во наодот и мислењето на вештото лице е опфатен како можен начин на извршување на предметното кривично дело.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот дека фактичката состојба погрешно и нецелосно е утврдена. Првостепениот суд со обжалената пресуда обвинетиот Љ. Т. го ослободил од обвинението, наоѓајќи дека не е докажано дека тој го сторил кривичното дело за кое се обвинува, меѓутоа изведените докази судот неправилно ги ценел, при што решителните факти правилно не ги утврдил и извел погрешен заклучок дека не е докажано да обвинетиот го сторил ова кривично дело.

Според изведените докази неспорно е дека на критичната ноќ, време и место помеѓу приватниот тужител Д. Т. и сведокот А. Т. дошло до меѓусебна расправија-караница и меѓусебно туркање и при таа турканица приватниот тужител бил телесно повреден во пределот на устата, бидејќи сите присутни забележале дека тој тогаш крварел од устата.

Имајќи ги во предвид ваквите докази, не може да се каже дека не е докажано дека обвинетиот Љ. го сторил ова кривично дело, односно дека тогаш тој не го удрил и телесно не го повредил приватниот тужител, па бидејќи фактичката состојба правилно и целосно не е утврдена

следуваше поднесената жалба да се уважи, пресудата укине и предметот врати на повторно судење.

х

-По наогање на овој суд, првостепениот суд со донесувањето на обжалената пресуда сторил суштествени повреди на одредбите од кривичната постапка во смисла на чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП на која повреда овој суд внимава и по службена должност врз основа на чл.393 од ЗКП, а која повреда се состои во тоа што изреката на пресудата е нејасна, неразбирлива и истата не наога поткрепа во содржината на изведените докази како и поради тоа што во образложението на пресудата првостепениот суд не дал доволно причини за решителните факти врз основа на кои го темели своето уверување за кривичната одговорност на обвинетиот Н. Т..

Ова од причини што, обвинетиот во своја одбрана го негира кривичното дело за кое се обвинува и притоа наведува дека критичниот период заедно со неговата брачна другарка се наогале на пат за В.и дека немале потреба да се приклучат и движат по магистралниот пат Р.-С., а возилото го управувала неговата брачна другарка. Со оглед на тоа дека во конкретниот случај неспорно од содржината на изведените докази, а посебно од исказите на сведоците С. С. и К. М. се утврдува фактот дека пешакот-оштетената П. Е. била удрена со возилото Рено 20 со рег.бр. ВЕ-...-РИ-сопственост на синот на обвинетиот, а притоа не постојат сигурни докази дека токму обвинетиот Н. Т. бил тој кој што критичниот период го управувал патничкото моторно возило. Во конкретниот случај првостепениот суд бил должен вака дадената одбрана од страна на обвинетиот да ја провери преку изведување на други докази, а потоа да изведе заклучок за неговата кривична одговорност, бидејќи согласно чл.14 од ЗКП “судот е должен вистинито и наполно да ги утврди фактите што се од важност за донесување на законита одлука и со еднакво внимание да ги испитува и утврдува како фактите што го товарат обвинетиот така и оние што му одат во прилог “

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот дека првостепениот суд при решавањето на овој кривичен предмет сторил суштествени повреди на одредбите од чл. 355 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи изреката на првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива, противречна на самата себе си.

Имено, првостепениот суд во изреката на пресудата навел дека обвинетиот се обидел да ја присили на обљуба оштетената, кој опис одговара на почеток на опис на дејствија за кривично дело во обид од чл.186 ст.1 од КЗ, за да во конкретниот опис недостасува мотивот за сторување, а во понатамошните опишани дејствија во изреката се дава опис не на обљуба, но на други полови дејствија кои да ги извршил откако излегол од куќата.

Сето ова изреката на пресудата ја прави неразбирлива и не дава можност овој опис на дејствија да се подведе под правилна правна квалификација. Од тие причини изреката на пресудата е контрадикторна на правната квалификација на наведеното кривично дело, бидејќи не е јасно дали се работи за обид на кривично дело “Силување“ од чл. 186 ст.1 од КЗ, или за довршено кривично дело од чл. 186 ст.4 в.в. со ст.1 од

КЗ.

Поради сторените суштествени повреди кои се од апсолутен карактер, не може да се испита законитоста на обжалената пресуда, односно утврдената фактичка состојба и примената на материјалното право

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од член 381 ст.1 т. 3 од ЗКП(пречистен текст). Сторената суштествена повреда се состои во тоа што главниот претрес е одржан без лице, во конкретниот случај обвинетиот, чие присуство на главниот претрес е задолжително според законот. Во смисла на погоре изнесеното, основан е и жалбениот навод на жалителот по однос на сторена а суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.2 од ЗКП, во врска со чл. 454 ст. 4 од ЗКП (пречистен текст), а која иако е од релативен карактер е од влијание врз законитото и правилното донесување на пресудата.

Ова од причина што на записник од одржан главен претрес од ден 27.04.2011година, првостепениот суд констатира дека постојат услови претресот да се одржи без присуство на обвинетиот согласно на член 454 од ЗКП(пречистен текст). За тоа дал образложение дека од вратената доставница за покана на обвинет произлегувало да истиот е иселен, а дека во списите на предметот постоеле доволно докази од кои би можело да се утврди постоењето на вина и кривична одговорност на обвинетиот.

Ваквата констатација на првостепениот суд, по наоѓање на овој суд, не е поткрепена со соодветен доказ-известување од СВР С по однос на тоа дали со сигурност е утврдена да обвинетиот Б М е исселен од наведената адреса.

Согласно чл. 454 ст. 4 од ЗКП(пречистен текст) е пропишано "ако обвинетиот не дојде на главниот претрес, иако уредно е повикан или поканата не можела да се врачи поради непријавување до судот, на промената на адресата или престојувалиштето, судот може да одлучи главниот претрес да се одржи и во негово отсуство под услов неговото присуство да не е нужно."Во конкретниот случај, по наоѓање на овој суд, не се исполнети законските претпоставки, наведени во цитираната законска одредба, главниот претрес да биде одржан во отсуство на обвинетиот. Од извршениот увид во списите на предметот, за овој суд, произлегува констатација дека на обвинетиот не било доставен обвинителниот предлог а при тоа воопшто не бил уредно повикан за давање одбрана на главен претрес. Со приложените докази кон жалбата произлегува дека не дошло до промена на адресата или престојувалиштето на обвинетиот. Имено од приложените докази кон жалбата (сообраќајна дозвола, пасош и лична карта - сите на име на обвинетиот), произлегува дека обвинетиот Б М е со конкретна и позната за судот адреса на живеење а што е во целосна спротивност со даденото образложение од страна на првостепениот суд дека обвинетиот бил исселен.Поради напред изнесеното, овој суд ги прифати како основани жалбените наводи по однос на сторени суштествени повреди на одредбите на кривичната постапка од чл. чл. 381 ст.1 т. 3 од

ЗКП и од чл. 381 ст.2 од ЗКП, во врска со чл. 454 ст. 4 од ЗКП(пречистен текст).

Исто така за овој суд, основано се истакнува со жалбените наводи на обвинетиот да првостепениот суд при донесувањето на побиваната пресуда сторил и суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т. 11 од ЗКП(пречистен текст) . Оваа суштествена повреда се состои во тоа што во побивната пресуда не се наведени причините за решителните факти по однос на начинот на кој се случила предметната сообраќајна незгода. Особено не се изведувани докази од кои да се утврди брзината на движење на патничкото моторно возило ФМ управувано неспорно од обвинетиот, ниту е утврден решителниот факт дали обвинетиот го забележал оштетениот пред неговото истрчување на коловозот, дали имал можност тоа да го стори.

Покрај ова, побиваната пресуда противречи самата на себе и со содржината на изведените докази од причина што судот во образложението наведува дека причинско последична врска за настанување на незгодата е тоа што обвинетиот не се придржувал на бланкетната норми од чл. 19 ст.1 од ЗБСП-односно возачот не обрнал должно внимание на пешаците-оштетениот што започнале да чекорат на коловозот, а која наведена причина за донесување на пресудата е спротивна на утврдениот факт дека оштетениот пред моментот на ударот од возилото, воопшто не чекорел по коловозот во смисла на чл. 19 од ЗБСП, туку со ненадејно трчање од доворот на куќата со реден број 61, се нашол пред возилото на обвинетиот.

Поради напред сторената суштествена повреда од чл. 381 ст.1 т. 11 од ЗКП (пречистен текст), основано се доведува под сомнение и утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд, а на што основано укажува и жалителот во изјавената жалба. Имајќи во предвид дека оштетениот со трчање од дворот на куќата број ..., излегол на коловозната лента наменета за движење на моторни возила, во фактичката состојба, првостепениот суд пропуштил да го утврди решителниот факт дали обвинетиот како возач на возилото Ф М, имал реална можност да го забележи оштетениот и правовремено да реагира пред оштетеното лице да истрча на улицата.

Поради наведените сомневања во утврдената фактичка состојба, се доведува во прашање правилната примена на материјалното право, од кои причини следувае обжалената пресуда да се укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно одлучување.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот за погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба. Имено, првостепениот суд го ослободил обвинетиот А .Р да критичниот ден и време на ул.„И А “ во Р тешко телесно го повредил оштетениот М Д од Р односно да трајно му уништел важен орган во телото на начин што кога обвинетиот вршејќи службена должност со неговиот колега Ѓ С случајно наишле на оштетениот М и сведокот И Ј од Р кои лица заради претходно извршено криминално дело се дале во бегство да по кратко време полицаецот Ѓ го фатил оштетениот М водејќи го накај полициското возило држејќи го со левата рака за блузата позадри вратот, а кога стасале до возилот го клекнал на колена обвинетиот А отпозади со клоца го ударил во

пределот на левиот слабински дел од кој оштетениот се здобил со повреда-руптура на слезинката пропратно со внатрешно крварање по што бил префрлен на Клиничка болница во Ш и му била извршена хирушка интервенција и слезинката му била отстранета да со тоа сторил кривично дело “Тешка телесна повреда “ од чл.130 ст.3 од КЗ а согласно чл.368 ст.1 т.3 од ЗКП. Ваквата фактичка состојба очигледно се доведува под сомение и тоа од следните причини:

Ова особено што сведокот М П изјавил дека бил на терасата од неговата кука кога бил доведен оштетениот М но не навел ниту спомнал други лица присутни на патот во близина на службеното возило за тоа дека други лица комшии бил присутни кога Ѓ го донел оштетениот М до полициското возило не кажал ниту сведокот С Ѓ кој всушност го фатил оштетениот М па од тука е нејасно присуството на сите овие сведоци за критичниот настан неговиот опис од почетокот до крај а истите се произнеле дека оштетениот М бегал накај полето и паднал во дупка и тоа врз камен, а кога видел полицаецот Ѓ дека оштетениот М офкал и се држел за стомакот. Од исказот на сведокот Ѓ произлегува дека само овој сведок бил прсутен со оштетениот кога истиот паднал во дупката, а потоа бил доведуван од полицаецот Ѓ кон возилото односно не навел друг присутен од сосетството освен обвинетиот А.

Ова особено што сведокот М П изјавил дека бил на терасата од неговата кука кога бил доведен оштетениот М но не навел ниту спомнал други лица присутни на патот во близина на службеното возило за тоа дека други лица комшии бил присутни кога Ѓ го донел оштетениот М до полициското возило не кажал ниту сведокот С Ѓ кој всушност го фатил оштетениот М па од тука е нејасно присуството на сите овие сведоци за критичниот настан неговиот описи од почетокот до крај а истите се произнеле дека оштетениот М бегал накај полето и паднал во дупка и тоа врз камен, а кога видел полицаецот Ѓ дека оштетениот М офкал и се држел за стомакот. Од исказот на сведокот Ѓ произлегува дека само овој сведок бил прсутен со оштетениот кога истиот паднал во дупката, а потоа бил доведуван од полицаецот Ѓ кон возилото односно не навел друг присутен од сосетството освен обвинетиот А.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителката дека првостепениот суд при донесувањето на побиваното решение сторил суштествени повреди на одредбите од чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст). Сторената суштествена повреда се состои во тоа што во побиваното решение не се наведени доволно аргументирани причини за неговото донесување, не е утврден решителниот факт за генералиите на обвинетиот, ниту пак, за утврдување на тој факт, во списите на предметот постои соодветен доказ.

Жалителката во изјавената жалба наведува дека обвинетото лице А. Е. е исто лице со А. Ј. и образлага дека до ова сознание е дојдено по добиени податоци од МВР Струмица, но за овој факт до судот не е доставен соодветен доказ. Првостепениот суд, со сигурност не го утврдил вистинското презиме на осудениот А., не изведувал докази(официјално известување од надлежната матична служба при МВР) на оваа околност, со што ја сторил наведената суштествена повреда

х

-Со донесувањето на обжалената пресуда првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка по чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП, затоа што изреката на обжалената пресуда е нејасна и неразбирлива. Имено, во изреката на осудителниот дел на пресудата, првостепениот суд ги навел тројцата обвинети А. Ѓ., А. С. и А. М. за виновни за извршените дејствија давајќи опис на извршување на кривично дело да критичниот ден во наведеното време и место обвинетите тројца договорено и заеднички како соизвршители ги превзеле наведените дејствија во изреката на пресудата. При тоа обвинетите А. Ѓ. и А. С. ги навел како извршители на кривичното дело „Кражба“ од чл 235 ст1 од КЗ. Со истата пресуда под ст.2 обвинетиот А. М. го ослободил од обвинението за истите дејствија, согласно чл.342 т.3 од ЗКП а за кривично дело “Тешка кражба“ од чл.236 ст.1 т.3 в.в.со чл.22 од КЗ. Ваквата изрека на обжалената пресуда каде, заедно со другите двајца обвинети, обвинетиот А. М. еднаш е огласен за виновен, а потоа ослободен од обвинението за истите дејствија, ја прави пресудата нејасна и неразбирлива, што претставува повреда на постапката од чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП, на која што судот внимава по службена должност согласно чл.393 ст.1 т.1 од ЗКП.

Со донесувањето на обжалената пресуда првостепениот суд сторил и повреда на Кривичниот законик кога прифатил дека со наведените дејствија во изреката на осудителниот дел на пресудата во конкретниот случај не се работи за кривично дело “Тешка кражба“ на дрзок начин од чл.236 ст.1 т.3 од ЗКП, туку дека се работи за обична кражба па обвинетите Г. и С. ги огласил за виновни за кривично дело “Кражба“ од чл.235 ст.1 од КЗ. По наоѓање на овој суд во конкретниот случај се работи за кривично дело “Тешка кражба“, извршено на дрзок начин, бидејќи кражбата е извршена неочекувано со изразена решителност и безобразност на обвинетите, во присуство на повеќе граѓани за време на карневалската вечер на критичното место. Согласно начинот на извршувањето на делото, неспорно дека кај обвинетите, искористувајќи го моментот кога поради карневалот по улиците било гужва, постои изразена безобразност, бесчувствителност и дрскост, обвинетите ја искористиле дадената ситуација на голема гужва да не бидат забележани, со голема смелост го извршиле кривичното дело што им се става на товар, што претставува обележје на едно кривично дело “Тешка кражба“, извршена на дрзок начин.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот по основот на сторени суштествени повреди на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП (Пречистен текст), пресудата не содржи доволно причини за решителни факти, кои со сигурност да упатуваат на заклучокот дека обвинетиот ги сторил кривичните дела за кои се терети и е огласен за виновен.

Решителниот факт дека обвинетиот ги изрекол навредливите зборови спрема приватните тужители подробно опишани во изреката на пресудата, првостепениот суд единствено ги утврдил од исказите на приватните тужители на кои што им поклонил верба, а со ниту еден од другите изведени докази не се докажуваат овие факти.

За овој суд се доведуваат под сомнение исказите на приватните тужители, бидејќи во поднесената приватна тужба се наведува дека настанот се случил на влезот од кафе барот, на надворешната врата, кога обвинетиот М со раширени раце ги сретил тужителите да влезат во објектот и им изрекол навредливи зборови наведени во тужбата, а на главниот претрес од исказите на тужителите се утврдува дека настанот се случил во канцеларијата на обвинетиот М, кога обвинетиот им ги упатил навредливите зборови, при што седел на неговото биро, па останало неразјаснето каде точно и во кое време се случил кривично правниот настан, првостепениот суд точно тоа не го утврдил.

Исто така, исказите на тужителите се ставаат под сомнение и поради тоа што од списите во предметот се утврдува дека кога обвинетите се јавиле пред СВР Струмица, изјавиле дека обвинетиот им се заканувал и поради тоа обвинетиот М е предупреден од овластените службени лица, а кога се анализираат исказите на тужителите како и наводите од приватната тужба, не се потврдува фактот дека обвинетиот им упатувал заканувачки зборови на тужителите.

х

-По наоѓање на овој суд првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП, изреката на пресудата по однос на кривичното дело „Тешка кражба“ од чл. 236 од КЗ, за кое се терети и е огласен за виновен обвинетиот Б. И од С, е нејасна, неразбирлива, противречна на самата себе си и на решителните факти кои се утврдуваат од содржината на изведените докази. Со поднесениот обвинителен акт Ко.бр. 194/11 од 15.04.2011 година, по однос на кривичното дело „Тешка кражба“ се теретат двајцата обвинети Б И и С М, двајцата од С, од чл. 236 ст.1 т.1 од КЗ в.в. со чл. 22 од КЗ. На главниот претрес од 13.05.2011 година, застапникот на обвинението го повлекол обвинението спрема обвинетиот С М по однос на кривичното дело „Тешка кражба“ поради недокажаност, а останало обвинението против Б И за кривичното дело од чл. 236 ст.1 т.1 од КЗ.

Во изреката на првостепената пресуда, под т.2 од истата, е даден опис на кривичното дело „Тешка кражба“, за обвинетиот Б И, но потоа во изреката стои само дека со ваквите дејствија на обвинетиот Б, сторил кривично дело „Тешка кражба“ по чл. 236 ст.1 од КЗ, а во законскиот опис на ова кривично дело од чл. 236 ст.1 од КЗ се наведени 6 точки од ова кривично дело, кои меѓу себе се разликуваат по однос на начинот на извршувањето на кривичното дело. Исто така, и во образложението на пресудата пасос 3-ти на стр.5 од пресудата, наведено е само дека обвинетиот Б сторил кривично дело од чл. 236 ст.1 од КЗ, иако од опишаните дејствија на обвинетиот Б при утврдувањето на фактичката состојба се утврдува дека се работи за кривично дело од чл. 236 ст.1 т.1 од КЗ.

Покрај тоа, првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи пресудата не содржи доволно причини за решителни факти по однос на обвинетиот С М, за кривичното дело „Разбојништво“ од чл. 237 ст.1 в.в. со чл. 22 од КЗ, за кое обвинетиот С е огласен за виновен и е осуден на казна затвор во траење од 5 години и 6 месеци, како соизвршител во

врска со чл. 22 од КЗ, така што од изнесените причини за решителните факти со сигурност не се утврдува дека обвинетиот С го сторил ова кривично дело.

х

-Имено, од изведените докази на главен претрес, првостепениот суд прифатил за докажано дека обвинетата Р. ги сторила предметните кривични дела за кои се обвинува на начин и време како што тоа е опишано во изреката на првостепената пресуда. Меѓутоа, по наоѓање на овој суд, а при тоа имајќи ги во предвид и истакнатите жалбени наводи од страна на обвинетата, утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд се доведува под сериозно сомнение бидејќи во конкретниот случај првостепениот суд своето уверување за кривичната одговорност на обвинетата Р не го засновал на доволно јасни и проверени докази и факти, од кои со сигурност ќе може да се утврди дека обвинетата ги сторила предметните кривични дела за кои се обвинува.

Ова од причини што обвинетата во своја одбрана категорично ги негира кривичните дела за кои се обвинува, наспроти исказите на тужителката М и сведокот М, со кои пак искази се потврдуваат наводите во поднесената приватна кривична тужба.

При една ваква состојба на контрадикторни искази, првостепениот суд бил должен дадената одбрана од страна на обвинетата Р да ја провери преку изведување на други докази, а потоа да изведе заклучок за нејзината кривична одговорност, бидејќи согласно чл. 14 од ЗКП „судот е должен вистинито и наполно да ги утврди фактите што се од важност за донесување на законита одлука и со еднакво внимание да ги испитува и утврдува како фактите што го товарат обвинетиот, така и оние што му одат во прилог“.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот дека му е повредено правото на одбрана, бидејќи првостепениот суд за време на одржувањето на главниот претрес ги повредил одредбите од чл.428 ст.4 од ЗКП, кога главниот претрес го одржал во негово отсуство. Имено, од увидот во списите на предметот се гледа дека по поднесената приватна тужба од страна на приватниот тужител Ј. В. против обвинетиот за предметното кривично дело “Телесна повреда“ од чл.130 ст.1 од КЗ, првостепениот суд закажал главен претрес за ден 25.01.2010 година кога, покрај другите, бил присутен и обвинетиот Г. М., како и неговиот бранител, адвокат М. П. од С. и тогаш првостепениот суд донел решение со кое што претресот го одложил за неодредена дата, а исто така обвинетиот бил присутен и на закажаниот претрес на ден 29.12.2010 година, кога претресот повторно е одложен и тоа за 15.02.2011 година, при што првостепениот суд на записник усно ги известил присутните за одржувањето на тој претрес на тој ден, меѓутоа на ден 15.02.2011 година обвинетиот не бил присутен на претресот, па судот се обратил до СВР-Ш. заради доведување на обвинетиот за гланиот претрес за ден 21.04.2011 година, кога и го одржал претресот во отсуство на обвинетиот. Притоа, судот констатирал дека обвинетиот Г. (К.) М. од с.Б. не бил присутен на претресот, а дека од “овластените“ лица, судот бил известен дека на својата адреса обвинетиот не бил пронајден и дека на

таа адреса немало такво лице, па поради тоа на предлог на полномошникот на приватниот тужител претресот го одржал во негово отсуство. Во меѓувреме, од страна на приватниот тужител Ј. В., преку неговиот полномошник, адвокат Ч. Д., до првостепениот суд во врска со овој кривичен предмет бил доставен писмен поднесок, со кој судот е известен дека името на обвинетиот е Ѓ. К. М. од с.Б., со лична карта бр.143 и со ЕМБГ 0811972460018.

Со тоа судот сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл.355 ст.1 т.3 и ст.2, во врска со чл.428 ст.4 од ЗКП, бидејќи главниот претрес го одржал во отсуство на обвинетиот, иако за тоа не биле исполнети законските услови. Имено, судот можел да го одржи главниот претрес според оваа законска одредба во отсуство на обвинетиот, само доколку тој уредно бил повикан за главниот претрес, како и во случај при промена на неговата адреса или престојувалиштето, поради што не е достапен на судот. Во конкретниот случај за главниот претрес одржан на 21.04.2011 година, кога е и донесена првостепената пресуда, обвинетиот не бил уредно повикан, а нема конкретен доказ за тоа дека тој ја променил неговата адреса или престојувалиште. И во самата жалба е наведено дека тој е од селото Б. и на претходните претреси во два наврати тој се јавувал на поканите на судот за главниот претрес.

Од друга страна, од страна на првостепениот суд не е утврден идентитетот, односно точното име на обвинетиот бидејќи според поднесената приватна тужба неговото име е Ѓ. М., кое што првостепениот суд и го прифатил и навееел во првостепената пресуда, иако во погоренаведениот писмен поднесок поднесен од приватниот тужител стои дека неговото име е Ѓ. К. М. - за да во жалбата е наведено дека неговото име е Г. М.

х

-По наоѓање на овој суд, првостепениот суд со донесувањето на обжалената пресуда сторил суштествена повреда на одредбите на постапката во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП, која повреда се состои во тоа што изреката на првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива, истата не наоѓа поткрепа во содржината на изведените докази, како и поради тоа што во образложението на пресудата првостепениот суд не дал доволно причини за решителните факти кои би упатувале на заклучок дека во дејствијата на обвинетите не се содржани елементите на предметното кривично дело за кое се товарат, а наведените причини се нејасни и во значителна мера противречни на изведените докази во текот на доказната постапка.

Основани се жалбените наводи на Основниот јавен обвинител по однос на утврдената фактичка состојба, од причини што доколку првостепениот суд внимателно ги анализираше и ценел изведените докази, а пред се извршеното вештачење со неговите дополнувања, како и останатите писмени и вербални докази, првостепениот суд требало да утврди сосем поинаква фактичка состојба од утврдената.

х

-Првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите од ЗКП во смисла на чл. 381 ст.1 т.11 од ЗКП, пресудата не содржи доволно причини за решителни факти, по однос на дел 2 од пресудата -

ослободителниот дел за обвинетите В, Т, К и П спрема тужителот С К, за кривично дело „Телесна повреда“ од чл. 130 ст.1 од КЗ.

Со истакнатите жалбени наводи на тужителот - оштетениот С К преку неговиот полномошник, по основот на сторени суштествени повреди на одредбите од ЗКП, погоре наведените решителни факти се ставени под сомнение, а врз основа на овие факти се темели ослободителната пресуда под ст.2 од истата. Сметаме дека пресудата не содржи причини за решителни факти кои да упатуваат на заклучок дека обвинетиот В, К, Т и П не го сториле кривичното дело за кое се теретат.

х

=Основани се жалбените наводи на обвинетата дека фактичката состојба погрешно и нецелосно е утврдена, бидејќи првостепениот суд не ги извел сите потребни докази и не ги утврдил сите решителни факти. Имено, според поднесениот и на главниот претрес изменет обвинителен акт, првостепениот суд прифатил дека обвинетата Л. С. како раководител на сметководството кај даночниот обврзник ВП“С. С.“ од С. и како соизвршител, заедно со првообвинетиот Т. А., не го уплатила данокот на додадена вредност и тоа за 2005 година 90.799 денари, за 2006 година 53.285 денари и за првите осум месеци од 2007 година 189.541 денар, или во вкупен износ од 333.625 денари.

Меѓутоа, обвинетата се брани, што го истакнува и во својата жалба, дека таа не била овластена да врши уплата на даноците, туку за тоа бил одговорен првообвинетиот како директор и законски застапник на обвинетото правно лице, како даночен обврзник. Според нејзиниот исказ, во критичниот период таа била вработена со договор за дело и работела како раководител на книговодството, но во тој период понекогаш работела и како “како референт, како курир и на други работни места во зависност од потребите“. Притоа, изјавува дека дел од фактурите за кои не бил пресметан и платен ДДВ, на неа и биле доставени дури после две години, за кои таа немала никакви сознанија, меѓу кои ги спомнува и фактурите спрема ЈП “К“.

при повторното судење потребно е од страна на вештото лице врз основа на веродостојни книговодствени документи кај обвинетото правно лице да се утврдат овие битни факти, основите за пресметување и плаќање на ДДВ кој не бил пресметан и платен, потоа дали фактурите за овој неплатен данок биле доставувани на обвинетата и дали таа имала увид во нив како одговорна за книговодството.

Сите овие факти и околности се од битно влијание и за правилната примена на материјалниот закон, односно Законот за данокот на додадена вредност, бидејќи според обвинението обвинетата се обвинува дека заедно со првообвинетиот не го уплатила овој данок, па при повторното судење потребно е првостепениот суд да утврди дали таа како раководител на сметководството само ги изготвувала и ги поднесувала даночните пријави, или пак била овластена и да го уплатува данокот, или пак за плаќањето бил овластен само првообвинетиот, за што е потребно да се изврши увид во внатрешниот општ акт при обвинетото правно лице, со кој се регулирани работните задачи, правата, обврските и овластувањата што ги имала обвинетата како раководител на сметководството и дали со тој акт таа била

одредена како одговорно лице кое одговара за законитоста и исправноста на сметководствените документи, како и тоа дали имала овластување да врши уплати на долгуваните даноци. Исто така, потребно е да се утврди дали за цело време во критичниот период таа била вработена и била раководител на сметководството.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот за сторена суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи изреката на првостепената пресуда е нејасна, неразбирлива и противречна во поглед на описот на дејствието на извршување на кривичното дело од страна на обвинетиот. Имено, во изреката на прсудата е наведено дека обвинетиот А. П. како одговорно лице-директор на ЈП за комунална дејност“К.“ од Н. С., “воедно како даночен обврзник“ ги склучил предметните договори за купопродажба на деловни простории по одредени купопродажни вредности, а кај нотар биле заверени договори по пониски цени, понатаму наведувајќи дека на разликата во цената по овие договори “бил должен да плати“ данок од 195.486 денари.

Од ваквиот опис на делото не е јасно кој е даночен обврзник-дали тоа е обвинетиот Александар или ЈП“К.“ како правно лице. Според чл.20 ст.1 од Законот за даноците на имот, кој бил во важност во времето на извршувањето на кривичното дело за кое се обвинува обвинетиот, обврзник на данокот на промет на недвижности е правно или физичко лице кое е продавач на недвижноста. Во конкретниот случај продавач на предметните деловни простории не е обвинетиот А. туку ЈП“К.“, која според оваа законска одредба е и даночен обврзник, а не обвинетиот кој како одговорно лице, односно застапник во име на правното лице само ги потпишал договорите.

Од друга страна, не е даден целосен опис на дејствието на извршување на кривичното дело, односно самиот начин на извршување на ова дело, ниту пак е назначено дека се работи за неплатен данок во поголема вредност според чл.297 ст.1 од КЗ

Во изреката на првостепената пресуда не е наведено на кој начин обвинетиот го извршил кривичното дело, дали со давање на лажни податоци или со непријавување на реалниот данок според склучените договори. Исто така, во изреката не се наведени и означени договорите за купопродажба заверени кај нотар, по број и датум на склучувањето, туку само се наведени договорите за инвестициона изградба и здружување на средства склучени во текот на 2000 година, додека не се наведени договорите за купопродажба на недвижен имот и нивната заверка кај нотар, под број и датум, туку само е наведено дека тоа било “во текот на 2001-2002 година“.

Исто така, ниту во изреката, ниту во образложението е наведена разликата на данокот на промет на недвижности помеѓу цените според договорите за инвестициона изградба и здружување на средства и склучените договори за купопродажба на недвижен имот, па при повторното судење потребно е да се утврди и наведе разликата на овој данок поединечно за секоја од деловните простории и за секој од двата склучени договори, како и вкупната разлика на неплатен, односно непријавен данок, поединечно за секој договор.

х

--И покрај ваквите искази на сведоците Л. К и Т.Ц. кои во суштина од содржината на нивните искази произлегува дека на некој начин ја потврдуваат одбраната на обвинетиот С. Г., односно со нивните искази се обезбедуваат алиби за овој обвинет, првостепениот суд не само што не дал оценка за веродостојноста на содржината на исказите на сведоците Л. К. и Т. Ц., туку воопшто не ги ни спомнува, ниту пак наведува во обжалената пресуда. Со ваквото постапување првостепениот суд повеќе од очигледно е дека ја сторил суштествената повреда од чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП(пречистен текст), бидејќи пресудата нема причини за решителните факти

Не давањето оценка за веродостојноста на противречните докази, односно доказите кои одат во прилог на обвинетите, претставува повреда на споменатата одредба од ЗКП. Исто така по наоѓање на Овој суд со ваквото постапување е повредено и правото на одбрана на обвинетиот С. Г., но и на обвинетите С. К. и З. М., бидејќи истите-сите тројца покрај другото се обвинети дека заедно се здружиле заради вршење на кражби и дека вршеле кражби и на ден 01.01.2009 година околу 20,00 часот во куќата на оштетениот Г. И. во с.С.. Првостепениот суд бил должен кога ги сослушал сведоците Л. и Т. во образложението на пресудата да наведе причини дали на исказите на овие сведоци поклонува верба или не и зошто тоа би го сторил. Без наведување на вакви причини обжалената пресуда не може да биде испитана

Исто така основано се наведува во жалбите на обвинетите дека во пресудата не се наведени доказите што ги извел првостепениот суд. Судот е должен да ги наведе доказите во пресудата што ги извел на главниот претрес, потоа должен е јасно и одредено да даде оценка за секој доказ поединечно и на сите заедно, да наведе причини на кои докази поклонува верба и зошто, а на кои не и зошто. Во конкретниот случај првостепениот суд дал оценка и анализа само на доказите кои одат во прилог на обвинението, а додека ги занемарил доказите кои одат во прилог на одбраната на обвинетите.

х

-Со донесената пресуда првостепениот суд сторил суштествена повреда од ЗКП во смисла на чл.355 ст.1 т.11, која повреда се состои во тоа што изреката на пресудата е нејасна и неразбирлива, истата не наоѓа поткрепа во содржината на изведените докази. Односно пресудата не содржи аргументирани и образложени причини по однос на одлуката на првостепениот суд, со која се одземени паричните износи од 12.500,00 денари, како и 1.050 евра од обвинетиот врз основа на чл.215 ст.7 од КЗ по однос на истакнатите жалбени наводи. Во образложението на пресудата не се дадени причини поради кои првостепениот суд смета дека наведените парични износи, кои се одземени од сопругата на обвинетиот со потврда за привремено одземени предмети при извршен претрес во домот на обвинетиот, потекнуваат од кривичното дело што обвинетиот го сторил. Во таа насока првостепениот суд не изведувал докази, нити на таа околност го распрашал обвинетиот, неговата сопруга, нити пак сведокот П. З. со кого се сретнал обвинетиот веднаш откако побегнал при обидот да биде приведен од овластените службени лица по извршената продажба на хероинот и кога му се исплатени

80.000,00 денари.

Првостепениот суд погрешно го применил чл.215 ст.7 од КЗ, бидејќи истиот се однесува на одземање на подвижни и недвижни предмети употребени за правење, пренесување и растурање на наркотични дроги, психотропни супстанции и прекурсори. Во конкретната ситуација се работи за имотна корист прибавена со кривично дело кога треба да се применат одредбите од чл.97, чл.97-а и чл.98 од КЗ за конфискација на имот и имотна корист, притоа имајќи во предвид дека во изреката на пресудата првостепениот суд точно ги навел паричните износи на оваа имотна корист која ја прибавил обвинетиот.

х

- Обвинетиот е огласен за виновен за кривично дело “Убиство“ од чл.123 ст.1 в.в. со чл.19 од КЗ, за кое е осуден на казна затвор во траење од 3 (три) години и 6 (шест) месеци. Првостепениот суд сторил суштествена повреда на постапката од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП, бидејќи во пресудата нема причини за решителниот факт какво влијание имало присуството на алкохол од 1,03 промили во крвта и 1,60 промили во урината на обвинетиот С. врз неговата психичка состојба во времето на преземањето на дејствијата према оштетените т.е. дали бил пресметлив или не. Првостепениот суд требало да одреди неуропсихијатриски преглед над истиот, а по даденото мислење од лекарот доколку е потребно да одреди и неуропсихијатриско посматрање, поготово што сите сведоци појаснуваат дека не само критичниот ден, но и во други денови обвинетиот стално бил под дејство на алкохол и имал непримерно однесување.

х

-Основани се жалбените наводи на жалителот дека првостепениот суд сторил суштествени повреди на одредбите од кривичната постапка од чл. 355 ст.1 т.11 од ЗКП бидејќи во пресудата се наведени нејасни и во значителна мера противречни причини за решителните факти, а определени причини на пресудата не произлегуваат од содржината на исправите. Основан е жалбениот навод дека вештачењето од вештото лице е нецелосно и фактички претставува прераскажување и оценка на наводите од записниците на Управата за јавни приходи. Иако тоа го констатира и првостепениот суд во образложението на пресудата сепак ова вештачење го прифаќа како доказ за потврда на фактот дека не може со сигурност да се утврдат нити точните приходи, расходи и основите за исплата за обвинетото правно лице.

При повторното судење првостепениот суд да нареди вештачење од тим од вешти лица од Бирото за судски вештачења Скопје со јасни насоки да се изврши вештачење на сета расположлива книговодствена документација во обвинетото правно лице и во Кошаркарскиот сојуз на Македонија со јасни насоки тоа вештачење да не биде споредбено со наводите во записниците на Управата за јавни приходи туку да биде посебно вештачење кое со компаративно барање на податоци и кај фирмите - спонзори и во Кошаркарскиот сојуз на Македонија ќе ја утврдува и анализира расположливата книговодствена документација и врз основа на тие податоци да се изјасни за непресметаниот и неплатен данок, данок од добивка и персонален данок за 2006 и 2007 година за

правното лице Кошаркарски клуб „Струмица 2005,, Струмица.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот Н. М. дека првостепениот суд при решавањето на овој кривичен предмет сторил суштествена повреда на одредбата од чл. 381 ст.2 в.в. со чл. 54 ст.1 од ЗКП, а која повреда се состои во следното:

Од увидот во списите по предметот се констатира дека за главниот претрес закажан и одржан на ден 07.09.2010 година, покрај другите странки бил присутен и приватниот тужител Д.М. и на тој записник странките, па во таа смисла и приватниот тужител Д. М. бил опоменат и за последиците од недоаѓање и му било соопштено дека идниот главен претрес ќе се одржи на ден 14.10.2010 година во 11,00 часот. Од увидот во записникот на главен претрес од 14.10.2010 година се утврдува дека приватниот тужител Д. М. и обвинетата Љ. М. не дошле на тој главен претрес, но и покрај тоа првостепениот суд го одржал главниот претрес и по однос на приватната тужба поднесена од приватниот тужител Д. М. против обвинетиот Н.М. за кривичното дело “Телесна повреда“ од чл. 130 ст.1 од КЗ, иако согласно чл. 54 ст.1 од ЗКП првостепениот суд бил должен кривичната тужба на приватниот тужител Д.М. да ја смета дека приватниот тужител се откажал од истата и согласно чл. 367 т.3 од ЗКП(пречистен текст) требало да донесе одбивателна пресуда за кривичното дело “Телесна повреда“ од чл. 130 ст.1 од КЗ по тужбата на приватниот тужител Д. М против обвинетиот Н. М. затоа што од започнувањето, па до завршувањето на главниот претрес приватниот тужител се откажал од обвинението, односно од тужбата. Бидејќи првостепениот суд не го сторил тоа што требало да го стори, односно да во напред наведениот дел донесе одбивателна пресуда, овој суд уважувајќи ја жалбата на обвинетиот Н. М. ја преиначи првостепената пресуда и согласно чл.367 т.3 од ЗКП(пречистен текст) го одби обвинението против обвинетиот Н.М.за кривичното дело “Телесна повреда“ од чл. 130 ст.1 од КЗ како што е веќе погоре наведено, поради откажување на приватниот тужител од тужбата од започнувањето, па до завршувањето на главниот претрес.

Неразбирливоста на изреката на нападнатата пресуда по однос на обвинетите Љ. и Д. М. се состои во тоа што првостепениот суд при изрекувањето на алтернативната мерка - условната осуда на обвинетите Љ. и Д. не ја утврдил вредноста на дневната глоба, а само навел дека: “На обвинетите Д. и Љ.им се утврдуваат парични казни од по 50 дневни глоби во противвредност од по 30.850,00 денари кои казни нема да се извршат доколку обвинетите во временски период од една година по правосилноста на пресудата не сторат ново кривично дело

х

-Во текот на постапката пред првостепениот суд се сторени повеќе суштествени повреди на кривичната постапка, поради кои неможе да се испита законитоста на обжалената пресуда. Во изреката од пресудата обвинетиот е огласен за виновен, бидејќи умислено ја загрозил сигурноста на неговите родители, сериозно заканувајќи се дека ќе нападне врз нивниот живот или тело. Во образложението од пресудата како причина за донесување на ваквата одлука судот наведува дека обвинетиот делото го извршил во пијана состојба. Ова подразбира дека

обвинетиот при извршувањето на делото бил во непресметлива состојба. Ова пресудата ја прави нејасна, а утврдените решителни факти не произлегуваат од изведените докази. Не е наведен ниту еден релевантен доказ, од кој би можело да се утврди непресметливоста на обвинетиот пред и за време на вршењето на кривичното дело. За состојбата на пресметливост, односно непресметливост, судот не располага со потребно знаење. Првостепениот суд за да ја утврди пресметливоста на обвинетото лице требало да ангажира вешто лице неуропсихијатар, кој ќе даде свој наод и мислење.

Сторена е суштествена повреда на кривичната постапка и при определувањето према обвинетиот мерка за безбедност - Задолжително лекување на алкохоличар и наркоман од чл.65 од КЗ. За определување на оваа мерка согласно чл.65 од КЗ потребно е сторителот на кривичното дело, односно обвинетиот, делото да го сторил поради зависност од постојана употреба на алкохолни пијалоци и кога постои опасност поради зависноста и понатаму да врши кривични дела. Во изреката од пресудата обвинетиот е огласен за виновен за сторено умислено кривично дело од чл.144 ст.2 од КЗ. Тоа упатува дека првостепениот суд утврдил дека кривичното дело обвинетиот не го извршил поради зависност од постојана употреба на алкохолни пијалоци, поради што и се доведува под сериозно сомневање основаноста на изречената мерка за безбедност. За примената на мерката за безбедност - Задолжително лекување на алкохоличар и наркоман од чл.65 од КЗ, судот одлучува одкако ќе прибави наод и мислење од вештак, кој ќе даде наод и мислење за состојбата на обвинетиот, опасноста од сторување на ново кривично дело поради зависност, потребата за изрекување на оваа мерка, како и можноста за лекувањето на обвинетиот.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот дека првостепениот суд сторил суштествени повреди на одредбите од чл. 355 ст.1 т.11 од ЗКП бидејќи првостепената пресуда нема причини за решителните факти кога под т.11 од диспозитивот на обжалената пресуда го ослободил С. С. од обвинението за сторување кривично дело "Самовластие" од чл. 392 ст.1 од КЗ, поради тоа што не се докажало дека обвинетиот го сторил делото. Ваквото свое становиште првостепениот суд го образложува дека околу ова кривично дело немало други докази што е во спротивност со фактите нотирани во самиот записник од главен претрес.На записникот од главен претрес од 16.12.2010 година преку полномошникот, тужителот предложил повеќе докази кои првостепениот суд во целост ги одбил, а чие изведување било и те како потребно за да се утврди целосна фактичка состојба од која би се утврдило дали во дејствието на обвинетиот С. се содржани елементите на кривичното дело "Самовластие" по чл. 392 ст.1 од КЗ. Имајќи го во предвид видот на кривичното дело што му се става на товар на обвинетиот, првостепениот суд морал да ги изведе предложените докази од тужителот во првостепената постапка, за да се утврди чие било комбето оставено на предметната парцела, да изврши увид во судските пресуди со кои е утврдувана сопственоста на предметната парцела, предходните случувања помеѓу тужителот и обвинетите кои

резултирале со судски постапки за утврдување на евентуалниот мотив за сторување на делото.

х

-Основани се жалбените наводи на обвинетите да првостепениот суд со донесената пресуда сторил суштествени повреди на одредбите на кривичната постапка во смисла на чл.355 ст.1 т.11, на која повреда овој суд внимава и по службена должност врз основа на чл.367 од ЗКП, а која повреда се состои во тоа што изреката на пресудата е нејасна, неразбирлива, истата не наоѓа поткрепа во содржината на изведените докази како и поради тоа што во образложението на пресудата првостепениот суд не дал доволно причини за решителните факти врз основа на кои го темели своето уверување за кривичната одговорност на обвинетиот П. И.

Основани се жалбените наводи на обвинетите да првостепениот суд со донесената пресуда сторил суштествени повреди на одредбите на кривичната постапка во смисла на чл.355 ст.1 т.11, на која повреда овој суд внимава и по службена должност врз основа на чл.367 од ЗКП, а која повреда се состои во тоа што изреката на пресудата е нејасна, неразбирлива, истата не наоѓа поткрепа во содржината на изведените докази како и поради тоа што во образложението на пресудата првостепениот суд не дал доволно причини за решителните факти врз основа на кои го темели своето уверување за кривичната одговорност на обвинетиот П. И.

Според овој суд првостепениот суд во однос на второобвинетиот не постапил согласно чл.14 од ЗКП и со нееднакво внимание ги испитувал и утврдувал како фактите што го товарат второобвинетиот, така и оние што му одат во корист.

х

-Имено, од изведените докази на главен претрес првостепениот суд прифатил за утврдено дека во конкретниот случај во дејствијата превземени од страна на обвинетиот М. К. не се содржани елементите на кривичното дело "Самовластие" од чл.392 ст.1 од КЗ поради кое нешто и го ослободил од обвинение согласно чл.368 т.1 од ЗКП.

Не држи образложението на првостепениот суд дека во дејствијата превземени од страна на обвинетиот отсуствуваат елементите на кривичното дело "Самовластие", бидејќи од изведените докази на главен претрес, а посебно и од исказот на обвинетиот даден во негова обрана, произлегува дека и покрај тоа што на обвинетиот му бил познат законскиот пат за остварување на своето право кое што сметал дека му припаѓа, т.е.по судски пат, истиот постапил на начинот конкретно наведен во поднесената приватна кривична тужба и со тоа се обидел самовласно да го прибави правото на надомест на полска штета за која сметал дека е предизвикана од кобилата на приватниот тужител.

х

-Согласно даденото образложение за донесената ослободителна пресуда, судот примил за утврдено дека комби возилото бидејќи пречело, било избуткано и препаркирано на парцелата сопственост на тужителот, од страна на сведокот Љ.М., а не од страна на обвинетиот. Оттука судот смета дека обвинетиот не е сторител на кривичното дело самовластие бидејќи ниту тој го извршил препаркирањето на возилото,

ниту пак било исполнето законското битие на кривичното дело самовластие од причина што кај обвинетиот нема умисла за сторување на делото. Во таа смисла судот дал и дополнително образложение дека во конкретниот случај станува збор за граѓаско правен деликт односно нарушување на владение, но не и исполнување на законското битие на кривичното дело самовластие од причина што судот смета да обвинетиот воопшто немал намера самовласно да прибави право кое не му припаѓа.

Вака наведените причини за донесување на побиваната пресуда, по мислење на овој суд се во значителна мера противречни со фактите нотирали на записникот од главен претрес од 16.12.2010 година, а од каде е видно дека, тужителот предложил изведување на повеќе докази кои првостепениот суд во целост ги одбил, а чие изведување било нужно за да се утврди целосна фактичка состојба од која првостепениот суд, со сигурност би можел да заклучи дали во дејствието на обвинетиот С. се содржани елементите на кривичното дело "Самовластие" по чл. 392 ст.1 од КЗ. На потребата од изведување на предложените докази, укажал и овој суд со донесување на решението Кж.бр 70/11 од ден 14.02.2011год. а првостепениот суд, и покрај дадените укажувања, не постапил по истите.

При примената на материјалното право да води сметка за содржината на кривично правната одредба од чл 392 ст.1 од КЗ, како и да ја има во предвид одредбата од чл. 184 до Законот за сопственост и други стварни права, при што ќе има во предвид дека со решението со кое се утврдува нарушување на владението П.бр.357/09 од 23.03.2010, потврдено со решението Гж.бр.1420/07 од 27.10.2010год. бил утврдено нарушување на владението и претходно за ден 24.08.2009година (пред предметниот кривично-правен настан)како и дека со истото решение бил задолжен тогаш тужениот а сега обвинет, во иднина да се воздржува од нарушување на владение.

х

-Основан е жалбениот основ за сторена суштествена повреда на кривичната постапка од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП. Во образложението на пресудата не се дадени доволно аргументирани и образложени причини за решителните факти во однос на постоењето на кривичната одговорност на обвинетиот по однос на истакнатите жалбени наводи. Наодот и мислењето од психијатриското вештачење не е доволно јасно и е противречно Во самото мислење е констатирано кај обвинетиот сериозна повреда на мозокот, проследено со сушење на мозокот во челната регија, што предизвикало психички промени кај обвинетиот, кој не бил способен за здраво и логично расудување, не бил способен да го оддели битното од небитното, суштинското од споредното, за да на конкретното прашање од судот е дадено мислење дека обвинетиот го сторил делото во состојба на битно намалена пресметливост. Овој суд смета дека е потребно неуропсихијатриско вештачење од тим на вешти лица, кои ќе дадат одговор на така сериозното прашање дали обвинетиот во време на извршување на кривичното дело знаел што прави и можел да го свати значењето на делото што го презел и дали можел да управува со своите постапки, имајќи во предвид дека обвинетиот е веќе осуден за исто кривично дело, каде мотивот за

сторување е задоволување на половиот нагон, дека е утврдено кај него зависност од алкохол и дека обвинетиот неспорно има сериозна повреда на мозокот.

Поради сето горе изнесено утврдената фактичка состојба е нецелосна и овој суд не може да ја испита со сигурност и правилната примена на КЗ, поради што следуваше да се уважи жалбата, пресудата да се укине и врати предметот на првостепениот суд на повторно судење и одлучување.

Х

-Апелациониот суд во Штип постапувајќи по повод жалбите изјавени од обвинетите преку нивните бранители, и жалбата изјавена од застапникот на обвинението и по службена должност, утврди дека со донесувањето на првостепената пресуда првостепениот суд сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка во смисла на чл. 381 ст.1 т.9 од ЗКП, која повреда е од апсолутен карактер и на која повреда овој суд внимава и по службена должност согласно чл. 393 од ЗКП, а која повреда се состои во тоа што првостепениот суд го променил фактичкиот опис на дејствијата што им се стават на товар на обвинетите во поглед на начинот на нивното извршување како и ја променил правната оценка на делото, повредувајќи го при тоа објективниот идентитет помеѓу пресудата и обвинението.

Согласно чл. 364 ст.1 од ЗКП „Пресудата може да се однесува само на лицето кое е оптужено и само на делото што е предмет на обвинението, содржано во поднесенниот, односно на главен претрес изменетиот или проширениот обвинителен акт.“

Х

-Основани се жалбените наводи на обвинетиот И С да првостепениот суд при донесувањето на одлуката за имотно правното барање по основ на материјална штета, содржана во став 2, точка 1 од изреката на побиваната дополнителна пресуда, сторил суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл. 381 ст.1 т. 11 од ЗКП. Сторената суштествена повреда се состои во тоа што дополнителната пресуда, во делот на одлуката за висината на досудената материјална штета, противречи со содржината на изведените докази, во пресудата, со сигурност не е утврден решителниот факт колкав е износот на реално причинетата материјална штета на подносителите на имотното барање, а за утврдување на тој факт не се изведени доволно докази.

Х

-Имено, од изведените докази на главен претрес првостепениот суд прифати за докажано дека обвинетиот В И, критичниот ден, место и време, со намера да ја одбрани својата колешка - оштетената В и да го прекине физичкиот напад против неа од страна на обвинетиот К, со мал кујнски нож замавнал и телесно го повредил оштетениот К.

По наоѓање на овој суд, вака утврдената фактичка состојба од страна на првостепениот суд, а при тоа имајќи ги во предвид и истакнатите жалбени наводи, се доведува под сериозно сомнение, бидејќи во конкретниот случај иако првостепениот суд прифатил дека намерата на обвинетиот И била да ја одбрани својата колешка, а не физички да го нападне и телесно повреди оштетениот К, сепак

првостепениот суд обвинетиот И го огласил за виновен за сторено кривично дело „Телесна повреда“ према приватниот тужител К, без притоа да утврдува факти дали во дејствијата превземени од страна на обвинетиот И се содржани елементи на постапување во нужна одбрана, кое нешто претставува основ за исклучување на противправноста.

Имено, во конкретниот случај првостепениот суд воопшто не утврдил дали преземените дејствија од страна на обвинетиот И кои првостепениот суд ги прифатил како докажани, биле во временски континуитет со дејствијата преземени од страна на обвинетиот К према оштетената В, дали истите биле неопходно потребни за одбивање на нападот, дали истите биле ограничени на одбивање на нападот, односно дали преземените дејствија биле сразмерни со нападот, посебно имајќи во предвид дека освен од исказот на оштетениот К во ниту еден од изведените докази на главен претрес, не произлегува дека обвинетиот И замавнал и телесно го повредил оштетениот К со кујнски нож.

х

-Основани се двете жалби по однос на основот суштествена повреда на ЗКП. Првостепениот суд при решавањето на овој кривичен предмет сторил суштествена повреда на одредбата од чл.381 ст.1 т.11 од ЗКП (пречистен текст), бидејќи изреката на нападнатата пресуда е неразбирлива. Неразбирливоста на нападнатата пресуда се состои во следното:

Меѓутоа, воопшто во изреката правостепениот суд не наведува со колкава брзина на движење обвинетиот го управувал возилото критичниот ден, во критичното време и на критичното место, ниту пак наведува која брзина на движење на возилото во конкретниот случај била безбедносна, односно не наведува со која брзина на движење на возилото, обвинетиот не би предизвикал сообраќајна незгода, односно би ја избегнал сообраќајната незгода.

Уште повеќе е неразбирлива изреката на првостепената пресуда и поради тоа што на обвинетиот покрај бланкетната норма од чл.37 ст.1 од ЗБСП му се става на товар дека во конкретниот случај ја повредил и бланкетната норма од чл.92 од ЗБСП или поточно речено дека обвинетиот во конкретниот случај како учесник во сообраќајот на јавните патишта не држел доволна оддалеченост од другите возила, па како резултат и на тоа дошло до сообраќајна незгода.

го забележал на кратко растојание непосредно пред да се случи сообраќајната незгода, а за да може на обвинетиот да му се стави на товар дека постапувал спротивно и на чл.92 од ЗБСП потребно е на јасен и недвосмислен начин истиот да ги гледа, односно да го гледа возилото пред него и во тој случај може да стане збор дали држи или не држи доволна оддалеченост од тоа возило што се движи пред него. Првостепената пресуда како таква е неподобна за испитување.

првостепениот суд не утврдил дека оштетениот Г. и сега покојната Лилјана во конкретниот случај не носеле заштитни кациги, иако постојат докази за тоа

Навистина од сообраќајното вештачење од БСВ Скопје произлегува дека моторциклот во ноќни услови со постојниот катадиоптер можел да биде забележан на растојание од 60-70 метри, односно од 100 метри, меѓутоа се поставува прашање, дали во

конкретниот случај катадиоптерското стакло на задниот дел на моторот било видно за учесниците во сообраќајот кои се движеле зад него, па во таа смисла дали било видно и за обвинетиот П., понатаму не е утврдено дали постоела можност катадиоптерското стакло на задниот дел на моторциклот да било закриено од некој дел од облеката на сега покојната или поточно кажано првостепениот суд треба да утврди каква горна облека носела сега покојната и дали евентуално со таквата облека, катадиотерското стакло на моторциклот би можело да биде направено невидно-покриено, а со тоа и да биде незабележително за учесниците во сообраќајот кои се движеле зад него.

овој суд наоѓа за потребно да укаже дека брзината на движењето на возилото и неследењето на состојбата на коловозот од страна на обвинетиот не можат да претставуваат отежнувачки околности за обвинетиот при изборот на видот и одмерувањето на висината на казната. Ова од причини што овие елементи-поголемата брзина на движењето на возилото, односно неприлагодената брзина на движење на возилото спрема конкретните својства на патот и неследењето на состојбата на коловозот од страна на обвинетиот се елементи на кривичното дело за кое обвинетиот е огласен за виновен.

=====

Штип, 21.11.2011 год.

Припремил, Судија,
Киро Бојаџиски